

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió de 25 de maig de 2018.

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia vint-i-cinc de maig de dos mil divuit, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. tinents d'Alcaldia, Gerardo Pisarello Prados, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. regidors i les Imes. Sres. regidores, Agustí Colom Cabau, Gala Pin Ferrando, Laura Pérez Castaño, Josep Ma. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Jaume Ciurana i Llevadot, Jordi Martí i Galbis, Raimond Blasi i Navarro, Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, Juan José Puigcorbé i Benaiges, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Jaume Collboni Cuadrado, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Xavier Mulleras Vinzia, Ángeles Esteller Ruedas, Maria Rovira i Torrens, Eulàlia Reguant i Cura i el Sr. Gerard Ardanuy i Mata, assistits pel secretari general, Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

La Ima. Sra. Mercedes Vidal Lago assisteix de forma telemàtica a la sessió, i expressarà el seu vot remotament per mitjans electrònics en virtut del que disposen els articles 10.3, 84.2 i la disposició addicional tercera del Reglament Orgànic Municipal, segons redacció donada en la modificació de l'esmentat reglament, aprovada definitivament per acord del Plenari del Consell Municipal de 23 de febrer d'enguany.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

També compareixen la Sra. Montserrat Morera Isern, vicepresidenta del Consell de Ciutat, i el Sr. Delfí Cosialls Pueyo, representant del Registre Ciutadà.

Excusa la seva absència la Ima. Sra. Maria José Lecha González.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i cinc minuts.

Es donen per llegides les actes de les sessions ordinària i extraordinària del 27 d'abril de 2018, l'esborrany de les quals ha estat tramès a tots els membres del Consistori, així com una esmena en la proposició/declaració de Grup d'ERC (M1519/7269), de l'acta de la sessió de 24 de novembre de 2017, en el sentit que el posicionament del grup municipal Barcelona en Comú no va ser favorable sinó d'abstenció; i s'aproven.

La Sra. alcaldessa saluda als regidors i les regidores, a la síndica de Greuges i a la resta de persones assistents a aquesta sessió plenària.

Seguidament, saluda també a la regidora Mercedes Vidal, al la qual felicita per la seva recent maternitat, i que segueix la sessió telemàticament.

La Sra. Vidal saluda tots els presents i agraeix la felicitació.

PART INFORMATIVA

Memòria del Consell de Ciutat 2017.

La Sra. alcaldessa fa referència a la reivindicació històrica dels moviments veïnals i del teixit associatiu de la ciutat, que era que no només els regidors i regidores i la síndica poguessin participar en el Plenari del Consell Municipal, sinó que hi pogués haver una participació directa de la ciutadania, sense mediació dels partits polítics, i específicament mitjançant l'òrgan de participació més important, que és el Consell de Ciutat.

Informa, doncs, que després d'un ampli debat i d'una tasca col·lectiva, i haver aprovat al Plenari el nou reglament de participació, avui per primera vegada els acompanyen dos representants del Consell de Ciutat, Montserrat Morera, vicepresidenta del Consell de Ciutat, i el Delfí Cosialls, representant del Registre Ciutadà, que presentaran la memòria d'aquest òrgan corresponent al 2017, i als quals dóna la benvinguda.

En primer lloc, la Sra. Morera manifesta la satisfacció de la Comissió Permanent i del plenari del Consell de Ciutat perquè, després de més de dotze anys d'existència d'aquest òrgan, finalment puguin acudir al Plenari del Consell Municipal per explicar la feina que fan.

Dit això, aprofita per agrair la col·laboració de tots els tècnics que els han acompanyat en aquest recorregut i que faciliten la feina de les persones voluntàries que treballen en el Consell de Ciutat, agraint que fa extensiu als representants de les diferents àrees, que cada vegada que han necessitat informacions complementàries i explicacions de seguida han acudit en la seva ajuda.

Posa en relleu les moltes hores que les persones voluntàries dediquen al Consell de Ciutat, que només en grups i comissions de treball han esmerçat més de dotze mil hores anualment. Precisa que són més de cent trenta les persones que han participat en aquestes comissions i grups de treball, i entén que cal posar en valor aquesta disposició i feina desinteressada.

Seguidament, el Sr. Cosialls apunta que la presentació d'aquesta memòria es divideix en dos grans apartats; en primer lloc, fa referència a tot allò que ha fet el Consell de Ciutat durant el 2017; i, en segon lloc, un breu repàs dels grups de treball, que conclourà amb els reptes que el Consell i la Comissió Permanent tenen per al 2018, i que volen traslladar al Consell Municipal com a expressió de les seves inquietuds.

Comenta que després d'un 2016 força ensopit, el 2017 va tenir tres moments concrets que van determinar l'activitat del Consell de Ciutat i de la seva Comissió Permanent. Precisa que el primer moment fonamental va ser la jornada celebrada el mes de juny, que va servir per repensar la funció del Consell, i s'hi va començar a establir els fonaments de la missió i la funció d'aquest òrgan; i, com a conseqüència, es van establir dues grans línies de treball, d'una banda, un grup de treball de visibilitat i comunicació del Consell i, d'altra banda, un grup per treballar les vulnerabilitats i les desigualtats.

Fa avinent que el segon gran moment va coincidir amb els fets dels mesos de setembre, octubre i novembre, que van generar un debat molt intens en la Comissió Permanent i es va celebrar un plenari extraordinari del Consell de Ciutat sobre la seva funció respecte al seu compromís amb determinades situacions, a prendre determinats posicionaments i fer declaracions. Precisa que aquest debat sobre la funció específica de la permanent i del Consell s'està repetint sistemàticament.

Afegeix que el tercer gran moment va coincidir amb el debat, preparació i aprovació del nou reglament de Participació Ciutadana des de la perspectiva del Registre Ciutadà, que s'ha ampliat de 15 a 25 persones, cosa que permet una major presència i potència.

Destaca, quant al reglament de Participació Ciutadana, el paper de la Comissió d'Empara i de la Comissió Assessora de Processos Participatius; comenta, en aquest sentit, que dimecres passat es va presentar l'informe respecte a la multiconsulta, fallida, i novament es va encetar el debat sobre les funcions de la Comissió Permanent i de mantenir viu el procés de crítica i d'aprenentatge com a eines de treball del Consell de Ciutat.

Reprèn la intervenció la Sra. Morera, la qual indica que en la memòria hi ha un breu resum dels grups de treball. Comenta, respecte al grup que treballa les normes reguladores de Participació Ciutadana, que va despertar molt d'interès, i que un dels aspectes en què es va posar més èmfasi va ser en el gènere, i en la importància del retorn de les iniciatives que vagin sorgint.

Quant al grup de treball de models de subvencions, precisa que va tractar la necessitat de separar les subvencions a empreses de les que s'adrecen a entitats, tot i que volen continuar treballant el fet que les subvencions de Districte puguin ser més importants que les que atorga l'Ajuntament, atès que el Districte és més proper i coneix millor la feina de les associacions i de les entitats que treballen al territori.

Afegeix que un altre aspecte remarcable és que les entitats necessiten rebre subvenció a l'estructura a fi de poder tirar endavant els projectes, ja que, malgrat disposar d'un gran nombre de persones voluntàries, no es poden desenvolupar amb l'agilitat que convindria. I assenyala, igualment, la necessitat de potenciar els convenis.

En referència al grup de treball d'espai públic i convivència, indica que hi ha temes pendents com ara la regulació de les terrasses i, sobretot, que les entitats o persones individuals puguin accedir a l'espai públic amb comoditat i facilitat.

Fa avinent la consideració que, més que no pas analitzar determinades actituds en l'espai públic, convindria potenciar un codi de bones pràctiques de convivència i posar en funcionament l'Observatori de Convivència, amb representació del Consell de Ciutat, que està previst però que encara no funciona.

Afegeix que un altre problema amb què es troben les entitats és que no sempre regeixen els mateixos criteris per a la concessió de llicències d'ús de l'espai públic en tots els Districtes, i que en alguns és més fàcil disposar-ne que en d'altres. Posa de manifest que la unificació de criteris entre Districtes és un tema que ha sortit molt en tots els grups de treball.

Quant al grup de treball de desigualtats i vulnerabilitat, indica que ha posat de manifest la necessitat de coordinar tots els òrgans que treballen aquests aspectes en l'àmbit de ciutat, de manera que el Consell de Ciutat podria fer de paraigua que aglutini i coordini totes les accions en aquest sentit. Afegeix que aquest grup ha fet una radiografia molt completa de les desigualtats en cada districte a escala social, sanitària, de renda, de gènere, d'infància o d'habitatge.

Posa en relleu que el grup de visibilitat i comunicació, va cloure el 2017 amb la recomanació de fer un pla de comunicació que s'està elaborant actualment. En aquest sentit, apunta que la ciutadania no està prou informada de l'existència del Consell de Ciutat, i encara menys de la feina que s'hi fa; per tant, consideren que fer-la visible, i potenciar que la ciutadania els faci arribar assumptes que hi puguin ser tractats, és molt important.

Finalment, comenta que el grup de treball de pressupostos i ordenances fiscals permet fer reflexions i aportacions en aquest àmbit. I assenyala, entre els assumptes importants que han quedat en interrogant, que hi ha l'aspecte dels pressupostos participatius.

Afegeix la problemàtica de l'habitatge, tant per als qui no hi tenen accés com per als qui han de marxar dels seus barris o districtes per la pressió dels preus.

Tot seguit, el Sr. Cosialls esmenta que tenen dues línies de reptes, d'una banda, el manteniment del ritme d'activitat del Consell de Ciutat, i el pla de comunicació que ha esmentat abans la Sr. Morera, del qual ja en tenen una versió molt avançada. Pel que fa al grup de vulnerabilitats, explica que han estat treballant l'acord ciutadà i amb l'àmbit de Serveis Socials per intentar actuar conjuntament en la mateixa línia.

Afegeix les novetats que per primera vegada acudeixen a aquesta cambra a presentar la memòria del Consell de Ciutat, i que s'ha instaurat la norma que en el plenari del Consell es faci una valoració de l'estat de la ciutat.

Quant als reptes que traslladen a l'equip de govern de la ciutat, i en conjunt a tots els membres del Consell Municipal, esmenta, en primer lloc, el compromís de retorn, ja que necessiten saber què ha succeït amb allò que ha plantejat i proposat perquè, altrament, es queden a mig camí i amb inseguretats. Igualment, manifesta que necessiten disposar d'un espai estable de reunions i de treball, que ja s'està treballant.

Finalment, expressa la disposició del Consell i la seva Comissió Permanent a rebre encàrrecs per part de l'Ajuntament.

Demana al consistori, per acabar, que des de la seva posició política participi en la Comissió Permanent a fi d'aplegar les diverses sensibilitats i, en aquest sentit, lamenta que en ocasions detecten força absències.

La Sra. Morera subratlla que aquest darrer aspecte que ha esmentat el seu company és molt important per al Consell de Ciutat, atès que és l'únic espai on la ciutadania pot estar a prop dels càrrecs electes que la representen.

El Sr. Ardanuy dóna la benvinguda als ponents del Consell de Ciutat, als quals agraeix la feina i, per extensió, la de tots els membres del Consell.

Valora que aquest ens hauria de canalitzar i catalitzar l'expressió ciutadana i de les entitats respecte a la política i les iniciatives municipals. Reconeix que és un repte obert que ha d'incorporar elements nous, i des de la visió que pot donar com a regidor no adscrit, planteja la importància que s'estableixin sistemes de governança, àmbits, polítiques i prioritats que donin visibilitat i dignifiquin el paper del Consell de Ciutat que, a parer seu, no ha de ser un instrument més sinó el paraigua de tots els elements de participació ciutadana; i no tan sols ho ha de fer mitjançant la valoració de dictàmens, sinó impulsant i generant debats de ciutat que arrossequin la ciutadania i que serveixin d'àmbit de reflexió per al terreny polític.

Reconeix que moltes de les reflexions que han plantejat els ponents del Consell de Ciutat, especialment pel que fa als recursos, són evidents, però també ho són els reptes de representativitat, i de generació de debats que ajudin a enfortir el paper social de la ciutadania.

La Sra. Reguant agraeix la feina de moltes entitats de la ciutat que mantenen dia a dia la vida dels barris i dels districtes i que treballen per generar i potenciar la vida comunitària; i aprofita per saludar les companyes i companys del CMAU que avui els acompanyen i que formen part de la vida dels barris i reconeix la seva capacitat d'organització, que avui els representants del Consell de Ciutat vénen a explicar al Plenari del Consell Municipal, en definitiva, centenars i milers de persones que s'organitzen i treballen per generar xarxa i mantenir esperit crític.

Manifesta que recullen la crítica i autocrítica, atès que estan implicades en el Consell de Ciutat i coincideixen en molts espais; així doncs, estan d'acord amb l'existència de força reptes, tant per a les entitats com per a l'Ajuntament i els Districtes, entre els quals destaca la millora de la participació, garantir i generar espais per a aquesta participació, i de quina manera es pot descentralitzar per fer-la més propera.

Centrant-se en l'aspecte de les subvencions, i en la necessitat que siguin més dependents dels Districtes, assenjala que cal analitzar de quina manera els Districtes poden tenir més capacitat de presa de decisions, i espais en què la incidència dels veïnats sigui més evident tant a l'hora de rebre subvencions com de plantejar decisions, i establir prioritats de l'administració pública.

Conclou, per tant, que cal trobar els espais adients per enfortir la necessària descentralització en una ciutat que té múltiples i diverses realitats socials.

Posa en valor la feina del Consell de Ciutat, de totes les persones i entitats que el mantenen, les més de dotze mil hores anuals de feina voluntària que permeten fer la seva tasca; també, que no es perdi l'esperit crític necessari per ser conscients de les realitats; i reitera que entomen els reptes i la crítica necessària per afrontar-los.

La Sra. Esteller agraeix a la Sra. Morera i al Sr. Cossials la seva feina en representació del Consell de Ciutat, que el grup del PP sempre ha valorat molt positivament i ha defensat la seva funció com a màxim òrgan consultiu de la ciutat, compost per diversitat de membres, tots els quals representatius de la pluralitat de Barcelona, i que els han de donar a conèixer quines són les inquietuds, les iniciatives i l'impuls que cal traslladar a l'Ajuntament, a govern i oposició, perquè tingui un coneixement rigorós del que succeeix a la ciutat i d'allò que

demanda la societat mitjançant la representació d'entitats, universitats, associacions i persones de prestigi reconegut, que aporten el seu coneixement i, sobretot, les seves realitats.

Indica que, a partir d'això, el consistori, però el govern sobretot, han de treballar per donar resposta a aquestes demandes i qüestions que els plantegen.

Observa que en la memòria del Consell de Ciutat s'hi classifiquen totes les tasques que ha desenvolupat, i s'hi fa una valoració de la situació i recomanacions, que assegura que els regidors i regidores municipals valoren, a banda dels dictàmens que han emès en qüestions preceptives com els pressupostos o convivència.

Diu que lamenten que durant el 2016 el govern manifestés una gran desconfiança en el Consell de Ciutat, i que durant l'exercici no hi hagués impuls sinó manca de voluntat quant a la participació d'aquest òrgan. I afegeix que tampoc no estan d'acord amb la politització i manipulació que s'ha pretès fer amb el Consell de Ciutat. En aquest sentit, assenjala que va participar en la Comissió Permanent i el plenari extraordinari que es va celebrar amb motiu dels fets dramàtics que van viure el setembre i l'octubre del 2017, i que va posar de manifest la politització del Consell, cosa que va fer que moltes entitats que defensen els interessos de determinats col·lectius es veiessin obligades a posicionar-se políticament en un plenari que diu que va ser penós.

Recorda que algunes d'aquestes entitats es van queixar en aquell mateix ple en veure com es feia un pronunciament polític d'una resolució que havia estat aprovada en el Plenari del Consell Municipal. Manifesta que consideren que el Consell de Ciutat s'ha de preservar d'aquesta utilització política, ja que els seus membres han de tenir plena llibertat per expressar el que vulguin, sense l'obligació de votar propostes de contingut polític.

En aquest sentit, proclama que el seu grup sempre ha defensat la llibertat i l'autonomia de tots els membres del Consell, sense que ningú se senti assenyalat per la seva ideologia o obligat a pronunciar-se sobre assumptes de la naturalesa dels que es van presentar en aquell plenari extraordinari.

Comenta que el seu grup està treballant en el Consell de Ciutat sobre qüestions de diversa naturalesa, entre les quals la convivència o les desigualtats, i ha promogut un grup de treball sobre com s'ha d'impulsar i reactivar Barcelona, de quina manera es pot donar més força a la seva activitat econòmica a fi que generi més oportunitats, atès que estan convençuts que la generació d'activitat econòmica és la millor manera de corregir desigualtats.

Valora positivament, per tant, les conclusions i els dictàmens i que posen de manifest que la ciutat està viva; i aprofita per agrair la feina i la dedicació dels membres del Consell de Ciutat, i considera que aquest ajuntament ha de proporcionar un retorn a les seves propostes, de manera que puguin obtenir un balanç positiu en el sentit que la feina del Consell de Ciutat es vegi traduïda políticament en qüestions concretes als barris i àmbits sectorials i, en definitiva, en la millora de la qualitat de vida de la ciutadania de Barcelona.

La Sra. Andrés abans de començar la intervenció referent a la memòria del Consell de Ciutat felicita la regidora Mercedes Vidal per la seva recent maternitat, i saluda els i les representants sindicals que són a la plaça de Sant Jaume.

Seguidament, i després de donar la benvinguda als representants del Consell, la Sra. Morera i el Sr. Cosialls, i agrair la feina feta per tots els membres d'aquest òrgan, aprofita per destacar les més de dotze mil hores anuals de feina voluntària, i considera que es veuen més reconegudes amb la presentació d'aquesta memòria per primera vegada en aquesta cambra.

Igualment, fa referència a l'esforç i al consens polític aconseguit per reformar el reglament de Participació Ciutadana, aprovat durant el mandat passat, i que permet la presentació de la memòria al Plenari del Consell Municipal, tal com també fa anualment la Síndica de Greuges, i que serveix, a més d'un reconeixement a la feina del Consell, per posar en valor les reivindicacions per millorar la seva estructura i mitjans per funcionar de manera eficient en donar veu a la ciutadania.

Per tant, aprofita per demanar que s'implementin aquests recursos i es millori l'estructura i el funcionament del Consell, així com també que es resolguin les mancances a què feia referència el Sr. Cosialls, com en el cas de l'ampliació amb deu membres, que han passat de 15 a 25, del Registre Ciutadà, fet que fa guanyar representativitat a la ciutadania.

Posa de manifest que el Consell de Ciutat, que ja té dotze anys de trajectòria, ha evolucionat per assolir el seu objectiu d'esdevenir un espai de màxima representació cívica, i constata que tots han de vetllar perquè sigui així, amb participació de ciutat diversa, múltiple i extensa, amb una diversitat que canvia amb el temps. Afegeix que ha de posar l'accent en la mirada cívica per construir la comunitat; el seu paper ha de ser també d'impuls institucional, atès que representa allò que expressen les entitats i la ciutadania.

Destaca les conclusions dels grups de treball, en especial de la del desigualtat i vulnerabilitat, i valoren molt positivament la proposta d'incorporar més enfocaments i mirades sobre les desigualtats socials a Barcelona i sobre el paper del tercer sector. Apunta, pel que fa al grup de subvencions, que és imprescindible reforçar el paper de les entitats i de les associacions de districte, ja que són les que ajuden a construir l'acció comunitària. Quant al grup de treball d'espai públic, diu que ha de formar part de debats importants a la ciutat, com ara la modificació de l'ordenança de convivència, i apunta que en les conclusions d'aquest grup es proposa fer un codi de conducta de convivència, que valora com una bona eina cívica per compartir l'espai comú.

Igualment, subscriu la reivindicació que el Consell de Ciutat no pot quedar al marge dels debats oberts a la ciutat; i recorda, en aquest sentit, que en mandats anteriors va participar activament, com en el cas de la consulta de la Diagonal, el Pla director de participació ciutadana o el Pla estratègic de turisme; i puntualitza que en aquest darrer cas és essencial la seva participació atès que es tracta d'un tema que ha ocupat molt l'atenció de la ciutadania.

Tot seguit, agraeix especialment la iniciativa de posar en marxa enguany la comissió Rellançar Barcelona, que està treballant propostes en l'àmbit d'un dels reptes més importants de la ciutat, les mesures d'impuls econòmic, de promoció i de generació d'ocupació, un

terreny que per al seu grup és l'eix estratègic de la ciutat, ja que contribueix a la redistribució de la riquesa i, en conseqüència, a la disminució de les desigualtats.

La Sra. Capdevila diu que avui és un dia molt important per a la gent que de veritat creu en la participació ciutadana. Remarca que gràcies a l'aprovació del nou reglament de participació es recull una de les velles reivindicacions del Consell de Ciutat, que era tenir veu al Plenari del Consell Municipal, per la qual cosa es felicita.

Expressa l'agraïment del seu grup per la presentació d'aquesta memòria, en el contingut de la qual diu que no entrarà en detall perquè ja n'han informat acuradament els ponents del Consell. Reconeix i valora la feina feta per totes les entitats que componen aquest òrgan, així com la de tots aquells ciutadans i ciutadanes que hi col·laboren a títol individual. Posa en valor que aquesta feina que es fa des de l'estricta voluntariats té l'objectiu de millorar la qualitat de vida de la ciutadania, especialment entre els sectors de població més vulnerables.

Confirma que pot donar fe de la feina intensa i constant del Consell de Ciutat, que ho pot fer ara com a regidora d'aquest ajuntament, però anteriorment com a membre representant de les entitats del districte de l'Eixample.

Recorda que el Consell de Ciutat és el màxim òrgan consultiu de participació ciutadana, i com determina l'article 52 de les normes de Participació Ciutadana, l'espai on l'Ajuntament i la ciutadania han de debatre els principals assumptes de la ciutat.

Fa notar que, com es reflecteix en la memòria, el 2017 ha estat un any de força activitat, i confirma que el seu grup valora molt positivament la tasca desenvolupada pel Consell a l'hora d'abordar debats necessaris com ara la resposta al terrible atemptat de la Rambla del 17 d'agost, i els esdeveniments derivats del referèndum d'autodeterminació de Catalunya de l'1 d'octubre. Subratlla que se senten especialment orgullosos de la resposta del Consell de Ciutat a la brutalitat policial esmerçada contra la ciutadania aquell dia, així com de l'anàlisi de la situació política del país, expressada en forma de declaració, aprovada en un ple extraordinari del Consell de Ciutat el 20 de novembre de 2017, i que va rebre un suport majoritari -30 vots a favor, 4 abstencions i 4 vots en contra-.

En aquest sentit, tal com ERC va expressar en el plenari del Consell i en la Comissió Permanent, d'on es deriven els comunicats, referma el seu convenciment que la ciutadania de Barcelona és prou madura per abordar qualsevol debat; i més enllà de les equidistàncies tàctiques i posicionaments polítics, ERC es posiciona completament a favor de dialogar, debatre i prendre partit sobre allò que com a ciutadans compromesos amb drets i llibertats individuals i col·lectives consideren rellevant. Igualment, manifesta que el seu grup corrobora la idea que és el Consell de Ciutat l'espai idoni per a aquests debats, des del respecte a les diferents sensibilitats ideològiques que el componen.

Aprofita per agrair també la tasca feta pels grups de treball i les diferents comissions durant tot el 2017, que han desenvolupat la seva tasca amb rigor i constància; i afegeix que desitgen molt bona feina al nou grup que s'ha creat, Rellancem Barcelona; així com també bona feina i encerts a la recentment creada Comissió d'Empara. I encoratja tots plegats a continuar treballant per la ciutat amb l'objectiu que sigui més igualitària, justa, democràtica i més lliure.

Subscriu plenament la reivindicació del Consell de Ciutat d'un espai estable de reunions, que és una demana històrica, indispensable per posar en valor i visibilitzar la tasca que desenvolupa, i que s'ha de completar amb un pla de comunicació. En aquest sentit, comparteixen que cal donar a conèixer molt més entre la ciutadania què és i què fa el Consell de Ciutat, fet que sens dubte enfortirà la projecció d'aquest òrgan de participació.

Finalment, fa palès el compromís d'ERC de continuar donant tot el seu suport al Consell i la seva disposició a seguir treballant al seu costat.

La Sra. Barceló agraeix la presentació de la memòria del Consell de Ciutat, i als ponents l'explicació de les diverses actuacions dutes a terme el 2017.

Confirma que els grups municipals mantenen un diàleg continu amb els membres de la Comissió Permanent, i ratifica que sempre poden comptar amb Ciutadans. Això no obstant, diu que durant aquests anys han pogut constatar l'absència continuada de la responsable del govern, la Sra. Gala Pin, al Consell de Ciutat, però aprofita per posar en valor l'excel·lent feina del comissionat de participació, el Sr. Pindado.

Observa que els grups de treball sempre intenten oferir alternatives i posicionaments sobre els temes d'interès de la ciutat; i com bé deia la Sra. Morera, són moltes les hores esmerçades per les persones voluntàries, cosa que no es pot fer si no es té una veritable vocació de servei a la ciutat.

Dit això, vol deixar constància de la manca de neutralitat ideològica del Consell de Ciutat, i que ella mateixa ha comentat en les diferents comissions permanents; i que es palesa Precisa en el seu suport i posicionament envers el referèndum il·legal de l'1 d'octubre, els polítics fugits de la justícia i que s'han saltat les lleis, i la negativa a complir el 155.

Per tant, expressa novament que el Consell de Ciutat ha de representar el conjunt de la ciutadania de Barcelona, i insisteix a reclamar que mantingui la neutralitat ideològica. Diu que a risc de ser exigent, demana avui al Consell de Ciutat allò que no ha estat capaç de fer durant tres anys el govern de la ciutat.

Seguidament, fa una anàlisi breu de la feina que ha fet el Consell, i que és de gran interès per als veïns de la ciutat. En primer lloc, es refereix a la queixa que apareix en la memòria pel que fa als pressupostos, i que és el fet de no obtenir retorn per part del govern a les aportacions del Consell. En aquest sentit, recorda què va succeir finalment amb els pressupostos del 2017, aprovats per una qüestió de confiança, sense consens i per la porta del darrere. Precisa, quant a això, que els grups municipals han tingut més oportunitat de parlar amb el Consell de Ciutat dels pressupostos de la ciutat que no pas amb el govern.

Afegeix que van poder parlar molt de la participació ciutadana en la recent Comissió Permanent, i van poder-hi expressar la seva opinió. Afirmar que Ciutadans creu fermament en aquesta participació, però sempre amb garanties jurídiques, cosa que no va passar amb la multiconsulta; amb el resultat que, finalment, aquesta mesura estrella del govern municipal quedarà només una única consulta que el seu grup va promoure al districte de Sant Martí per denunciar la deixadesa al barri de la Verneda.

Quant a les subvencions, observa que cal més contacte amb les entitats properes i més transparència, com proposa el grup de treball; assegura que el seu grup dóna suport a aquesta idea, ja que constaten l'increment de les subvencions a entitats afins a la ideologia del govern municipal.

En referència a l'espai públic i la convivència, fa avinent que en la memòria s'assenyala que no han pogut disposar d'una nova ordenança de civisme, i denuncia que això ha estat perquè el govern no ha estat capaç de fer-la i portar-la a aprovació; i constata la que volien presentar posava molt més èmfasi en els drets que no pas en els deures de les persones.

Subratlla que un aspecte clau és el grup de treball sobre desigualtats, i ratifica que el Consell de Ciutat treballa amb diverses entitats del tercer sector social. Confirma que a Barcelona hi ha un 20% de risc de pobresa, i 3.591 persones sense llar. En conseqüència, diu que valoren molt les aportacions del grup de treball en aquest sentit.

Igualment, desataca la jornada "Repensem el Consell de Ciutat" per analitzar les funcions i la seva efectivitat, i comparteix que ha de tenir molta més visibilitat entre la ciutadania.

Acaba la seva intervenció repetint que és essencial que el Consell de Ciutat mantingui la neutralitat ideològica, ja que és un espai que ha de representar el conjunt de ciutadans de Barcelona; i agraeix la feina altruista del voluntariat, i corrobora la predisposició del seu grup a participar.

El Sr. BLASI saluda al Sr. Cosials i a la Sra. Morera, i celebra que avui puguin ser al Plenari del Consell Municipal per presentar la memòria del Consell de Ciutat. Igualment, se suma als agraïments als membres de la Comissió Permanent i del Consell, tant a títol individual o pertanyents a les entitats i institucions; i molt especialment fa un reconeixement de la feina dels tècnics municipals i del suport extern que han proporcionat al Consell de Ciutat.

Posa en relleu la novetat inclosa en les normes de Participació Ciutadana que permet que aquest òrgan de participació pugui tenir veu al Plenari del Consell Municipal i hi pugui presentar la seva memòria anual.

Observa que el lema del Consell és "entre la ciutadania i el govern", i així ho han recordat els ponents d'aquest òrgan en les seves intervencions, i remarca que durant el mandat alguns grups municipals no s'han volgut resignar a ser secundaris i han volgut participar activament i suplir, en ocasions, la manca de lideratge del govern municipal, a més de potenciar el paper del Consell de Ciutat com a màxim òrgan de participació. Observa que, en conseqüència, al Consell li correspon fer una tasca de dinamització, per a la qual calen recursos, i aquests recursos els té el govern de la ciutat, mancat en moltes ocasions de capacitat de reacció i d'iniciativa.

En aquest context, fa referència, al Plenari extraordinari del Consell de Ciutat, per iniciativa de la Comissió Permanent, que va tractar de l'1 d'octubre i dels presos polítics, així com també sobre els malaurats fets del 17 d'agost.

Subratlla que fer política és, doncs, parlar dels temes que afecten la ciutat i això correspon al Consell de Ciutat. Per tant, el reconeixement que pertoca fer-li als grups municipals és participar activament en la Comissió Permanent i en les diversos grups de treball.

Valora positivament la jornada "Repensem el Consell de Ciutat", i subratlla que, més enllà de l'aprovació de les normes de participació, ha estat el fet més remarcable, atès que implica anar parlant de manera permanent de quin Consell de Ciutat volen.

Observa que els ponents han mencionat la multiconsulta, i observa que el Consell de Ciutat entén que les normes de participació són alguna cosa més que consulta, o multiconsulta en aquest cas; així doncs, entén que aquest consistori, i el govern municipal que és qui disposa dels recursos, ha de vetllar per la implantació i el desenvolupament de les normes de participació i, sobretot, fer-ne pedagogia.

Quant als grups de treball del Consell, diu que alguna vegada han dit que la multiplicitat de grups en alguns casos pot minvar la seva efectivitat; això no obstant, posa en valor la tasca de voluntariat del Consell, i el fet que el seu grup intenta de participar en tots els grups.

Pel que fa a l'absència del govern municipal en el Consell, recorda que hi ha un tinent d'Alcaldia i una regidora de Participació, i també un comissionat que acudeix a totes les reunions de la Permanent, que entenen que assumeix el paper de certa neutralitat que li correspon; això no obstant, hi manca el parer del grup de govern.

Pel que fa als reptes del Consell de Ciutat, esmenta la necessitat de recursos humans i materials, i fins i tot una gestió compartida, i que li pot conferir una certa independència; també, la implementació de les normes de participació; i remarca, especialment, l'àmbit dels districtes, que és el que realment els permet arribar a la ciutadania.

La Sra. Pin celebra que avui el Consell de Ciutat pugui portar la seva memòria anual al Plenari del Consell Municipal, i que materialitza el desplegament gradual de les normes de participació, i que han volgut dotar el Consell d'un paper més important, i destaca el paper també de la recentment creada Comissió d'Empara, que ha fet l'informe sobre la multiconsulta, i que té la capacitat de presentar propostes al plenari referents a la creació d'òrgans o de processos de participació. Igualment, posa en relleu que el govern municipal ha de retre comptes al Consell de Ciutat sobre l'estat de la ciutat.

Precisa, doncs, que tot plegat confereix més entitat i més pes al Consell de Ciutat, no només simbòlic, sinó d'incidència real en les polítiques municipals.

Tanmateix, reconeix que han d'assumir que resta molt de camí, i que s'ha de recórrer bidireccionalment, tant per part dels membres i entitats del Registre Ciutadà, com per part dels grups municipals, creient-se el paper del Consell de Ciutat i assumint els reptes que van sorgint, com ara incloure elements que apareixen en les negociacions del dictamen de pressupostos; assumir les propostes sorgides dels grups de treball d'espai públic o de subvencions.

Afegeix el fet que el 2017 s'han establert molts més grups de treball que en altres anys a fi d'abordar aspectes concrets de ciutat a més dels preceptius; i remarca que, a més de retre comptes al Consell de Ciutat, tenen pendent el repte de concretar espais per imbricar-ho amb les polítiques municipals que es van dissenyant.

Posa de manifest que els reptes pendents, però, són molts i estan recollits en la memòria, entre els quals destaca com a bàsic difondre el coneixement del Consell de Ciutat entre la

ciutadania a fi de promoure la seva participació en espais concrets. I especialment, apunta el repte global com a ciutat de redignificar el concepte de participació. En aquest sentit, considera que va ser un cop dur per a la participació i la cultura democràtica de la ciutat que no s'aprovés la multiconsulta, però també el fet que la participació ha perdut credibilitat, que confien que les noves normes de participació contribuïran a recuperar, i que la participació ciutadana sigui més àmplia i transversal.

Per acabar, agraeix novament i posa en valor la feina feta pel Consell de Ciutat, tot i entenent que tots plegats han de ser conscients que resta molt per fer. I aprofita per referir-se a un parell de comentaris per part dels grups de Ciutadans i del PP; així, fa avinent a la Sra. Esteller que discrepa amb què el fet més greu que va succeir a la ciutat el 2017 fos l'atemptat de l'agost. I replica a la Sra. Barceló que la neutralitat ideològica no existeix.

Conclou, en definitiva, que han d'entomar tots els plegats el repte de dignificar la participació ciutadana, i constata que tenen una bona oportunitat per fer-ho en el Plenari del juny.

La Sra. Morera agraeix el reconeixement a la feina que fa el Consell de Ciutat, i destaca que tenen molts reptes al davant, els que es plantegen en la memòria i els que han anat sorgint en les intervencions dels grups municipals i dels quals han pres nota.

Afirma que volen continuar sent un Consell de Ciutat representatiu de la ciutadania, que té moltes inquietuds, també polítiques, i si una majoria decideix alguna qüestió creuen que cal donar-hi resposta.

Manifesta que estan convençuts que només des de la tasca de la ciutadania, dels sectors públic i privat, l'administració i els grups polítics es podrà avançar en fer una Barcelona que sigui el mirall de referència de moltes ciutats arreu.

El Sr. Cosials confirma que accepten i assumeixen totes les crítiques, explícites i implícites, i les de part ja que formen part de l'aprenentatge que ha de fer el Consell de Ciutat.

Fa avinent que un dels debats més intensos del Consell, i especialment de la Comissió Permanent, és si aquest òrgan ha de ser subjecte polític, és a dir, si ha de fer política o no, i confirma que ell personalment ha entès avui que sí.

Finalment, agraeix l'acollida dels membres del Plenari del Consell Municipal i les bones paraules, però assenyalava que esperen que això es tradueixi en millors accions.

La Sra. alcaldessa agraeix les intervencions, i entén que tots estan d'acord amb què avui s'ha obert un camí, que és llarg; de manera que no és un punt d'arribada sinó de sortida. I afegeix que tots plegats, tant el Consell de Ciutat com aquest Plenari s'han de qüestionar la manera com poden millorar qualitativament la participació ciutadana, dins i fora del Plenari.

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Decret de l'Alcaldia, de 27 d'abril de 2018, que nomena la Sra. Ariadna Aparicio Baró membre del Consell Municipal del Districte d'Horta-Guinardó, en substitució del Sr. Albert Arce Vela, amb efectes 16 d'abril d'enguany.
2. Decret de l'Alcaldia, de 27 d'abril de 2018, que cessa, per renúncia, el Sr. Valentí Oviedo Cornejo, com a personal d'alta direcció en el càrrec de gerent de l'Institut de Cultura de Barcelona, amb efectes 30 d'abril de 2018.
3. Decret de l'Alcaldia, de 27 d'abril de 2018, que assigna a la Sra. Marta Clari Padrós les funcions de gerent de l'Institut de Cultura de Barcelona, que seran desenvolupades sense percebre cap retribució econòmica i exercida simultàniament amb les pròpies del lloc de treball de la Gerència de Drets de Ciutadania, Participació i Transparència, amb efectes del dia 1 de maig de 2018.
4. Decret de l'Alcaldia, de 27 d'abril de 2018, que delega en la quarta tinenta d'Alcaldia diferents atribucions en matèria de protecció i seguretat dels animals.
5. Decret de l'Alcaldia, de 27 d'abril de 2018, que modifica la denominació del càrrec de comissionada de Salut, pel de Comissionada de Salut i de Diversitat Funcional.
6. Decret de l'Alcaldia, de 2 de maig de 2018, que designa representants de l'Ajuntament de Barcelona als Consorcis que es relacionen, les persones següents:

Museu Nacional d'Art de Catalunya

Vocal del Patronat:

Sra. Marta Clari Padrós, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Vocal de la Comissió Delegada:

Sra. Marta Clari Padrós, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Consorci del Gran Teatre del Liceu

Vocal de la Junta Govern:

Sra. Marta Clari Padrós, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Vocal de la Comissió Executiva:

Sra. Marta Clari Padrós, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Consorci de les Drassanes Reials i Museu Marítim de Barcelona

Vocal del Consell General:

Sr. Ricard Vinyes Ribas, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Consorci per la Normalització Lingüística

Representant al Ple:

Sra. Isabel Balliu Badia, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Representant al Consell de Centre de Barcelona:

Sra. Isabel Balliu Badia, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

ConSORCI Auditori i Orquestra

Vocal del Consell Rector:

Sr. Dani Granados Ginés, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Vocal de la Comissió Executiva:

Sr. Dani Granados Ginés, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

ConSORCI Museu Art Contemporani de Barcelona

Vocal del Consell General:

Sr. Dani Granados Ginés, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Vocal de la Comissió Delegada:

Sra. Marta Clari Padrós, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

ConSORCI del Mercat de les Flors

Vocal del Consell General:

Sra. Marta Clari Padrós, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

ConSORCI de les Biblioteques de Barcelona

Vocal del Consell General:

Sr. Dani Granados Ginés, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

ConSORCI del Museu de Ciències Naturals de Barcelona

Vocal del Consell General:

Sra. Isabel Balliu Badia, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

ConSORCI del Pla de Rehabilitació i Equipament de Teatres de Barcelona

Representants a la Junta de Govern:

Sra. Marta Clari Padrós, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Sr. Esteve Carames Boada, en substitució del Sr. Xavier Marcé Carol

7. Decret de l'Alcaldia, de 2 de maig de 2018, que designa representants de l'Ajuntament de Barcelona a les Fundacions que es relacionen, les persones següents:

Fundació del Gran Teatre del Liceu

Membre del Patronat:

Sra. Marta Clari Padrós, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Membre de la Comissió Executiva:

Sra. Marta Clari Padrós, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Fundació Joan Miró – Centre d'Estudis d'Art Contemporani

Membre del Patronat:

Sra. Marta Clari Padrós, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Fundació Museu Picasso de Barcelona

Membre del Patronat:

Sra. Marta Clari Padrós, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Fundació Barcelona Cultura

Patró:

Sra. Pilar Roca Viola, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Fundació de l'Auditori i l'Orquestra

Vocal del Patronat:

Sr. Joan Subirats Humet, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna

Fundació Privada Antoni Tàpies:

Membre del Patronat:

Sra. Marta Clari Padrós, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Fundació Teatre Lliure – Teatre públic de Barcelona

Membre del Patronat i de la Junta de Govern:

Sr. Joan Subirats Humet, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Fundació Privada Joan Brossa

Membre del Patronat:

Sra. Marta Clari Padrós, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

Fundació Barcelona Centre de Disseny (BCD)

Membre del Patronat:

Sr. Joan Subirats Humet, en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo

8. Decret de l'Alcaldia, de 3 de maig de 2018, que nomena el Sr. Daniel Celma Fernández membre del Consell Municipal del Districte de Sant Martí, en substitució de la Sra. Ainhoa Ruiz Benedicto.

9. Decret de l'Alcaldia, de 3 de maig de 2018, que nomena el Sr. Joan Subirats Humet membre del Consell de Direcció del Consorci d'Educació de Barcelona, en substitució de la Sra. Emilia Andreu Almecija.

10. Decret de l'Alcaldia, de 3 de maig de 2018, que designa la Ima. Sra. Laia Ortiz Castellví membre del Consell d'Administració de l'Institut de Cultura de Barcelona, en substitució de la Sra. Marta Clari Padrós.

11. Decret de l'Alcaldia, de 10 de maig de 2018, que delega en la gerent de Recursos l'inici, la resolució i altres situacions administratives dels expedients de modificació de la base de dades del padró municipal d'habitants tramitats pel Departament de Població.

12. Decret de l'Alcaldia, de 17 de maig de 2018, que designa el Sr. Manuel Valdés López vocal del Consell d'Administració del Consorci Autoritat del Transport Metropolità, en representació de l'Ajuntament de Barcelona i en substitució del Sr. Josep Oriol Altisench Barbeito.

13. Decret de l'Alcaldia, de 17 de maig de 2018, que designa representants de l'Ajuntament de Barcelona a la Comissió Mixta de Seguiment i Avaluació de la restauració del Museu-Monestir de Pedralbes, les persones següents:

En representació de l'Àrea d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat

- Sr. Jordi Campillo Gámez, gerent d'Ecologia Urbana o en el seu defecte, Sra. Aurora López Corduente, gerent adjunta d'Urbanisme.

- Sr. Anton Maria Salvadó Cabré, director de Model Urbà.

- Sr. Marc Aureli Santos Ruiz, director de Serveis d'Arquitectura Urbana i Patrimoni.

- Sr. Josep Maria Julià, arquitecte de Serveis d'Arquitectura Urbana i Patrimoni.

En representació de l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB)

- Sra. Marta Clari Padrós, gerent de l'Àrea de Drets de la Ciutadania, Cultura i Participació i de l'ICUB.

- Sr. Carles Vicente Guitart, director de Memòria, Història i Patrimoni.

- Sra. Anna Castellano, conservadora en Cap del Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes.

- Sr. Enric Torrellas, cap del departament de Projectes Arquitectònics de l'ICUB.

14. Decret de l'Alcaldia, de 17 de maig de 2018, que actualitza la composició de la Taula de Patrimoni Arquitectònic, Històric, Artístic i Arqueològic, que queda format per les següents persones:

President:

- Im. Sr. Jaume Asens i Llodrà, tercer tinent d'Alcaldia

Vicepresidenta:

- Ima. Sra. Janet Sanz Cid, quarta tinenta d'Alcaldia

Vocals:

- Sr. Ton Salvadó i Cabré, director de Model Urbà. Ecologia Urbana

- Sr. Ricard Vinyes i Ribas, comissionat de programes de memòria

- Sr. Jordi Campillo Gámez, gerent d'Ecologia Urbana

- Sra. Aurora López Corduente, gerent Adjunta d'Urbanisme

- Sra. Marta Clari Padrós, gerent de l'ICUB

- Sr. Carles Vicente i Guitart, director de Memòria i Història

- Sra. Ester Santiago, directora del Servei de Llicències

- Sr. Marc Aureli Santos Ruiz, director d'Arquitectura Urbana i Patrimoni

- Sr. Josep Pujades i Cavalleria, responsable d'Intervencions del Servei d'Arqueologia de Barcelona

- Sra. Carme Miró i Alaix, responsable del Pla Bàrcino del Servei d'Arqueologia de Barcelona

- Sr. Enric Torrellas i Figueras, cap del Departament de Projectes de l'ICUB

- Sr. Joan Pedreny i Abella, cap de la Divisió de Protecció Civil i Prevenció del SPEIS

15. Decret de l'Alcaldia, de 17 de maig de 2018, que delega, en els regidors de govern, en els gerents sectorials i, en els gerents de districte, la competència per aprovar i convocar processos participatius, de conformitat amb el que disposen els arts. 23 i 24 del Reglament de participació ciutadana, aprovat pel Plenari del Consell Municipal en sessió de data 6 d'octubre de 2017.

16. Decret de l'Alcaldia, de 17 de maig de 2018, que nomena com a membres del Comitè d'Ètica de l'Ajuntament de Barcelona de conformitat amb l'article 15 del Codi ètic i de conducta, les següents persones:

- Sr. Norbert Bilbeny Garcia

- Sra. Dolors Feliu Torrent
- Sra. Teresa Freixas Sanjuán
- Sr. Joan Josep Moreso Mateos
- Sr. Robert Rubió Ochoa

Acord Comissió de Govern de 17 de maig de 2018:

17. (20180233) Autoritzar la subrogació de l'Institut Municipal de Serveis Socials de Barcelona, en el lloc de l'Ajuntament de Barcelona, en tots els expedients segons detall que consta en l'annex del present acord. Cedir a favor de l'Institut Municipal de Serveis Socials de Barcelona tots els drets i obligacions que dimanen dels contractes, convenis i acords esmentats. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació de la despesa per un import de 55.658.330,22 euros, amb càrrec al pressupost i partida indicats en aquest mateix document a favor de l'Institut Municipal de Serveis Socials de Barcelona, amb CIF P08000234G, en concepte d'aportació addicional per la reorganització administrativa dels serveis i activitats municipals que es gestionen des de la Direcció de Serveis d'Intervenció Social i des de la Direcció de Serveis d'Urgències i Emergències Socials.

b) Mesura de govern

Única. Pla de Ciutadania i Immigració de la ciutat de Barcelona 2018-2021.

El Sr. Asens presenta el Pla de ciutadania i immigració 2018-2022, que s'ha redactat amb un enfocament vinculat a drets de ciutadania, ja que entenen que no es pot deslligar un aspecte de l'altre. Remarca que aquesta visió suposa una novetat respecte a plans anteriors, i que respon a la reivindicació de les persones que han participat en la tancada a l'Escola Massana, i que actualment són a l'església del Poblenou, i aprofita per enviar-los un missatge de solidaritat.

Confirma que ha costat molt que aquest pla veiés la llum, i ha estat fruit de l'esforç de moltes persones, especialment d'aquelles vinculades al Consell Municipal d'Immigració, format per més de quaranta entitats, membres de les quals avui els acompanyen, entre els quals esmenta Javier Bonomi, Fátima Ahmed, Jorge Írias, Nilo Robles, Lourdes Marino, Carmen Bermúdez i Carles Bertran, a qui agraeix molt la seva contribució a la redacció d'aquest pla. Igualment, també expressa l'agraïment als grups polítics que els han fet arribar les seves reflexions i crítiques, que en la mesura que ha estat possible s'han incorporat al text, ja que l'objectiu era arribar al màxim consens en un assumpte tan sensible com és la immigració.

Precisa que el pla es divideix en tres grans eixos estratègics: política d'equitat, plena ciutadania, i diversitat i multiculturalitat; o que es concreta en més de vuitanta actuacions, amb un pressupost que supera els deu milions d'euros.

Esmenta com a principals novetats respecte a d'altres plans, la política d'empadronament actiu, que permet defensar que no hi hagi ciutadans de primera i de segona; les actuacions per promoure la regularització, que impliquen un increment de reforç del SAIER, un augment de més del 66% de suport a les entitats d'acollida; les accions de suport a les entitats que

lluiten contra el racisme i la discriminació, i posa en relleu el paper de l'Oficina per la No Discriminació (OND), que ha estat reimpulsada amb més espai, recursos i serveis; i, finalment, mesures d'inserció sociolaboral, en què Barcelona Activa hi té un paper clau.

Aprofita per reclamar la col·laboració de les administracions, perquè assegura que estan molt sols, acollint en allotjaments d'emergència cada nit dues-centes persones, que de no intervenir dormirien al carrer per responsabilitat de l'Estat, atès que és competència seva l'àmbit de les persones refugiades. Insisteix, doncs, a interpel·lar els qui participen en governs amb responsabilitats en aquest sentit, tant a la Generalitat com al govern central, a fi de treballar conjuntament per resoldre la situació.

Puntualitza que en aquesta mesura no hi ha una concreció al detall, sinó que planteja els grans objectius i la filosofia de fons que ha de guiar les mesures concretes que es desplegaran a posteriori. Entén que els grups els retrauran aquesta manca de concreció, però que justifica amb l'objectiu clar de cercar consens, i que difícilment haurien aconseguit entrant en un detall major.

Acaba agraint la participació de tots els grups municipals, i el fet que no hagin intentat instrumentalitzar un tema tan sensible com la immigració en benefici propi, malgrat tenir mirades diferents sobre el fenomen. Igualment, apunta que en els treballs previs a la redacció del pla s'ha deixat de banda l'anhel partidista en benefici del consens.

La Sra. Rognoni agraeix la feina esmerçada, especialment pel Consell Municipal d'Immigració i totes les entitats que hi participen. Igualment, vol agrair a la comissionada, la Sra. López, i al seu equip la voluntat d'entesa i, per tant, de pacte. En aquest sentit, destaca que pràcticament durant tot el mandat ha regit el pla anterior, que ja havia estat elaborat i aprovat amb el consens dels grups; per tant, el que ara presenten, i que estarà vigent el proper mandat, també havia d'estar elaborat d'aquesta manera i que incorpori els suggeriments diversos.

Valora positivament la inclusió en algunes mesures del pla d'aspectes referits a l'àmbit laboral, la no discriminació, la perspectiva de gènere; igualment, l'atenció a famílies novingudes que, especialment en l'àmbit escolar, assumeixin el català com a llengua d'integració i de cohesió.

Posa de manifest que Barcelona ha estat i ha demostrat, arran dels fenòmens migratoris que ha tingut històricament, que és terra d'acollida, i ha estat pionera en l'establiment de plans de treball en aquest sentit.

Precisa que, amb aquest objectiu, el pla elaborat durant el mandat anterior i encara vigent, contemplava l'objectiu d'incorporar gradualment la ciutadania, i el que avui presenten ja inclou la seva plena integració. I posa en valor que s'inscriu en la ferma voluntat d'una ciutat inclusiva, de valors i oportunitats per a tothom, i un espai de pluralitat.

Indica que per assolir aquests objectius, el pla anterior incloïa setanta-nou mesures, entre les quals les adreçades al fenomen de la irregularitat administrativa, que a parer del seu grup cal tenir molt en compte, atès que és incongruent permetre l'empadronament a les persones

vingudes de nou i, a canvi, que no puguin endegar una experiència de treball, malgrat que sigui transitòria.

Afegeix que els preocupen els casos de famílies que no poden materialitzar el reagrupament, i que és fonamental per assolir una integració plena. I afirma que voldrien que es millorés la visió i les actuacions depenent dels àmbits territorials, atès que cada districte té les seves particularitats.

Pel que fa al pressupost associat al pla, apunta que no desglossa les partides. I aprofita per demanar que s'estableixin mecanismes d'avaluació dels indicadors del pla a fi de poder fer-ne un bon seguiment.

La Sra. Barceló saluda els representants d'algunes entitats que avui els acompanyen, i agraeix la presentació del Pla de ciutadania i immigració, així com l'actitud dialogant del Sr. Asens, de la Sra. López i del Sr. Serra, amb els quals han mantingut diverses reunions a fi d'arribar a acords respecte a aquest pla. Observa, però, que el pla que avui presenten és de continuïtat amb els anteriors i presenta poques novetats.

Destaca que els plans d'immigració han de garantir la plena igualtat de les persones que arriben a la ciutat, així com també han de preservar la interculturalitat. Posa en relleu que darrere de cada persona immigrant hi ha una història particular.

Igualment, aprofita per agrair la feina dels professionals del SAIER, que el 2017 han atès 4.405 demandes d'asil.

Assenyala que moltes de les persones que arriben a la ciutat ho fan amb la necessitat de construir el seu projecte de vida, ja que els és impossible fer-ho en els seus llocs d'origen, i en molts casos fugen de conflictes bèl·lics i de pèrdua de llibertats, com ara succeeix a Síria o Venèçuela.

En aquest sentit, retreu certa incoherència política al govern municipal, i posa de manifest que el Sr. Asens denuncia en un informe la manca de llibertats a Venèçuela i, altrament, quan Ciutadans presenta una Declaració Institucional de suport al poble veneçolà, que té privat l'accés als aliments, la medicació i la llibertat d'expressió, el grup de govern no la subscriu.

Considera que és de sentit comú que amb la presentació d'aquest nou pla s'hauria d'haver inclòs la valoració i el balanç de l'anterior i, a partir d'això, mantenir els programes i actuacions que han funcionat i plantejar-se crear-ne de nous, cosa que el seu grup ha demanat moltes vegades però que mai no s'ha fet.

Retreu al govern la quantitat de titulars i eslògans que ha produït arran de la immigració; per exemple, va prometre el tancament del CIE, quan sap perfectament que no és competència municipal. Tanmateix, fa notar que quan es tracta de presentar mesures concretes de competència municipal, el govern ho fa de manera insuficient.

Observa que en la mesura apareix un aspecte que el seu grup considera clau, i que és el reagrupament familiar. Posa de manifest que, això no obstant, en l'assentament irregular del districte de Sant Martí on hi ha famílies romaneses, aquest ajuntament només ofereix plaça residencial a mares i fills, però no pas al marit i pare.

Igualment, fa notar que el govern municipal es queixa contínuament del govern central, i remarca que, personalment, ha demanat moltes vegades de ser informada de les reunions i documents que li han fet arribar a fi de poder avaluar objectivament la situació, i assegura que no té altra cosa que la queixa, i cap documentació en aquest sentit.

Confirma que valoren els objectius i les intencions del pla, però entenen que hi falta concreció, avaluació, pressupost i calendari, i creu que ja podrien haver presentat un balanç del que s'ha fet durant aquest any.

La Sra. Benedí també agraeix la presentació de la mesura i la feina del Consell Municipal d'Immigració i les entitats que el componen.

Observa que Barcelona ha entrat en una fase de construcció de pertinença compartida entre ciutadans i ciutadanes d'orígens molt diversos, i ho considera una gran sort.

Fa un reconeixement a la feina de la comissionada, i a la seva dedicació i esforç per consensuar amb els grups municipals la confecció d'aquest document, que recull els quatre vectors que ERC estableix com a imprescindibles per dur a terme polítiques interculturals: inclusió, interacció, diversitat i pertinença. Per aquesta raó, avança que en aquesta intervenció només incidirà en aquells aspectes que els generen algun dubte i que els preocupen, tal com ja han manifestat en les diverses trobades que han mantingut.

Consideren que aquesta mesura, que comparteixen, acaba sent massa genèrica i les premisses es queden en l'àmbit teòric; és a dir, s'hi diu què, però no com ho abordaran. Així, consideren que hi ha poca concreció en conceptes com promoure, garantir, afavorir, combatre o potenciar en la lluita contra la discriminació; i, per exemple, en la lluita contra la discriminació, en el document s'hi diu literalment "aprovar mesures específiques per treballar contra la discriminació, la intolerància i l'odi" sense concreció ni aplicació política.

Valora que el govern té clars els objectius, tanmateix no descriu mesures concretes en general; i afegeix que, atès que algunes línies d'actuació s'hauran de fer conjuntament amb la Generalitat, troben a faltar un òrgan gestor de coordinació interdepartamental. Igualment, observa que hi manca una menció explícita del paper del català com a llengua comuna entre l'enorme riquesa que suposa que a Barcelona es parlin més de tres-centes llengües.

Conclou, per tant, que el pla parteix d'un territori comú amb què el seu grup se sent còmode, però acaba en una zona de molt poca concreció. Remarca que la diversitat inclou dimensions relacionades entre la identitat humana, com són l'origen, el gènere, l'estatus socioeconòmic, nacionalitat, ciutadania, religió, orientació sexual, capacitats i edat, motiu pel qual consideren indispensable endegar programes i actuacions adreçades a cada col·lectiu.

Reconeix la necessitat, doncs, d'un Pla de ciutadania i Immigració ambiciós; per aquest motiu, no només demanen concreció en les actuacions, sinó també en el calendari i el pressupost, desglossat per a cadascuna de les línies d'actuació previstes.

La Sra. Andrés se suma als agraïments expressats per la presentació d'aquest pla, que valora com l'esforç del treball conjunt i de consens polític, i agraeix especialment el fet que reculli la tradició d'aquest ajuntament en plans de ciutadania i immigració com a punt de partida, i posa en valor que signifiqui un acord de mínims a fi d'assolir consens en les polítiques

públiques que han de vetllar per la garantia dels drets de les persones que viuen a la ciutat, entre les quals dues-centes vuitanta mil d'estrangeres segons les darreres dades d'empadronament, que viuen en districtes i barris amb una distribució que va de la representació del 45% de la població com a Ciutat Vella, i d'un 12% en els barris en què aquesta representació és menor. Posa de manifest, igualment, la diversitat d'òrgens, i que més d'un 60% procedeix d'altres continents i, per tant, que aporten gran diversitat cultural.

Precisa que per al seu grup és important que aquest pla es presenti justament avui, ja que està estretament vinculat amb la proposició que defensarà després el Sr. Collboni; i confirma que el seu grup rebutja, i vol que tothom s'hi afegixi, expressions que no abonen precisament en el reconeixement de drets de ciutadania.

Centrant-se en el eixos que defineix el pla: equitat, plena ciutadania i interculturalitat, confirma que hi ha molta feina feta però que cal avançar molt més. Concreta, pel que fa a l'equitat, que el seu grup vol posar l'accent en l'accés al mercat laboral així com denunciar la precarietat laboral de moltes persones d'origen estranger, que o bé no accedeixen al mercat laboral o ho fan en condicions d'inferioritat respecte als nacionals. I remarca que les dificultats són encara majors per a les dones.

Recalca, doncs, el ple dret d'aquestes persones a la ciutat, a l'ús dels espais públics i comunitaris, i adverteix que han d'esborrar determinats clixés. Afegeix, que cal continuar treballant en l'àmbit de la interculturalitat, especialment pel que fa a l'expressió religiosa.

El Sr. Fernández Díaz observa que, ateses les intervencions que l'han precedit, ha de reconèixer que la seva serà políticament incorrecta, cosa que justifica en considerar que hi ha moments que s'imposa parlar clar. Així doncs, considera que no poden argumentar en base al "bonisme" ni a la demagògia pel que fa als col·lectius que depenen més de la societat.

Afirma, en primer lloc, que Barcelona és i ha de ser una ciutat d'acollida, però alhora exigent; ha d'oferir serveis i garantir els drets a les persones nouvingudes, però també ha de reclamar el compliment de les obligacions i respecte a les persones immigrades, començant pel compliment de la llei; i, també, que les persones que vénen a la ciutat respectin la societat i el país que les acull.

En conseqüència, manifesta que el seu grup és als antípodes del que defensa el govern de la ciutat, i és clarament contrari a la seva permissivitat, a allò que el Sr. Asens ha definit com l'empadronament actiu i, altrament, reclamen polítiques d'empadronament amb criteris clars, control policial i que, en cap cas, afavoreixin la immigració il·legal.

Discrepa obertament de l'anomenat document de llinatge, que consideren una mena de DNI per a irregulars. En aquest sentit, retreu al govern que novament faci una aposta per la immigració il·legal, quan el que cal és una immigració legal i ordenada. En aquest sentit, recorda que el seu grup va proposar el que anomenaven contracte d'integració, que suposa que a la ciutat hi tenen cabuda totes les persones que respecten; així com que per accedir a determinats serveis hi ha d'haver la doble exigència de legalitat i d'arrelament.

Justifica aquest posicionament crític perquè consideren que algunes de les polítiques municipals vinculades a la venda ambulants, el top manta, els assentaments, que proliferen

cada vegada més, estan generant un efecte crida a la ciutat; i consideren evident que, en paral·lel, cal integrar les persones que compleixen les normes. En aquesta línia, entenen que cal garantir el desenvolupament de totes les inversions previstes en la llei de barris, concretament en aquells que tenen un alt percentatge de població immigrada. Remarca que han de destinar tots els recursos necessaris perquè les persones immigrades que són a la ciutat i que reuneixen tots els requisits puguin integrar-se amb tota la dignitat i la suficiència que mereixen i que estan obligats a oferir-los; és a dir, els han de garantir els drets però també exigir-los les obligacions.

La Sra. Rovira vol fer constar, en primer lloc, la discrepància del seu grup només de començar a treballar aquest pla, en el sentit que era possible arribar a un consens de tots els grups, ja que algunes de les intervencions com la del grup del PP evidencien que el consens no és possible si realment volen fer unes polítiques d'acollida i un pla d'immigració que defensi el drets de les persones immigrades a la ciutat. En conseqüència, diu que volen tornar a posar de manifest que no és possible cercar el consens en polítiques migratòries amb aquells que són coresponsables de l'Europa que esguerra la vida de milers de persones a les fronteres, amb els ideòlegs del Frontex, amb els responsables i còmplices de la Llei d'estrangeria espanyola.

Diu que també volen deixar clar que el seu posicionament transcendeix el punt de vista de la seva organització, de manera que han fet seves les observacions de la tancada migrant de la plaça de la Gardunya respecte a aquest Pla d'immigració, que han pogut llegir i valorar. Precisa que una de les qüestions que els feien arribar era que l'anàlisi que fa el Pla sobre el fet migratori a la ciutat està molt ben elaborat, i que posa molta informació a disposició del conjunt de col·lectius i de grups polítics que permet tirar endavant polítiques migratòries amb un enfocament correcte; això no obstant, assenyalen que malgrat fer una bona anàlisi no se'n desprenen polítiques concretes, i no hi són plasmades les diferents idees que es volen transmetre. Per tant, diu que entenen que només es tracta d'una declaració d'intencions i d'un llançament de línies molt genèriques, que en cap cas concreten quines apostes es desenvoluparan els propers anys.

Afegeix que aquests col·lectius de persones migrants havien proposat establir quotes de contractació de persones sense papers a les empreses municipals amb l'objectiu de facilitar-los la regularització; i constata que aquesta mesura no consta en el Pla ni tampoc s'ha mencionat. Indica, en segon lloc, que tampoc no tenen notícia ni apareix en el Pla la renovació de l'empadronament, ja que actualment les persones migrants l'han de renovar cada dos anys, i aquest col·lectiu demana que es renovi d'ofici; igualment, confirma que tampoc no es diu res de facilitar els informes per al reagrupament familiar, eliminant les traves que actualment imposa la llei feixista que legisla en aquest sentit.

Finalment, observa, pel que fa a la venda ambulants, que es continua multant i el Víctor Alfa està pujant d'intensitat.

El Sr. Ardanuy agraeix la presentació d'aquest document, i reconeix la dificultat d'arribar a un ple consens en un pla d'aquestes característiques.

Considera que inclou elements molt positius que contribueixen a avançar cap al concepte de ciutadania plena, malgrat que reconeix que resta molta feina per fer, especialment superar el

principal obstacle que suposa la por d'algunes administracions a entomar la situació, i la visió absolutament reduccionista de l'Estat amb els drets de ciutadania i d'acollida de persones que vénen d'arreu del món.

Valora que aquest pla obre debats interessants entorn de l'accés a l'educació, de la incentivació de l'accés laboral, i que tot plegat s'ha de resumir en un seguit de col·laboracions i compromisos interadministratius.

Per tot plegat, demana un seguiment efectiu del pla i que se cerqui la complicitat amb la Generalitat i, malgrat que reconeix que és mol difícil, també amb l'Estat.

El Sr. Asens diu, adreçant-se al Sr. Fernández Díaz, que li sorprèn que el dia després de la sentència del cas Gürtel afirmi aquí s'ha de governar per als que compleixen les normes, quan es condemna el seu partit; observa que el regidor sempre es refereix a persones il·legals, i li recorda que les persones poden en estar en situació irregular, però que mai no són il·legals. I entén que si es tractés d'il·legalitzar alguna cosa, el PP seria un ferm candidat a tenor de la sentència esmentada, que si bé no és ferma encara i hi cap el recurs, sí que els dóna moltes pistes sobre el seu funcionament durant anys.

Afegeix que el Sr. Fernández Díaz també s'ha referit a l'efecte crida de Barcelona, i puntualitza que aquest efecte el produeix la Llei d'estrangeria, que implica que l'Estat envii cada any a Barcelona prop de mil persones en situació d'irregularitat; és a dir, es limita a pagar-los un bitllet de tren a Barcelona o a Madrid i les condemnen a viure en situació d'exclusió social i administrativa.

Remarca que el PP parla d'immigració des d'una concepció de ciutadania com a factor d'exclusió, com a estatus de privilegi, i trenca el model de consens existent a la ciutat; i pregunta al regidor si és conscient que el govern de l'Estat ha aprovat uns pressupostos en què es congelen els recursos per atendre les persones immigrants i refugiades, així com l'exclusió de l'accés universal a la sanitat. Conclou, per tant, que no els poden donar gaires lliçons de coherència.

La Sra. Benedí posa de manifest que tant el grup de Ciutadans com el del PP no van donar suport a la Llei de sanitat catalana, que actualment és al TC.

c) Informes

PART DECISÒRIA / EXECUTIVA

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

1. Ratificar el Decret d'Alcaldia, de 2 de maig de 2018, que designa la Sra. Marta Clari Padrós com a membre del Patronat de la Fundació Julio Muñoz Ramonet en substitució del Sr. Valentín Oviedo Cornejo.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i la Sra. Esteller, de les Srs. Rovira i Reguant, i també del Sr. Ardanuy.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

2. (265/2017) Resoldre les al·legacions presentades durant el període d'informació pública de la modificació del Reglament d'honors i recompenses dels membres de la policia municipal i del servei d'extinció d'incendis, aprovat pel Plenari del Consell Municipal de 17 de setembre de 1976 (que es denominarà Reglament d'honors i recompenses dels membres de la Guàrdia Urbana de Barcelona i del Servei de Prevenió, Extinció d'incendis i Salvament), en el sentit que es desprèn de l'informe de 9-03-2018 i el seu annex II, que figuren a l'expedient i es donen per reproduïts a efectes de motivació. Aprovar definitivament la modificació de l'esmentat Reglament, amb les modificacions introduïdes i publicar-la al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, a la Gasetta Municipal i al web municipal.

El Sr. Pisarello assenyala que, com moltes vegades s'ha parlat, tenen un reglament d'honors i distincions dels cossos de la guàrdia urbana i bombers municipals que té quaranta-dos anys i que fa servir expressions fins i tot preconstitucionals, i ara es planteja una reforma amb un component tècnic molt important, però que sens dubte té voluntat de modernització i de professionalització policial.

Reconeix, doncs, la necessitat de fer aquesta adaptació a la llei de policies locals, del sistema de seguretat, de regulació dels Serveis de Previsió i Extinció d'Incendis i Salvament (SPEIS); i, en conseqüència, assenyala que la proposta de reglament que presenten avui és més transparent i més clar quant a l'abast de les diferents formes de reconeixement de mèrits, i intenta que no siguin només per causa de patiment, que s'hi incorpori la paritat de gènere, i també reconeixements a la ciutadania en aquestes tasques. Remarca que es tracta, en definitiva, d'acostar-lo, per exemple, al reglament de mossos d'esquadra.

Indica que el procés de reforma es va iniciar el setembre de 2017, i avui porten al Plenari l'aprovació definitiva de la modificació. Afegeix que han mirat d'incloure, en la mesura que ha estat possible, les esmenes plantejades per diferents grups municipals, i fa avinent que resten oberts a estudiar altres modificacions si compten amb el suport suficient del Plenari.

Assenyala que si avui no s'aprova aquest reglament continuarà vigent el de 1976; tanmateix, diu que confia que tiri endavant la proposta, i que la Generalitat pugui exercir la seva competència en matèria d'ordenació de policies locals i faci un reglament conjunt per a tota la policia de Catalunya.

El Sr. Martí celebra que després de tres anys de mandat el govern porti a aprovació del Plenari aquesta modificació parcial del reglament d'Honors i Recompenses de la Guàrdia Urbana i dels SPEIS, ja que el vigent és absolutament obsolet i preconstitucional.

Això no obstant, consideren que es tracta d'una modificació puntual i d'abast reduït ja que, com ara deia el tinent d'Alcaldia, l'aspiració és de tenir un reglament supramunicipal i d'abast nacional català.

Per tant, la consideren una proposta poc ambiciosa, tot i que reconeixen la voluntat de negociació per part del comissionat de Seguretat, malgrat que no han tingut contactes amb cap membre del govern. I aprofita l'ocasió per demanar novament la substitució de l'alcaldeessa com a màxima responsable de la Guàrdia Urbana, i fa notar que és en casos com el que els ocupa que es posa de manifest la manca d'interlocució política.

Avança que s'abstindran en aquesta votació perquè, d'una banda, no s'han acceptat la majoria de els al·legacions presentades pel seu grup, tot i que valora la recuperació en el reglament del terme "idioma propi de Catalunya" referit al català, així com la incorporació del concepte "drets fonamentals" en substitució de "drets constitucionals".

Puntualitza que l'abstenció respon essencialment al fet que la modificació no té prou suport de la part social; en aquest sentit, confirma que han parlat amb tots els sindicats de la guàrdia urbana, especialment, i han constatat rebuig quant a alguns aspectes transcendents del nou reglament.

Reitera, doncs, que no poden donar suport al reglament si els destinataris no hi estan d'acord, especialment pel que fa a l'atorgament de medalles. I confia que, d'aquí a un any, puguin decidir, en l'àmbit municipal o en el del Parlament de Catalunya, un reglament millor.

El Sr. Sierra diu que adreçarà la seva intervenció a l'alcaldeessa, atès que és la responsable de seguretat d'aquest ajuntament, malgrat que s'escudi en un altre membre del govern.

Anuncia que votaran en contra d'aquesta proposta de modificació de reglament perquè, com a primer grup que va fer-hi al·legacions, en van presentar una que consideren que és primordial i que dona sentit a la modificació, i és tenir criteris objectius per a la concessió de medalles als membres de la guàrdia urbana i de l'SPEIS.

Indica que en condicions iguals, amb els mateixos detinguts i els mateixos intervinents i amb les mateixes ferides, en el transcurs d'un mes a uns membres de la guàrdia urbana se'ls denega la concessió d'una medalla i a uns altres se'ls atorga. Per tant, consideren que el reglament ha de tenir uns criteris objectius per a què, amb independència del color polític que estigui al comandament de la guàrdia urbana, no es produeixin aquestes diferències de tracte.

En conseqüència, ratifica que per raó d'aquesta esmena, votaran en contra de la modificació del reglament.

El Sr. Coronas manifesta que el grup d'ERC, i ell en concret, han dit moltes vegades en aquesta cambra i en comissió que calia reformar un reglament obsolet i poc útil per a la funció que hauria de tenir. Per tant, agraeix la feina feta per a la seva reforma, i reconeix que millora en molts aspectes el reglament actualment vigent, malgrat que no és ben bé el reglament que voldria el seu grup i que és millorable.

Constata que la modificació genera controvèrsies, que si bé són normals encara ho són més en una entitat tan corporativa com la guàrdia urbana, tot i que consideren que l'essencial és eliminar la subjectivitat en l'atorgament de medalles, i una major transparència.

Entén, igualment, que més enllà del que digui el reglament hi ha l'element clau de la comissió que decideix quins expedients tenen dret a medalla i quins no i, per tant, és molt important que aquesta comissió tingui la composició adequada. En aquest sentit, apunta que el seu grup ha intentat introduir algun canvi, com ara que consideren oportú que en formi part una representació del Consell Ciutadà, tot i que la Secretaria els ha fet saber que això no és possible. I afegeix que recullen la proposta del Sr. Pisarello quant a la possibilitat de fer, en els propers mesos, alguna modificació puntual que millori substancialment el reglament, de manera que avança que emetran un vot a favor d'aquesta modificació de reglament.

La Sra. Andrés coincideix en nom del seu grup en la necessitat de modificar un reglament clarament antic, i consideren que la proposta de modificació el millora en el sentit que aporta més objectivitat en la valoració per a l'atorgament d'honors, medalles i recompenses.

Agraeix la interlocució per part del comissionat de Seguretat i el seu esforç per establir diàleg; i recorda que el seu grup va demanar en nom dels representants sindicals de la mesa d'introduir algun representant de la part social en la comissió de valoració, i que se'ls ha respost que no és el moment procedimental per accedir a aquesta petició. Per tant, diu que volen traslladar al Plenari que, a més de parlar amb els comandaments de la Guàrdia Urbana, cal compartir i comptar amb l'opinió de la part social ja que, en definitiva, es tracta de treballadors i treballadores.

Confirma, doncs, que no poden donar ple suport a aquesta modificació i faran una abstenció, alhora que volen donar un toc d'atenció al govern en el sentit que cal comptar amb la part social quan es tracta d'aspectes que l'afecten.

Finalment, lamenta que no tots els grups s'afegeixin a la necessitat d'aportar objectivitat a aquest reglament, i reitera que consideren positiu avançar i adaptar les normes.

El Sr. Fernández Díaz també fa referència al fet que l'alcaldeessa és, segons l'article 13 de la Carta Municipal, la màxima responsable de la Guàrdia Urbana i, a més, i per decisió pròpia, a l'inici del mandat va optar per ser regidora de Seguretat, i lamenta que, a la pràctica, no exerceixi aquesta responsabilitat, ni tan sols en debats com el d'avui i ho delegui, en aquest cas, al Sr. Pisarello.

Considera que aprofitant que es porta a aprovació aquesta modificació del reglament, fóra adient plantejar que l'alcaldeessa cessés d'aquestes responsabilitats, amb tots els honors i sense recompenses, i que es designés un regidor de l'equip de govern amb plena dedicació a la Guàrdia Urbana i a les responsabilitats de seguretat i convivència.

Avança, seguidament, que el seu grup votarà en contra d'aquesta modificació del reglament, ja que des del reconeixement als membres de la Guàrdia Urbana i del cos de Bombers, que estan obligats a exposar la seva integritat personal amb un grau d'exigència diferent al de qualsevol altre funcionari, el govern municipal ha perdut una gran oportunitat per establir uns criteris objectius i transparents que defineixin qui pot obtenir aquests reconeixements i quin és el procediment per atorgar-los. Precisa que aquest era el sentit de les vuit al·legacions que va presentar el seu grup, en la línia d'establir un sistema transparent i objectiu que valori realment els mèrits dels agents i unitats policials o de bombers, sense tenir en compte el nombre de medalles assignades a una o altra unitat, i oferint la possibilitat que els mateixos

agents de la guàrdia urbana puguin proposar reconeixements, recompenses i honors als seus companys, i que no ho facin només els comandaments de les unitats.

Afegeix que haurien volgut més diàleg, i confia que aquest reglament es pugui complementar amb noves aportacions.

La Sra. Rovira anuncia que el seu grup farà una abstenció. Recorda que d'ençà que van accedir al consistori i van constatar en base a quina mena de reglament s'atorgaven les medalles i reconeixements, que qualifica de franquista, van advocar perquè es canviés, tot i que es ratifica en els arguments que sempre donen quan es tracta d'aprovar aquesta mena de reconeixements.

Per tant, repeteix que consideren que els reconeixements han de provenir dels companys i les companyes, i no només a uns treballadors determinats, sinó al conjunt de veïns i veïnes de la ciutat.

Celebra, tanmateix, que finalment desaparegui el reglament franquista, però reitera que no comparteixen l'atorgament d'aquesta mena de distincions.

El Sr. Ardanuy agraeix al comissionat de Seguretat la seva predisposició al diàleg i a la interlocució. Afegeix que el reglament constata una millora envers l'actualment vigent, ja que la modificació l'actualitza i el posa al dia, això no obstant, i en coherència amb que fa normalment en el seu posicionament en dictàmens vinculats als reconeixements, avança que farà una abstenció en aquest punt.

El Sr. Pisarello agraeix el reconeixement d'alguns grups municipals en el sentit que aquest reglament, malgrat les limitacions que pugui tenir, significa un pas endavant en termes de modernització i de professionalització en el reconeixement dels mèrits dels cossos de seguretat. Posa en valor l'esforç que s'ha fet en la introducció de criteris més objectius, modern i propis d'uns cossos de seguretat basats en principis democràtics, i entenen que s'han reduït de manera considerable els marges de discrecionalitat.

Indica que el procés per introduir canvis i esmenes està reglat, i té uns terminis. Així doncs, confirma que no s'havien rebut esmenes en el termini formal en matèria de participació en l'avaluació dels mèrits; i tot i que els canvis han estat proposats fora de termini, diu que entomen el repte i es comprometen a generar els debats necessaris per ampliar els criteris.

Valora aquesta modificació com un pas necessari, atès que no podien continuar amb un reglament de quaranta-dos anys d'antiguitat, obsolet i preconstitucional. Per tant, celebra que es pugui tirar endavant la modificació.

El Sr. Sierra vol posar de manifest que aquest reglament no agrada a cap grup municipal, i tothom fa referència a què, malgrat que s'ha avançat, hi manquen criteris objectius; i afegeix que tampoc no agrada a cap dels sindicats de la Guàrdia Urbana.

Constata, doncs, que aquest se suma a totes els greuges que acumula l'alcaldeessa com a responsable de seguretat i amb la Guàrdia Urbana.

El Sr. Coronas agraeix la voluntat de fer les modificacions pertinents en un futur immediat, i recorda que, a més dels reconeixements, són molt importants els recursos de què disposin la guàrdia urbana i l'SPEIS.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Collboni i Mòdol i de les Sres. Ballarín i Andrés, de les Sres. Rovira i Reguant, i també del Sr. Ardanuy, i el vot en contra dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller.

3. (80/2018) Desestimar la sol·licitud de concessió de la medalla d'Honor al sofriment en la categoria d'or al membre de la Guàrdia Urbana de Barcelona amb núm. de matrícula 25603, atès que, d'acord amb els informes que figuren a l'expedient, no s'ha apreciat la concurrència dels requisits establerts a l'article 1 del Reglament d'Honors i Recompenses dels membres de la Policia Municipal i del Servei d'Extinció d'Incendis, aprovat pel Consell Plenari de 17 de setembre de 1976.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i la Sra. Esteller, i també del Sr. Ardanuy.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME I MOBILITAT

4. (2016 SD 363 (57/2017) Aprovar l'Addenda al Conveni de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona per a la reordenació dels equipaments penitenciaris a la ciutat de Barcelona subscrit entre l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya aprovat per Decret de l'Alcaldia de 9 de gener de 2017 (ratificat pel Plenari del Consell municipal en sessió de 27 de gener de 2017) la qual té per objecte l'ampliació dels terminis establerts en l'esmentat conveni per a dur a terme les operacions urbanístiques i patrimonials per a la construcció d'uns nous equipaments penitenciaris.

La Sra. Sanz indica que, com ja van explicar en la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat, es tracta de plantejar una addenda al conveni de presons, signat el 10 de gener de 2017. Confirma que s'han materialitzat molts aspectes del conveni, com ara el fet que la Model ja és un equipament obert a la ciutadania i se'n planteja la transformació. Això no obstant, explica que hi havia algunes qüestions vinculades a tràmits administratius que, arran de la manca de govern a la Generalitat, i també pel desinterès del govern de l'Estat, no s'havien pogut concretar. Precisa que es tracta de propostes vinculades a la reparcel·lació del centre de Trinitat Vella o al futur del de Wad Ras.

Indica, per tant, que l'addenda al conveni té com a objecte l'ampliació dels terminis per a l'execució de les actuacions que ha esmentat, així com recollir la renúncia al trasllat de sostre vinculat al tancament de la presó de Wad Ras, una necessitat que es resoldria amb el futur centre penitenciari de la Zona Franca.

El Sr. Martí fa avinent que ja es van pronunciar favorablement en comissió a l'aprovació d'aquesta addenda i, per tant, comparteix les raons expressades per la tinenta d'Alcaldia.

Entén que l'assumpte és complex, i certament, el fet de tenir un govern de la Generalitat sota la bota del 155 no ha permès aquesta i moltes altres coses. Per tant, confirma que fan

confiança als governs municipal i de la Generalitat, i voten a favor de l'addenda que proposa l'ajornament dels terminis de tramitació.

El Sr. Blanco considera que aquesta actuació és necessària, sobretot, per real·lotjar veïns de Sant Andreu i promoure habitatge públic a Trinitat Vella. Això no obstant, diu que el seu grup considera que el conveni que es va signar en el seu dia és lesiu per a aquest ajuntament ateses les obligacions que li comporta, i perquè està desequilibrat quant a les que comporta a la Generalitat. Indica que per aquest motiu es van abstenir en el moment de la seva aprovació, i avui mantenen el mateix posicionament.

Quant al fet de responsabilitzar l'aplicació del 155 del retard d'un any en l'aplicació del conveni, replica que no accepten les falsedats i les mentides provinents del govern independentista. Així, nega taxativament que el 155 hagi impedit que s'acordi la pròrroga del conveni, i tampoc no impedeix el compliment de cap mena de conveni; i remarca que l'objecte del 155 és controlar que no es desviï diner públic per a altres qüestions, i entén que hi haurien d'estar d'acord, ja que estan pagant per comprar un solar i és interès d'aquest ajuntament que es dediquin al que cal.

El Sr. Coronas diu que, com no pot ser d'altra manera, el grup d'ERC votarà a favor de l'addenda al conveni, en considerar que és un nou pas en la reordenació dels equipaments penitenciaris de la ciutat, i que els ha permès obtenir per a l'ús ciutadà la presó Model, i en un futur proper els terrenys de la Trinitat Vella per fer-hi equipaments i habitatge públic, tan necessaris en aquell barri.

Diu que estan satisfets d'aquest conveni; i aprofita per recordar que en la primera modificació pressupostària que van negociar, la Sra. Sanz li va posar moltes objeccions a les partides que demanaven per a la Model, i entén que la desconfiança amb anteriors governs de la Generalitat planava en el ambient.

El Sr. Mòdol ratifica el vot favorable que van anunciar en comissió, i diu que no tenen intenció de caure en el debat sobre 155 i governs de la Generalitat, i observa que si tan bé ho van fer tot com és que no està en marxa.

Per tant, es limita a demanar a la Generalitat i a l'Ajuntament que escurcin terminis, esmercin recursos i que no corrin a anunciar les coses fins que les tinguin ben lligades.

El Sr. Fernàndez Díaz posa de manifest que d'ençà del primer conveni del 2001 s'han succeït dos convenis més, el del 2014, el del 2017, i tres addendes, el 2006, el 2009 i ara aquesta, dos plans directors, del 2004 i del 2009 i una mesura de govern el 2017. Entén, doncs, que atribuir tots els retards al 155 és molt agosarat.

Destaca que d'ençà que es va aprovar aquest conveni de col·laboració entre Ajuntament i Generalitat, el govern ha fet moltes jornades de portes obertes, concerts amb grups afins, o participació en manifestacions de grups independentistes, però li recorda que allò que esperen els veïns és que es concretin definitivament els equipaments i la definició de les dues hectàrees que actualment ocupa la illa de la Model. Tanmateix, posa de manifest que durant aquest mandat no es posarà en marxa ni un sol dels equipaments previstos en aquests dues illes de l'Eixample, com tampoc no es materialitzarà el projecte previst a la Trinitat.

La Sra. Reguant assenyala que no tenen intenció d'entrar en el debat i anuncia el vot a favor a la proposta d'acord.

El Sr. Ardanuy anuncia el seu vot favorable, ja que considera que és imprescindible avançar i desbloquejar els aspectes que impedeixen que es compleixin les condicions per desenvolupar projectes que afecten positivament la ciutadania.

La Sra. Sanz agraeix els vots favorables, i confirma la voluntat del govern de desencallar moltes de les actuacions contingudes en el conveni. Fa avinent que ja s'han iniciat transformacions en el marc de la Model i que ara cal materialitzar-les en l'àmbit de la Trinitat Vella; constata que el compromís amb el veïnat és de desenvolupar al més ràpid possible la reparcel·lació, fer els equipaments, la plaça, el parc i els habitatges públics.

Diu que el govern és el primer interessat perquè tot això és responsabilitat de la ciutat. I fa avinent que també han traslladat aquesta voluntat al nou govern de la Generalitat a fi que es faci efectiu al més aviat possible.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller.

Districte de l'Eixample

5. (17pl16523) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic per a la regulació de l'escola bressol Londres, l'escola Mallorca i l'aparcament en subsòl, situat a l'illa delimitada pels carrers Londres, Villarroel, Paris i Comte d'Urgell, d'iniciativa municipal a proposta del Consorci d'Educació de Barcelona; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament i resoldre l'al·legació presentada en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sants-Montjuïc

6 (17pl16510) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic per a la regulació de l'equipament assistencial situat al carrer 60 núm. 9 de la Zona Franca, promogut per Barcelona d'Infraestructures Municipals SA / BIMSA, amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament que a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent

Districte de Nou Barris

7. (18PL16534) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic de la plaça Sóller per a l'ampliació del casal de barri situat al barri de Porta, promogut per Barcelona d'Infraestructures Municipals SA / BIMSA,

amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

c) Proposicions

PART D'IMPULS I CONTROL

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal BComú:

1. (M1519/9063) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda una campanya extraordinària d'estiu per a Ciutat Vella que es desplega en aquestes estratègies, objectius i actuacions: 1.- Establir actuacions extraordinàries dins del pla de veïnatge que permetin garantir el descans dels veïns i veïnes del districte, millorar la resposta dels serveis públics, fer tasques preventives davant els incompliments normatius i lluitar contra el mal ús dels habitatges. S'actuarà reforçant els equips de professionals que actuen a l'espai públic (neteja, inspeccions, manteniment, agents cívics, tècnics d'intervenció social, GU...), actuant de manera especial a les zones d'oci nocturn, i ampliant l'àmbit d'actuació a les escales de veïns que s'observin problemes de convivència. 2.- Es realitzarà un pla de xoc contra la venda de drogues a Ciutat Vella amb una estratègia integral, focalitzant les actuacions en aquelles zones amb més conflictivitat i amb la necessària coordinació policial, ateses les competències de cada cos policial. Els àmbits de treball seran la salut, amb un increment d'horaris i professionals, l'habitatge, perseguint l'objectiu de mobilitzar els habitatges buits i sancions als grans tenidors; la neteja, amb una especial atenció a la recollida dels residus provocats per aquesta activitat, la millora de l'espai públic en aquelles zones més afectades per la problemàtica, i, finalment la seguretat, augmentant els recursos disponibles i millorant la coordinació amb jutjats i la resta de cossos policials. 3.- Es realitzarà també un pla específic al parc de la Ciutadella per evitar la pernocta i la venda ambulat, així com garantir la convivència al parc. 4.- Es traslladarà aquest acord al govern de la Generalitat per tal que complementin l'actuació municipal en tots aquells àmbits que són de la seva competència. Cal fer esment, de manera particular, a la necessitat d'incrementar efectius policials per una tipologia de delictes (venda de drogues ...) que escapen a les competències i recursos de les policies locals. 5.- Traslladar aquest acord a les administracions competents en matèria d'habitatge per tal que s'iniciïn els treballs necessaris per evitar que hi hagi zones de la ciutat amb un parc d'habitatge buit.

El Sr. Pisarello assenyala que presenten aquesta proposició perquè són plenament conscients que tenen un problema seriós a Ciutat Vella, discutit a bastament en els plenaries municipals, i que s'ha intensificat darrerament arran de diferents fenòmens com el desplaçament al districte de Ciutat Vella d'altres focus de drogues de l'àrea metropolitana, i per l'ús d'habitatges buits de bancs i grans tenidors per part de traficants de drogues.

Reconeix que aquests fenòmens tenen arrels que van molt més enllà de les competències estrictament municipals, però reitera que el problema els preocupa molt, i no només com a

govern, sinó que són plenament conscients que preocupa molt els veïnats i els grups municipals que formen part d'aquest consistori.

Recorda que fa més d'un any que s'ha desplegat un pla de xoc contra la venda de drogues a Ciutat Vella, que agrupa mesures que preveuen una bateria d'accions en diversos camps, entre les quals esmenta les adreçades a mobilitzar habitatges buits, per preservar la seguretat i contra el narcotràfic, per garantir la qualitat de l'espai públic, i de salut pública. Indica que, en aquesta línia, s'han incrementat hores extra de la guàrdia urbana, s'han fet més de setanta entrades en pisos, s'ha arribat a acords amb la judicatura per precintat narcopisos desallotjats, s'ha incrementat la plantilla de cada torn de neteja, s'ha reforçat la plantilla del CAS Baluard com a centre de tractament de drogodependències, s'han identificat més de tres-cents seixanta pisos buits i s'està treballant per posar-los en el mercat, i també s'han interpellat altres administracions.

Precisa, però, que avui fan un pas més enllà proposant un pacte de ciutat, recollint l'oferta de mà estesa i d'acord que els va oferir l'ex-alcalde Trias, així com les aportacions que han fet diferents grups municipals. Per tant, proposen un reforç del pla de xoc existent mitjançant una inversió de prop de cinc milions d'euros fins a final d'any, que consideren que ha d'ajudar a reforçar l'abordatge integral de la situació, també durant l'estiu que és la temporada en què el districte està sotmès a molta més pressió que la resta de l'any.

Manifesta que amb el pla de xoc han intentat de recollir no només les propostes que els ha fet el PdeCAT sinó també les del PSC, i han volgut integrar bona part de les propostes que els han fet, perquè el seu objectiu és que la situació del Raval quedi fora de la batalla partidista, que és allò que demanen la majoria d'entitats del barri, que valoren que la situació és prou seriosa com perquè es tracti com un assumpte de ciutat.

En conseqüència, agraeix el suport dels grups que votaran a favor d'aquest pacte de ciutat, alhora que els anima a anar junts a parlar amb la resta d'administracions a fi que s'hi impliquin, ja que el problema no el podran resoldre només des d'aquest ajuntament.

El Sr. Trias admet que la situació del Raval és preocupant, i també ho és a Ciutat Vella, i que han de ser capaços de posar-hi ordre. Remarca que posar ordre a una ciutat exigeix, d'entrada, creure-s'ho, i atès que consideraven que no es feien les accions que calien, el seu grup va fer una reprovació al govern en el darrer Plenari, i van dir que calia estendre la mà per cercar col·laboració, ja que reconeixen que aquest problema el tindrà qualsevol alcalde o alcaldessa que governi Barcelona, atès que és l'assignatura pendent més important que té la ciutat.

Per tant, agraeix sincerament que el govern s'hagi apuntat al pla de xoc i que avui faci aquesta proposta que, d'entrada, valoraven que era poc específica i s'ha millorat molt amb la transacció, atès que s'ha aclarit quins recursos s'hi posaran, i això és una resposta clara a els demandes veïnals i els proporciona esperança. En conseqüència, demana a la resta de grups que ajudin en aquest sentit, coneixent les possibilitats que tenen i no pas buscant l'enfrontament.

La Sra. Mejías diu que té la sensació que tracten aquest assumpte avui com si fos nou, com si el govern hagués descobert abans-d'ahir el que succeeix a Ciutat Vella; i els recorda que fa

dos anys que els veïns reclamen solucions, però entén que estaven més preocupats pels llaços grocs que no pas pels draps vermells que pengen dels balcons de Ciutat Vella.

Precisa que el seu grup ha presentat fins a sis iniciatives de pla de xoc per implementar a Ciutat Vella, que inclouen mesures socials, sanitàries, policials, de seguretat i de convivència que no han rebut cap resposta per part del govern de la ciutat.

Tanmateix, confirma que ara apareix Barcelona en Comú amb els seus nous millors amics anunciant un pacte de ciutat, del qual la resta de grups ho desconeixen pràcticament tot. Així, li retreu que els grups no tinguin notícia dels acords a què han arribat amb el grup Demòcrata en la reunió d'aquest mateix matí; i apunta irònicament que potser aquest grup ha fet un tutorial per ensenyar-los a governar, i a més han arribat a la conclusió que s'ha de fer el pla de xoc.

Insisteix a demanar que es mirin les iniciatives que ha presentat el grup de Ciutadans per resoldre el que succeeix a Ciutat Vella, i assegura que allò que li preocupa més és que no hagin parlat amb els veïns, ja que tenen ple de missatges de whatsapp que els pregunten amb qui s'ha pactat el pla de xoc, que desconeixen a quins acords han arribat i què s'implementarà.

Considera que fóra bo que els veïns, que són qui justament ha liderat la reivindicació de solucions, haguessin tingut alguna notícia al respecte.

Repeteix que han presentat fins a sis iniciatives amb què demanaven des de plans transversals d'intervenció, la convocatòria del grup de treball de drogues per abordar l'assumpte del narcotràfic, treballar en aspectes de convivència, de seguretat i, també, contra l'ocupació il·legal d'habitatges, un aspecte del qual el govern es desmarca habitualment; i diu que voldrien saber què en pensa la regidora Gala Pin del gravíssim problema que ha portat el Raval a la situació actual.

El Sr. Bosch fa referència a l'opuscle que avui repartia Barcelona en Comú per molts indrets de la ciutat, amb el qual demanaven una ciutat valenta i referent al món. Observa que a parer d'ERC una ciutat valenta és la que la primera cosa que fa és explicar realment els problemes que té, però en l'opuscle no es parla de narcopisos, i considera que se n'ha de parlar i afrontar les veritats.

Valora positivament, però, que en aquest Plenari es presenti una iniciativa del grup de govern que parla, especialment, del problema dels narcopisos al Raval, que s'estén a altres indrets de Ciutat Vella; igualment, considera una bona iniciativa que aquest mateix matí hagin arribat a un acord amb el grup Demòcrata. Per tant, ja avança que votaran a favor d'aquesta proposició, perquè el seu grup hi és per ajudar la ciutat.

Però entén que han de reconèixer que han passat tres anys de mandat, i no ha estat fins a la recta final que han establert consensos per afrontar un problema gravíssim per a Barcelona, que fa trenta anys que ja tenia amb l'heroïna. Remarca que llavors la ciutat va plantar cara i la batalla es va guanyar, i anima a invertir valentia i talent per guanyar-la ara; han de saber cooperar entre tots perquè el talent i l'esforç amb què Barcelona sempre ha pogut fer salts endavant per superar moltes situacions ara també els serveixi. Per tant, remarca que el

primer que s'imposa és dir la veritat, i en aquest any que resta de mandat intentar revertir aquesta situació.

Puntualitza que també han de dir que no tot és culpa de l'especulació, que si bé té una repercussió molt evident, també és culpable la degradació. Alerta que si deixen que la ciutat es degradi estan actuant de col·laboradors necessaris dels especuladors.

Conclou, doncs, que hi ha una responsabilitat del govern de la ciutat, i de la màxima responsable de la seguretat de Barcelona, que és l'alcalde; per tant, li reclamen que el govern es posi a la feina, que resolgui el problema, i confirma que els faran costat per ajudar la ciutat i, sobretot, no han de permetre que Barcelona es converteixi en la capital dels narcopisos, ja que això seria un error històric.

El Sr. Collboni es felicita perquè finalment hi hagi reacció per part del govern; i que després de la reprovació del Plenari passat de l'acció del govern a Ciutat Vella pel que fa als narcopisos hagi pres una decisió. Això no obstant, lamenta que la decisió hagi estat un pacte amb el grup Demòcrata, i no entén, si realment s'havia ofert un pacte a totes les forces del Plenari del Consell Municipal, que no els n'hagin dit res en temps i forma, perquè assegura que l'haurien subscrit. Tanmateix, replica que no és cert el que ha dit el Sr. Pisarello quant a què hi ha aportacions del grup Socialista en aquest document, i diu que l'única comunicació que han rebut ha estat una trucada del gerent municipal ahir a les dues del migdia per dir-los que es mirassin la proposició.

Assenyala que el dia que es va presentar la reprovació al govern per la seva gestió a Ciutat Vella, el seu grup va presentar 34 mesures de xoc, que van ser elaborades per tots els qui han estat regidors i regidores socialistes en tota l'etapa democràtica, des del Sr. Xavier Casas fins a la Sra. Assumpta Escarp, que és evident que coneixen Ciutat Vella. I fa avinent que va fer arribar aquest document a la Sra. Pin, i ara el donarà a l'alcalde perquè entén que ningú no li ha fet arribar. Per tant, precisa que si algú li ha dit que s'estava fent un pacte, no és cert.

Entén que la Sra. alcaldessa hagi de fer un esforç aquí per donar la sensació que arriba a pactes amb l'oposició, i que el Sr. Trias vulgui llançar la candidatura de la Sra. Neus Munté oferint un pacte de ciutat, tot i que considera que hauria pogut triar un tema menys conflictiu i perdut que aquest.

Considera que han de dir clarament que aquest assumpte va molt malament perquè el govern municipal haurà invertit al final de mandat a 1.117 euros per habitant a Ciutat Vella, que compara amb els 2.185 euros de l'etapa de l'alcalde Hereu; és a dir, que s'ha rebaixat a la meitat la inversió al districte i alerta que això té conseqüències.

Reitera al govern l'oferta de col·laboració i li demana que deixi de fer brindis al sol; i fa notar que el paper que els han fet arribar encara no fa vint-i-quatre hores, i sobre el qual els han demanat l'opinió, no diu res que no pugui fer aquest govern per mitjans propis.

El Sr. Fernández Díaz recorda a l'alcalde que qualificava l'acord a què ha arribat avui com de ciutat, i puntualitza que no ho és, sinó que és un acord entre Barcelona en Comú i el grup Demòcrata. Indica que els acords de ciutat es poden assolir entre totes o una majoria de

forces polítiques de les que componen aquest consistori, i s'han de negociar amb totes, cosa que el govern no ha fet.

Considera que la pretensió del govern era presentar una proposta d'acord a la part d'Impuls i Control del Plenari que correspon als grups de l'oposició; altrament, diu que si el govern vol tractar el problema de Ciutat Vella ho hauria de plantejar com una mesura de govern, i no pas per emplenar una sessió de Plenari com aquesta en què només presenten set dictàmens, fet que demostra la paràlisi i el fracàs de l'acció de govern.

Així, constata que després d'una acció de govern a Ciutat Vella que confirma que les coses es feien tard i malament, aquesta proposició és curta i precipitada, ja que el seu grup l'acaba de trobar damunt la taula. En conseqüència, confirma que no hi poden donar suport, malgrat que hi ha aspectes que valoren positivament. Això no obstant, diu que no els deixa de sorprendre que es quantifiqui pressupostàriament l'acord en gairebé cinc milions d'euros, tot just quan s'acaben d'aprovar els pressupostos municipals mitjançant una qüestió de confiança i no s'hi feia cap referència.

Del contingut d'aquest pacte amb el PdeCAT qüestiona les narcosales a Ciutat Vella, la suficiència del nombre d'agents cívics assignats, tot i que els veïns allò que reclamen són més agents de la guàrdia urbana, i el reforç dels equips de recollida de xeringues.

Pel que fa als pisos buits, pregunta si també hi inclouen els que són propietat d'aquest ajuntament i que s'haurien de destinar a habitatge social; i confirma que no es parla de destinar recursos per a la compra de pisos buits. I sobretot, qüestiona per què no es parla en aquest acord dels desnonaments immediats de les ocupacions il·legals de pisos; i directament pregunta al Sr. Trias si no li sembla bé que es desallotgi de manera immediata els okupes il·legals de narcopisos o habitatges destinats a altres activitats delictives.

Altrament, proclama clarament en nom del seu grup que estan pel desallotjament immediat de totes les ocupacions irregulars de pisos destinats a activitats delictives.

Afegeix que també discrepen amb la mesura de crear patrulles específiques de la guàrdia urbana, i recorda que ja existeix la USP, i pregunta si aquestes patrulles tindran els recursos i els mitjans necessaris –que el govern ni tan sols reconeix en el protocol Víctor Alfa– per lluitar contra el top manta.

Conclou, doncs, que hi ha un seguit de llacunes en aquest acord que impedeixen que el grup del PP hi doni suport, però assegura que resten oberts a poder-lo complementar.

La Sra. Rovira assegura que les components del seu grup van quedar força sorpreses quan el govern va presentar la proposició, ja que tradicionalment, en començar l'època d'estiu, la presentava la dreta d'aquest consistori.

Dit això, valoren que la proposta barreja diferents qüestions i fenòmens, tots els quals tenen lloc a Ciutat Vella, però que són conseqüència del model de ciutat que s'ha construït els darrers anys. Precisa que en la comissió de Drets Socials han parlat a bastament del fet que la dreta està instrumentalitzant i fent partidisme amb el patiment de veïns i veïnes per les conseqüències d'aquest model de ciutat, de les polítiques que s'han dut a terme promogudes

per les formacions que ara es posen les mans al cap quan veuen la situació generada a Ciutat Vella, però que es neguen a anar a l'arrel de les causes i, per tant, a fer canvis estructurals.

Conclou que una vegada més es posa de manifest el cinisme de denunciar una situació, però sense intenció de capgirar les causes reals que la provoquen perquè els partits no volen renunciar als seus privilegis i a allò que han defensat històricament.

Per tant, apunta que si realment es vol solucionar la problemàtica de Ciutat Vella, però també del conjunt de la ciutat, els partits han de moure fitxa en els seus posicionaments polítics, ideològics i econòmics pel que fa a les polítiques que calen a Barcelona.

Assenyala que amb això volen dir que el que succeeix a Ciutat Vella és conseqüència del model marca Barcelona, del model de turisme, de tenir un Consell de Turisme en què hi ha entitats privades que estan decidint les polítiques públiques en la matèria; afegix que també és conseqüència de no tenir garantit el dret a l'habitatge, i de què diverses formacions d'aquesta cambra no estiguin a favor de regular el preu del lloguer, cosa que expulsa els veïnats dels seus barris.

Diu que no entenen com és que Barcelona en Comú ha caigut avui en el parany de donar suport a les premisses que la dreta ha defensat durant tot el que porten de mandat, instrumentalitzant i utilitzant certs fenòmens per guanyar uns quants vots.

Observa que parlen de narcopisos i de punts de venda de drogues, però no de la manca d'habitatge que provoca que s'ocupin pisos per garantir el dret a la llar, fet que evita de manera veritable que els pisos s'ocupin com a centres de venda de drogues.

El Sr. Ardanuy fa avinent que en alguns manuals de ciència i màrqueting polític s'hi diu que quan existeix un problema cal fer un pla de xoc; en aquest sentit, considera que el que succeeix a Ciutat Vella no requereix tant un pla de xoc com un pla estructural, mesures constants en el temps que tinguin com a eix prioritari la dignitat dels veïns i les veïnes, concretament dels del Raval.

Diu que en el darrer Plenari en què es va tractar aquest assumpte va percebre més tacticisme polític i utilització de la dignitat del barri que no pas solucions reals.

Avança que votarà favorablement aquesta iniciativa perquè suposa un avenç; però reconeix que cal fugir del concepte pla de xoc, ja que allò que necessita el Raval són plans estructurals i que aquest ajuntament en bloc doni suport a mesures concretes i permanents per corregir una situació injusta, i que confereixin dignitat als veïnats i a les persones que treballen en aquell entorn.

El Sr. Pisarello agraeix els suports a la proposta, que respon al convenciment que cal aplicar una política integral a Ciutat Vella, amb una dotació pressupostària concreta. En aquest sentit, aprofita per preguntar al Sr. Fernández Díaz, què té en contra del que concretament proposen, i que s'ha estat discutint a bastament els darrers mesos.

Pel que fa a l'observació del Sr. Collboni quant a què s'hauria d'arribar a acords de ciutat en assumptes menys conflictius, replica que és justament en casos tan seriosos com el de Ciutat Vella que cal arribar a acords que ultrapassin la batalla partidista. Confirma que van rebre les

34 propostes a què al·ludit el regidor, i assenyala que una part estan incloses en aquest acord i, per tant, entén que el grup Socialista tenia l'oportunitat i la responsabilitat avui d'afegir-se a aquesta iniciativa, ja que quan aquesta formació governava la ciutat va patir en la pròpia pell la demagògia que va suscitar la situació de Ciutat Vella.

Reitera que agraeix l'actitud positiva dels grups, tot i reconèixer que hi ha molta feina per fer.

El Sr. Trias creu que hauria de ser coneguda la manera d'actuar del seu grups des de fa temps; així, ara des de l'oposició estant, actuen com a tal i, quan escau, poden reprovar el govern; però també quan convé tenen una actitud de mà estesa. Per tant, remarca que una situació com aquesta són capaços de posar-s'hi de ple, que entenen que és la manera lògica d'actuar en una ciutat.

Replica que no ho fan amb una visió electoral, i observa que, probablement, en aquest sentit dóna més rèdit posar-s'hi en contra. Altrament, diu que actuen moguts perquè entenen que tenen un deute amb els veïns i veïnes de Ciutat Vella, que han d'adonar-se que són capaços de reaccionar.

Reconeix que aquest acord no és la panacea per solucionar els problemes al districte, i que cal continuar actuant-hi i, sobretot, exigeix creure's que cal ordre i autoritat.

La Sra. Mejías afirma que creu que la situació al Raval requereix un pacte de ciutat o de diversos grups municipals, si més no; tanmateix, per aconseguir-ho els haurien d'haver convidat a tots. Afegeix la conveniència d'incorporar als acords les propostes que ha fet Ciutadans, a més de les que han presentat els veïns del Raval, per discutir-les entre tots per abordar un dels principals problemes que ara com ara té la ciutat.

Diu que fins que el govern no s'acostumi a dialogar i a negociar amb tots els grups del consistori, el seu grup continuarà treballant pel Raval i, en aquesta proposició farà una abstenció.

El Sr. Bosch diu que costa confiar en un govern que necessita arribar al tercer any de mandat per reconèixer que té un problema molt greu al territori; això no obstant, assegura que confien en la ciutat i que la volen afavorir i per això faran un vot a favor de la proposició.

El Sr. Collboni considera que si aquest hagués estat un autèntic pacte de ciutat, el seu grup no hauria fet una abstenció.

La Sra. alcaldessa tanca les intervencions agraint novament la mà estesa oferta pel Sr. Trias, en uns termes en què considera que tots haurien de coincidir.

Reconeix que l'assumpte és complex i no té solucions màgiques i que, altrament, requereix la implicació de totes les administracions. Alerta, però, que corren el risc d'agreuja el problema si insisteixen a utilitzar un tema tan sensible com el narcotràfic, la seguretat i Raval i Ciutat Vella d'una manera partidista.

Agraeix totes les intervencions propositives dels grups, els vots favorables i les abstencions ja que entén que el Raval ho mereix; i una vegada més, lamenta la intervenció de la Sra. Mejías i l'actitud del grup de Ciutadans, que alimenta la confrontació, malgrat que se'ls presenta una

proposta que és objectivament positiva, que triplica el pressupost que es destina al Raval en seguretat i lluita contra el narcotràfic, que inclou un seguit de mesures que parteixen de l'acord amb els veïns, amb els quals fa mesos que el Districte treballa a peu de carrer.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb dotze abstencions – emeses pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, els Srs. Collboni i Mòdol, i les Sres. Ballarín i Andrés, i també pels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller–, dos vots en contra –emesos per les Sres. Rovira i Reguant–, i vint-i-sis vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda una campanya extraordinària d'estiu per a Ciutat Vella que es desplega en aquestes estratègies, objectius i actuacions: 1. Establir actuacions extraordinàries dins del pla de veïnatge que permetin garantir el descans dels veïns i veïnes del districte, millorar la resposta dels serveis públics, fer tasques preventives davant els incompliments normatius i lluitar contra el mal ús dels habitatges. S'actuarà reforçant els equips de professionals que actuen a l'espai públic, actuant de manera especial a les zones d'oci nocturn, i ampliant l'àmbit d'actuació a les escales de veïns on s'observin problemes de convivència. Així mateix, es garantirà el compliment de l'ordenança de civisme i es prendran les mesures necessàries per tal de fer efectiu el cobrament de les sancions interposades, per tal de revertir el baix nivell de recaptació que aquest tipus de sancions tenen en l'actualitat. Els àmbits de treball seran: a. Espai públic i zones d'oci nocturn. 10 auxiliars d'espai públic amb torns de 8 hores i 12 tècnics d'intervenció social en torns de 8h. b. Per intervenir en escales de veïns 2 tècnics (advocat i arquitecte) a jornada completa. c. Per la intervenció comunitària 3 tècnics a jornada completa i 4 tècnics de mediació intercultural a mitja jornada. El pressupost d'aquesta mesura és de 1,4 milions d'euros. 2. Aplicar un pla de xoc contra la venda de drogues a Ciutat Vella amb una estratègia integral, focalitzant les actuacions en aquelles zones amb més conflictivitat i amb la necessària coordinació policial, ateses les competències de cada cos policial. Els àmbits de treball seran: a. La salut, amb un increment d'horaris i professionals (23 educadors de salut destinats al districte). b. L'habitatge, perseguint l'objectiu de mobilitzar els habitatges buits i sancionar als grans tenidors, així com agilitzar el tapiat dels habitatges buits per evitar reocupacions. Un equip específic de 5 tècnics. c. La neteja, amb una especial atenció a la recollida de xeringues amb més personal i recursos, així com reforçar la recollida de mobles i trastos vells i intensificar la recollida d'escombraries. S'ha afegit un equip de 4 persones pels serveis extraordinaris a les zones més sensibles. d. La millora de l'espai públic en aquelles zones més afectades per la problemàtica; e. Pla de comunicació amb el veïnat per tal de facilitar el contacte amb els diferents serveis, així com impulsar una millor coordinació amb la Generalitat per elaborar un protocol d'atenció de les trucades per narcopisos que es reben al 112. f. La participació, creant una taula de treball específica sobre la problemàtica dels narcopisos amb veïns, entitats i representants polítics per informar de les mesures preses en aquesta matèria, i redissenyar la taula de drogues perquè sigui més productiva i participativa, amb un representant de cada entitat veïnal i de col·lectius que treballen directament amb consumidors. g. I, finalment, la seguretat, amb especial atenció als barris del Raval, Sant Pere i Santa Caterina, augmentant els recursos disponibles i millorant la coordinació amb jutjats i la resta de cossos policials. En concret treballarà l'equip d'investigació de la GUB, l'operatiu Ribot (conjunt entre Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana) i una dotació extraordinària de dues patrulles de Guàrdia Urbana. El pressupost del pla de xoc contra la

venda de drogues és de 2 milions d'euros. 3. Es realitzarà també un pla específic al parc de la Ciutadella i al conjunt del districte de Ciutat Vella per evitar la pernocta al carrer i la venda ambulants, així com garantir la convivència. Els àmbits de treball seran: a. Reforç en l'obertura i tancament del parc. b. Intervenció d'equip de mediadors per informar i intervenir conjuntament amb la Guàrdia Urbana. c. Patrulles específiques de la Guàrdia Urbana per combatre la venda ambulants. d. Acompanyament des de Barcelona Activa de la cooperativa pròpia dels venedors ambulants. El pressupost previst és d'1,4 milions d'euros. 4. Es traslladarà aquest acord al govern de la Generalitat i al govern espanyol per tal que complementin l'actuació municipal en tots aquells àmbits que són de la seva competència. De manera particular, la necessitat d'incrementar efectius policials per una tipologia de delictes (venda de drogues...) que escapen a les competències i recursos de les policies locals i la necessària actuació de la fiscalia en la persecució d'aquest tipus de delictes. 5. Trasl·ladar aquest acord a les administracions competents en matèria d'habitatge per tal que s'iniciïn els treballs necessaris per evitar que hi hagi zones de la ciutat amb un parc d'habitatge buit. i, en cas que hi sigui, prendre les mesures oportunes el més ràpid possible per mobilitzar aquests habitatges buits o, en cas que no sigui possible, procedir a tapiar-los per evitar-ne la ocupació il·legal. 6. Promoure un acord de ciutat que contempli les accions i mesures que caldrà consolidar per tal de revertir la situació actual i una avaluació de les mesures endegades per tal de garantir un futur de convivència, seguretat i salut a Ciutat Vella.

Del Grup Municipal de Cs:

2. (M1519/9079) El Plenari del Consell Municipal insta el Govern municipal a implementar un pla de xoc urgent contra el sensellarisme, per tal d'ajudar a les persones que viuen als carrers de Barcelona i en els assentaments irregulars, que inclogui les següent mesures: - Incrementar el nombre de treballadors dels serveis d'inserció social i el nombre de educadors de carrer per assistir, atendre i orientar les persones que viuen al carrer i en els assentaments irregulars. - Incrementar les places de centres residencials per acollir les persones que viuen en els carrers i assentaments irregulars prioritant les famílies amb menors i el compromís de no separar els membres de la unitat familiar. - Incrementar els serveis d'higiene, menjadors socials i accessibilitat al transport de les persones sense llar.

La Sra. Barceló fa referència al recompte que es va fer la setmana passada de les persones sense llar a Barcelona, i que va donar com a resultat 3.591 persones; i afegeix que quan es va iniciar el mandat als carrers de la ciutat hi dormien 693 persones, i ara hi sobreviuen 956.

Indica que el risc de pobresa a Barcelona és del 20%, i s'ha produït un increment dels assentaments irregulars, que el 2015 acollien 415 persones i ara en són 553.

Constata que aquestes persones dormen en cartrons i, com a molt, en tendes de campanya i que el nombre augmenta, mentre reclamen mesures efectives per part del govern municipal. Adverteix que els assentaments no tenen condicions de salubritat i, en aquest sentit la Síndica de Greuges ha obert un expedient informatiu a fi de conèixer les polítiques municipals al respecte. I precisa que les persones sense llar demanen atenció individualitzada, cosa que sempre haurien de donar els serveis socials.

Remarca que a la ciutat es donen paradoxes com ara que al 22, al costat de la Torre de Glòries, hi hagi un assentament irregular en condicions totalment lamentables; i diu que

voldria saber si l'alcaldeessa, el Sr. Pisarello o la Sra. Ortiz l'han visitat; i diu que si hi han anat i no han fet res, encara li preocupa més.

Recorda al Sr. Pisarello la seva frase "el transatlàntic s'ha mogut cap a la inversió social", i pregunta si n'està segur d'això que afirma, si gosaria dir-ho a les 3.591 persones que no tenen llar a Barcelona.

Per tant, reitera la pregunta sobre quantes places haurà creat el govern d'albergs i de housing first, ja que mai no han obtingut resposta; quin nombre de nits pot passar una persona en un alberg; quins són els horaris dels menjadors socials; quants serveis d'higiene hi ha a Barcelona. I afirma que les persones sense llar no tenen cap garantia de poder dormir sota un sostre; els diumenges només es poden dutxar a la Sala Baluard, que com tots saben té unes altres finalitats. Pregunta si troben normal que persones sense llar, que han sortit del sistema per circumstàncies diverses, hagin de planificar amb una setmana d'antelació poder dutxar-se.

Considera que tot això respon a la realitat que durant tres anys el govern no ha estat capaç ni de flexibilitzar els horaris dels menjadors i de les dutxes; per tant, avança que insistiran tantes vegades com calgui en la necessitat d'un pla de xoc per abordar les necessitats de les persones sense llar.

En conseqüència, proposen mesures concretes com ara la necessitat d'incrementar el nombre de treballadors i educadors socials, que són els qui estableixen el primer contacte amb els persones sense llar; augmentar el nombre de places en centres residencials; i, sobretot, remarca la necessitat de garantir que no se separin unitats familiars. Afegeix que també s'han d'augmentar els serveis d'higiene, els menjadors socials i l'accessibilitat al transport públic.

Finalment, recorda directament a la Sra. Ortiz que van demanar en comissió l'ampliació dels serveis d'higiene i els horaris, i pregunta si han fet alguna cosa al respecte.

La Sra. Fandos avança que el seu grup donarà suport a la proposició atesa la semblança amb la que va presentar el seu grup en la darrera sessió de la comissió de Drets Socials, que va ser aprovada, i amb què demanen la posada en marxa d'un pla de xoc per a les persones sense sostre.

Seguidament, comenta que a les sortides de les estacions de metro es reparteixen uns fulletons en què Barcelona en Comú fa propaganda de la seva acció de govern, i en què afirmen que han revertit les retallades socials; i, altrament, constata, com deia la Sra. Barceló, que en tres anys ha augmentat d'un 37% el nombre de persones que viuen al carrer i d'un 30% el nombre de persones en assentaments. Compara aquests percentatges amb el fet que durant el mandat anterior es va disminuir el nombre de persones al carrer i els assentaments d'un 44% i amb tendència a la baixa, malgrat que en començar el mandat no existia ni un pla d'assentaments, ni cap oficina.

Continua dient que en el mandat anterior van implementar el housing first, que l'actual govern s'atribueix i explica per tots els platós, però la realitat és que han incrementat el programa d'un zero per cent; quant als menjadors socials, assenyala que en l'anterior

mandat es van incrementar fins a 144.000 àpats, que suposa gairebé un 39% d'increment, mentre que els darrers tres anys han augmentat d'un 0,09%.

Observa que si aquesta és la manera del govern municipal de revertir les retallades socials no van pel bon camí.

La Sra. Benedí observa que aquesta proposició és semblant a la iniciativa presentada en la comissió de Drets Socials, i recull aspectes que el seu grup també ha presentat com a iniciativa, motiu pel qual ja avança que votaran a favor.

Fa referència al recompte efectuat la nit del 16 al 17 de maig, que confirma que la xifra, tot hi haver disminuït lleugerament respecte a l'any passat, és preocupant, més encara si s'afegeix al nombre de persones que dormen al carrer les que ho fan en recursos residencials d'entitat socials i municipals i les persones que estan en assentaments irregulars; tot plegat arran de la precarietat del mercat laboral, i del sistema de garantia de rendes i la realitat del mercat de l'habitatge. En aquest sentit, recorda que la Síndica de Greuges va qualificar de realitat vergonyant el fet que persones amb feina hagin de dormir al carrer. I remarca que les persones en aquestes condicions han de deambular per tota la ciutat a fi de menjar, dutxar-se o dormir; per tant considera que és de lògica que disposin d'un títol de transport gratuït.

Indica que una altra de les reivindicacions que va fer el seu grup en comissió és disposar de totes les places de llit possibles, incloses les dels albergs d'emergència, que només s'obren durant la campanya d'hivern Operació Fred. Afegeix que s'ha de mirar d'arribar a un acord amb els poliesportius municipals per tal de facilitar l'accés a les dutxes, establint normes i compromisos compartits.

Quant als menjadors socials municipals, posa de manifest que ara com ara estan condicionats a la derivació per part dels serveis socials, i només es pot utilitzar la plaça de menjador que es té adjudicada, malgrat que les persones usuàries estiguin a l'altra punta de la ciutat. En aquest sentit, entenen que hi podria haver una mica més de flexibilitat, malgrat que són conscients que per als responsables dels menjadors és difícil de preveure quanta gent hi pot acudir.

En aquest sentit, fa avinent que una de les propostes del seu grup era la creació d'un equip nombrós i especialitzat que intensifiqui el seguiment de les persones sense llar amb especial vulnerabilitat, com les persones grans, joves i dones i persones amb trastorns mentals que dormen al carrer, el nombre de les quals malauradament ha augmentat molt.

Confirma que és imprescindible incrementar el nombre de places de housing first; i assenyala que fins ara el pla de lluita contra el sensellarisme a Barcelona es fixa com a objectiu per al 2020 disposar de 150 places estables per a persones sense llar, xifra que és del tot insuficient; i posa en valor l'estabilitat i la confiança que proporciona una llar que són aspectes clau perquè les persones recuperin l'autoestima i l'autonomia que la vida al carrer els ha pres. En aquest sentit, diu que està comprovat que quan una persona accedeix a un pis i compta amb uns ingressos mínims i segurs milloren les seves condicions de vida i cada vegada necessiten menys suport.

La Sra. Andrés confirma que donaran suport a la proposició, pràcticament idèntica a la que es va presentar en comissió, i també a tot un seguit d'iniciatives presentades pels grups en la mateixa línia.

Precisa, però, que especialment en aquesta proposició hi ha una visió excessivament assistencialista sense anar al fons de la situació. Indica que l'arrel d'aquest estat de coses és que viuen en una societat amb grans desigualtats, algunes de les quals s'han agreujat per impacte de la crisi econòmica, però més encara per les polítiques austericides aplicades durant la conjuntura.

Indica que en l'informe elaborat sobre les persones que viuen al carrer es constata que una part d'elles tenen ingressos, rendes procedents del treball, però que no són suficients per viure en un habitatge digne; i recorda a la Sra. Barceló que el seu partit acaba de votar a favor d'una proposta presentada al Congrés de Diputats que justament no afavoreix l'accés a l'habitatge de les persones amb menys recursos.

Afegeix que en aquesta situació també hi ha persones que reben subsidis escassos, arran de l'impacte d'una reforma laboral que les ha deixat sense atur, i en aquest cas cal anar a l'arrel de l'assumpte en altres instàncies que les municipals.

Igualment, fa referència a què la primera atenció que es dona d'entrada és a persones que s'han quedat sense sostre per la pèrdua de l'habitatge, un aspecte que confirma que preocupa molt el seu grup, i, per tant, constata que no es tracta només de persones itinerants que arriben a la ciutat, sinó que les atencions s'estan donant per emergències habitacionals.

Constata, també, que la ciutat ha aconseguit després de molts de lluita eradicar el barraquisme, de manera que ara no ha de tolerar els assentaments, que no ofereixen unes condicions de vida dignes, ni tan sols per a les persones itinerants.

Manifesta la seva preocupació pel fet que hi hagi un percentatge creixent de persones joves que estan en aquestes situacions, en alguns casos menors de 18 i de 25 anys; que també cada vegada hi hagi més persones amb discapacitats i disminucions reconegudes.

Conclou, però, que estan a favor d'una entesa per anar a l'arrel de l'assumpte.

El Sr. Mulleras recorda que Barcelona en Comú va arribar a l'alcaldia amb un seguit de banderes socials, entre les quals la de l'habitatge digne, dels lloguers assequibles i la de la lluita en favor de les persones sense sostre; això no obstant, aquestes banderes van quedar de seguida amagades en un calaix.

Justifica aquesta observació per l'existència de dades prou eloqüents com ara que el nombre de persones sense sostre ha augmentat durant el que porten de mandat, concretament la xifra és de 792 persones sense llar a Barcelona, que suposa un 28% d'increment respecte a l'anterior. Afegeix que el nombre de persones que dormen al carrer ha augmentat d'un 37% d'ençà de finals del 2015; així com també ha augmentat d'un 23% el col·lectiu de persones que viuen en assentaments.

Per tant, consideren que els resultats de les polítiques socials d'aquest govern municipal pel que fa al sensellarisme són els pitjors dels darrers vuit anys. Indica que aquesta ineficàcia en la lluita contra el sensellarisme fa necessàries mesures urgents, motiu pel qual durant aquests anys grups polítics de signe ben diferent han presentat iniciatives al respecte, entre les quals concreta les presentades pel seu, que han estat aprovades, però que no han tingut recorregut.

Entenen, doncs, que ampliar i dignificar les places d'allotjament per a persones sense llar; s'ha d'ampliar l'atenció integral a les famílies en situació de vulnerabilitat social, i també l'atenció a famílies amb menors; així com millorar els serveis d'higiene i de menjador social.

Recorda al govern que aquest ajuntament, entre moltes altres coses, està per ajudar les persones sense llar, per oferir-los solucions, oportunitats i sortides i no per fer-ne demagògia.

La Sra. Rovira posa de manifest que porten mesos parlant del sensellarisme, i entenen la preocupació de molts grups polítics per aquesta qüestió, cosa que celebren com una bona notícia. Per tant, apunta que el grup del PP, per exemple, podria intercedir a Madrid per incrementar les ajudes per lluitar contra el sensellarisme i, així, garantir el dret a l'habitatge. Altrament, confirma que el govern de l'Estat fa ben al contrari, no regula els preus dels lloguers, i facilita els desallotjaments de persones que s'estan garantint el dret a l'habitatge mitjançant l'ocupació, que ho fan per pura supervivència.

Observa que el grup de Ciutadans també es mostra molt preocupat pel sensellarisme, però alhora està en contra de la regulació dels lloguers; i puntualitza que el fenomen del sensellarisme no és com deia la Sra. Barceló una qüestió que afecta persones que han sortit del sistema per raons que avui no tractarà, i li replica que es tracta de persones que s'han quedat sense casa. Insisteix, doncs, que es tracta del dret a l'habitatge, i que formacions com Ciutadans, oposant-se a la regulació dels lloguers estan provocant que encara més persones no tinguin el dret a accedir-hi.

En conseqüència, diu que els sembla molt incoherent, cínic, que aquest grup parli en aquesta cambra dels drets de les persones sense llar quan són els primers, allà on poden, de no establir les mesures necessàries per garantir-los.

Posa de manifest que la situació de sensellarisme que es dona a Barcelona requereix parlar del model de ciutat que provoca que hi hagi persones que es quedin sense llar, que hagin de dormir al carrer; que també genera precarietat laboral que fa que molta gent no pugui pagar els elevats preus dels lloguers. Per tant, assegura que es tracta d'un model de ciutat que ha posat al davant els interessos d'uns quants, dels lobbies i dels privats, relegant el bé col·lectiu i de la garantia de drets de les persones.

Conclou que tot plegat implica la lluita contra la propietat privada i la col·lectivització i posar la vida de les persones com un objectiu central. Per tant, diu que comparteixen que s'han d'incrementar els recursos, però també que cal anar a l'origen de la situació que estan vivint a Barcelona, i per extensió en altres municipis de l'àrea metropolitana.

Afegeix que una altra de les qüestions en què cal incidir és en la necessitat d'establir un pla a llarg termini amb el conjunt de les administracions.

El Sr. Ardanuy anuncia que votarà a favor de la proposició, perquè assegura que ho farà en qualsevol iniciativa que signifiqui incrementar recursos en polítiques socials d'aquestes característiques.

Valora que el sensellarisme inclou moltes realitats i facetes, de manera que és convenient defugir discursos demagògics i dels plans de xoc, i que a parer seu allò que cal són plans estructurals i constants en el temps, ben dotats pressupostàriament i amb recursos humans per assolir uns resultats estructurals. Per tant, reitera que està per una estratègia a mitjà i llarg termini i, també, amb una perspectiva metropolitana, que és un concepte que manca en la proposició.

Considera, doncs, que l'acció conjunta i coordinada ha de comptar amb el màxim suport possible dels grups d'aquesta cambra.

La Sra. Ortiz confirma que el govern dóna suport a aquesta iniciativa pel seu contingut estricte, no pas perquè l'objectiu sigui realment buscar solucions. Entén que després que fa deu dies van fer exactament el mateix debat en comissió, i que el grup de Ciutadans no ha volgut atendre cap de les raons i arguments que els han donat pel que fa a la complexitat i les causes que hi ha darrere del fenomen del sensellarisme; tampoc han tingut en compte el rendiment de comptes de tot allò que s'ha fet al respecte, i avui l'únic que pretén és fer renou amb un assumpte que té a veure amb la pobresa extrema.

Precisa que si se cenyeixen al contingut estricte de la proposta, entén que resulta obvi que hi estan d'acord. Així, en primer lloc, el grup proponent demana augmentar el nombre de professionals, i remarca que el servei d'intervenció social ha passat de 16 a 31 persones; que l'oficina del Pla d'assentaments ha passat de 6 persones a 10; i que el Servei d'Inserció Social de Famílies Rom ha constatat que la dinàmica dels assentaments està molt vinculada a fenòmens migratoris de població rom a Europa.

Concreta que l'increment del nombre de professionals està entre el 30% i el 40%; i que les places han augmentat en tres-cents, més dignes i més especialitzades per a persones joves, o persones amb trastorns mentals; i confirma que s'ha ampliat el nombre de dies del sistema d'higiene, tot i que no inclou els diumenges; així, s'ha incrementat d'un 25% l'activitat; s'han introduït zones per a la càrrega de mòbils, i la flexibilitat d'horaris. Fa avinent que la inversió ha passat de 27 milions d'euros a 34.

Per tant, confirma que ja estan treballant en aquesta proposta, i assegura que continuaran fent un esforç sense precedents perquè consideren que mentre hi hagi una persona al carrer la ciutat se n'ha d'averkonyir.

La Sra. Barceló retreu a la Sra. Ortiz que no hi hagi manera que el govern faci autocrítica.

Seguidament, comenta que la Sra. Andrés ha tocat un assumpte, la fi del barraquisme a Barcelona, que li ha fet recordar que diversos regidors van posar damunt la taula en començar el mandat en referència a la muntanya de Montjuïc, i que la mateixa alcaldessa es va emocionar amb ells. Fa notar, però, que a més d'emocionar-se, els polítics han de fer polítiques útils i eficaces. Per tant, aprofita per preguntar si el govern es continua emocionant

quan visita els assentaments irregulars, o quan confirma que hi ha 3.591 persones sense llar a Barcelona.

Insisteix a preguntar novament a la regidora Ortiz quantes places de housing first tindrà aquesta ciutat quan acabi la legislatura, i li recorda que en van trobar cinquanta quan van arribar a l'alcaldia.

La Sra. Fandos puntualitza que van ser seixanta places de housing first les que van deixar en l'anterior mandat.

Dit això, manifesta que li sorprèn que un assumpte com aquest, en què les xifres denoten clarament quina és la realitat, el govern continuï vantant-se d'allò que fa. Insisteix a dir-los que les xifres demostren que no ho estan fent bé, i encara ho troba més preocupant atès l'increment de les dotacions de recursos humans que ha apuntat la Sra. Ortiz. Per tant, valora que o bé no els està donant bé les xifres de la quantitat invertida, o bé és que hi ha un problema de gestió.

Afegeix que també es tracta d'un assumpte d'abast de l'àrea metropolitana, i recorda que un dels projectes que l'anterior govern els va deixar damunt la taula va ser la creació d'un CUESB en una altra zona de la ciutat, cosa que no s'ha fet.

Remarca que disposen de més de diners que mai provinents de la Generalitat, que ha incrementat la seva aportació d'un 26%, però, a canvi, els números constaten que no ho estan fent bé, ja que hi ha moltes més persones al carrer, i moltes més en assentaments.

Lamenta, doncs, que el govern s'escarrassi a fer discursos grandiloqüents de polítiques socials, però que desmenteixen uns resultats que són inequívocs, i és que cada vegada hi ha més gent dormint al carrer i més persones als assentaments. I demana que en comptes d'autobombo, alguna vegada facin autocrítica.

La Sra. Benedí reconeix que la garantia d'aquests drets és responsabilitat de totes les administracions i un assumpte molt complex que requereix grans acords i plans a llarg termini. I aprofita per suggerir que es recordin de l'augment del contracte programa, que ha permès fer coses com l'increment de la dotació per a les treballadores socials.

El Sr. Mulleras repeteix que 3.591 persones dormen al carrer cada dia, i reclama fets urgents i no només paraules.

La Sra. Ortiz afirma que la ciutat ha incrementat exponencialment els recursos i equipaments per donar resposta a aquesta situació. Tanmateix, diu que allò que li preocupa és que els qui ahir van aprovar els pressupostos generals de l'Estat –el PP i Ciudadanos– no tinguessin en compte que no s'hi destina ni un euro al sensellarisme; cap increment per a polítiques d'habitatge. I remarca, també, que la reforma laboral que van tirar endavant provoca que un 16% de persones estan al carrer malgrat tenir feina.

Els retreu, per tant, que només se centrin en les xifres, i que no els interessin per res les causes que provoquen el sensellarisme, que tenen a veure amb l'extrema pobresa i l'increment de les desigualtats; un model que tant la dreta catalana com els partits que ahir van aprovar els pressupostos generals no paren de reproduir.

Assegura que continuaran fent esforços; i a la Sra. Benedí li respon que els increments a l'Oficina del Pla d'Assentaments Irregulars (OPAI) i el Servei d'Inserció Social no tenen res a veure amb el contracte programa, ja que la ciutat inverteix en solitari 35 milions d'euros, i 100.000 euros la Generalitat.

Conclou, per tant, que tots han d'actuar amb responsabilitat per eradicar el problema.

La Sra. Barceló suggereix a la regidora Ortiz que en comptes de preocupar-se per allò que vota Ciutadans, s'ocupi de la ciutat.

Assenyala que amb aquesta proposició el seu grup vol posar damunt la taula i impulsar mesures eficaces per als que necessiten una llar; una altra cosa diferent és el populisme a base d'eslògans i frases ocurrents que no es tradueixen en política útil.

Entén que la regidora hauria d'averkonyir-se d'afirmar que Barcelona és una ciutat valenta i referent al món i, a canvi, no proporcionar cap ajuda.

Reclama al govern un to constructiu, i demana coses tan senzilles com flexibilitzar els horaris dels menjadors socials i de les dutxes. I confirma que si no són capaços de fer això en el que resta de mandat, el seu grup tornarà a presentar tantes propostes com calgui, perquè considera trist i lamentable que una ciutat com Barcelona no pugui garantir un servei d'higiene a les persones sense llar, que els diumenges només puguin acudir a la Sala Baluard, i que només tinguin dret a dues dutxes entre setmana sense haver de demanar hora.

Repeteix que el seu grup no utilitza les persones, i insisteix a demanar a la Sra. Ortiz que s'ocupi de la seva competència municipal, que no és altra que donar respostes efectives i útils a les persones que no disposen d'un habitatge.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb dues abstencions – emeses per les Sres. Rovira i Reguant–, i trenta-vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal d'ERC:

3. (M1519/9066) El Plenari del Consell Municipal insta el Govern municipal a: 1. Que treballi conjuntament amb la FNOB i els actors vinculats al sector nàutic a la ciutat per garantir un projecte tècnicament viable i d'alt valor esportiu que permeti donar continuïtat a la Barcelona World Race i generar retorns i guanys socials i econòmics a la ciutat. 2. Que cerqui les aliances necessàries per desenvolupar un espai de formació en l'àmbit dels esports nàutics que es fonamenti en la creació d'oportunitats i d'alt valor d'innovació. 3. Que es comprometi a presentar en 3 mesos, en aquest mateix consell plenari, una proposta concreta de calendari i viabilitat per la propera Barcelona World Race.

El Sr. Bosch manifesta que amb aquesta proposició volen fer un toc d'atenció sobre la història humana d'unes persones esportistes de primera, que han sacrificat les seves vides a la seva passió per l'esport de la vela, però també per la ciutat de Barcelona. Afirmar que aquesta gent mereix tot el seu reconeixement i la seva atenció, perquè en contra del que alguns puguin pensar no són milionaris, sinó que formen gent jove i volen que Barcelona sigui un referent d'un esport a escala mundial.

Indica que aquestes persones els van advertir ja fa anys que el model de la Barcelona World Race estava esgotat i calia canviar-lo, i fins i tot van proposar un projecte alternatiu al qual van dedicar molt de temps, en benefici de la ciutat i de l'esport, i de la promoció dels valors entorn de l'esport especialment entre la gent més jove. Fa avinent que aquestes persones tenien altres ofertes per portar aquesta competició o una de similar a altres ciutats properes a Barcelona i, a canvi, van decidir apostar per aquesta ciutat. Per tant, entén que arribat el moment d'escoltar-les.

Precisa que, en primer lloc, els diuen que cal continuar creient en Barcelona com un autèntic clúster nàutic; una ciutat que compta amb tres ports esportius i molts més en l'entorn proper; que té la Federació Catalana de Vela, clubs nàutics, talent esportiu i, a més, com a clúster nàutic, genera retorns econòmics, socials, d'ocupació, d'innovació i de formació.

Afegeix que, en segon lloc, també els diuen que la ciutat ha d'acarar reptes esportius internacionals, ja que Barcelona, que va ser capital olímpica i que encara en presumeix, necessita aquests retorns socials i econòmics que dona estar al màxim nivell de les competicions esportives.

Tanmateix, els propers anys, en contra del que ha passat les darreres dècades, Barcelona només té previstes dues competicions d'alt nivell, el campionat europeu de natació i els Roller Games, i que encara no estan del tot lligades.

En conseqüència es pregunta on és aquella Barcelona olímpica, què n'ha quedat, quin serà el llegat del govern de Barcelona en Comú a aquella ciutat esportiva de primer nivell de la qual tothom se'n sentia orgullós.

Igualment, posa de manifest que aquests esportistes de qui parlen també reivindiquen el seu esforç per la ciutat i que hi ha alternatives a la Barcelona World Race, no tan oneroses, que considerin altres categories més populars i concorregudes, però que poden tenir tant de ressò o més a escala mundial.

Remarca que aquestes propostes el govern municipal les té damunt la taula i no respon; per tant, la pregunta que s'imposa és si realment li interessien; si realment els interessa la història humana d'aquestes persones que ho donen tot en el terreny esportiu per posar Barcelona a o primer nivell, per beneficiar la ciutat aconseguint un retorn social i econòmic. I adverteix al govern que si realment volen la ciutat valenta i referent al món que preconitzen no poden deixar perdre ocasions com aquesta.

Admet que les ciutats ensopeguen i perden oportunitats, però Barcelona ha demostrat històricament que se sap redreçar i doblar l'aposta i anar més enllà. Per tant, allò que volen és que escoltin aquestes persones que volen ajudar la ciutat, que estan disposades a donar-ho tot per Barcelona, i que pretenen que la que és la seva passió ho sigui també de la ciutat.

Remarca que la ciutat no vol més crisis sinó oportunitats, i demana al govern que agafi el timó, que redreci el rumb i enfili la ciutat a port segur.

La Sra. Fandos avança que el seu grup dona suport a la proposició perquè posa en valor la feina d'aquests esportistes d'alt nivell, comparables amb els qui puguen a l'Everest, i lamenta

que en ocasions tot allò que es relaciona amb l'esport de la vela equivocadament s'encasella en un altre nivell.

Confirma, per tant, que subscriuen plenament que es faci aquest debat sobre la recuperació de la Barcelona World Race, en el format més adient; i diu que li consta que s'ha constituït un grup de treball en aquest ajuntament amb diversos navegants i integrants de l'àmbit nàutic que ja està treballant la qüestió, i consideren que cal continuar en aquesta línia.

Remarca que la World Race posava el nom de Barcelona al món, i generava que gairebé mig milió de persones visitessin l'àrea de la competició, 3,5 milions de visites a la web, vuit mil articles de premsa, 250 hores de cobertura televisiva i 90 hores de programes en directe. Però destaca, sobretot, el programa educatiu escolar amb la implicació de trenta-un mil alumnes arreu del món, i 7.800 alumnes universitaris participant-hi. Afegeix tota l'aportació que ha fet la Federació de Navegació Oceànica a la ciència, col·laborant amb la Comissió Oceanogràfica Intergovernamental de la UNESCO, atès que els navegants de la Barcelona World Race passen per zones inexplorades, cosa que els permet fer un seguit de comprovacions científiques.

Considera que el valor de l'esport, sumat al de l'educació i la ciència i la promoció econòmica de la ciutat, els ha de fer veure tots els avantatges d'una competició com aquesta.

En conseqüència, entenen que cal continuar en la línia d'utilitzar l'esport com a referent de la ciutat, i com comentava el regidor Bosch, lamenta que tan sols hi hagi previstos dos esdeveniments remarcables, a més del Mundial de Pilota, i que provenen del mandat anterior. Apunta, en aquest sentit, que els esdeveniments s'han de començar a treballar amb suficient antelació, i és conscient que el proper mandat, governi qui governi, hi haurà molta feina per atraure nous esdeveniments esportius a Barcelona perquè l'actual govern no haurà deixat cap herència en aquest sentit.

En conseqüència confirma que donaran suport a la proposició perquè consideren que s'ha de continuar en aquesta línia, i confia que el govern es posi en marxa i ben aviat tinguin una nova regata a Barcelona.

La Sra. Barceló també se suma al suport a aquesta proposició del grup d'ERC, i diu que el seu grup coincideix amb el Sr. Bosch que és important reconèixer aquests esportistes que amb entrega absoluta aposten per aquest tipus de competicions.

Constata que la pèrdua de la Barcelona World Race suposa el naufragi de les polítiques del govern municipal en l'àmbit esportiu i, especialment, de la promoció de la marca Barcelona. Fa referència a què això ho van parlar en comissió, atès que aquesta competició és també una plataforma de visibilitat d'altres projectes de la Fundació de Navegació Oceànica.

Precisa que hi ha dades de la tercera edició de la regata que posen de manifest que és una llàstima perdre aquesta mena de competicions; així, concreta que la regata del 2014 va tenir un milió de visitants; un programa educatiu amb 31.400 alumnes; el campus universitari World Race 7.800 alumnes; i la regata virtual e-Games, 21.000 participants de 168 països. Afegeix que la Barcelona World Race té vinculació amb la recerca, l'educació, la ciència, la tecnologia i el medi ambient.

Per tant, entén que és evident que no poden perdre ni aquesta regata ni altres esdeveniments esportius internacionals, importants per potenciar la marca Barcelona i per situar la ciutat com a capital esportiva.

Diu que no els ha quedat clar quin era l'objectiu del govern respecte a la Barcelona World Race d'ençà que va arribar a l'alcaldia, que continua sent una incògnita; es qüestiona què ha fet durant aquests tres anys per mantenir-la, quin seguiment n'ha fet. Posa de manifest que l'assumpte de les exempcions fiscals va ser l'abril de 2017, i pregunta què s'ha fet en aquest sentit durant un any.

Conclou, tanmateix, que el que han constatat fins ara és que el govern municipal ha llençat per la borda la Barcelona World Race, i altres esdeveniments esportius, entre els quals esmenta la Rider Cap, el Mundial d'Atletisme, el World Roller Games, els Jocs Olímpics d'Hivern del 2016, el conveni amb la Fórmula 1, tots esdeveniments molt importants per a Barcelona. Per tant, aprofitant aquesta proposició, pregunta per quins esdeveniments internacionals ha treballat el govern municipal i a quines candidatures s'ha presentat.

Finalment, agraeix la incorporació de les esmenes que ha fet el seu grup en el sentit d'incloure la Federació Catalana de Vela, diversos clubs nàutics, i que l'esport de la vela sigui accessible als menors, adolescents i joves de la ciutat.

La Sra. Ballarín avança que també donaran suport a la proposició, malgrat que no s'han acceptat la totalitat de les esmenes que hi ha presentat el seu grup. Precisa que a seva pretensió era tancar un text que hauria deixat ben clara l'aposta i la voluntat de donar continuïtat a la Barcelona World Race amb el format que ha garantit el seu èxit, i consideren que un assumpte com aquest no hi caben els experiments. Per tant, la seva aposta és la de fer una World Race amb vaixells de la classe Imoca, que suposa continuar apostant per la fórmula 1 dels velers, i jugar en primera divisió; altrament, no estaran parlant d'un esdeveniment que atregui recursos, mobilitzi esponsorització, que aconsegueixi beneficis fiscals, i que faci de motor de promoció econòmica, educativa, científica i que generi ocupació de qualitat.

En conseqüència, reitera que no es poden fer experiments amb aquesta competició d'èxit i de projecció internacional. En aquesta línia, fa avinent que l'abril van presentar una proposició en la comissió de Drets Socials, Cultura i Esport, amb què apostaven per la Barcelona World Race, i celebren que ara el grup d'ERC comparteixi l'interès per aquest projecte que el PSC va impulsar en el passat. Precisa que l'abril el suport per part d'ERC no va ser tan nítid com ara, i tot i que es feliciten per aquest gir, volen un compromís per la continuïtat amb les condicions que van garantir l'èxit d'aquesta competició.

Manifesta que tenen una certa por que el govern de Barcelona en Comú no hi aposti amb la força que caldria, atès que han prioritzat els seus prejudicis, amb plantejaments que no coincideixen amb la realitat. Confirma que, des del primer dia, el govern ha mostrat un total desinterès pels esdeveniments esportius, atribuint-los un caràcter elitista que no tenen, i no atenent a l'oportunitat que suposen per a Barcelona en termes d'ocupació, d'innovació i de posicionament internacional de la ciutat.

Diu que consideren que aquest esdeveniment esportiu en el seu format tradicional ha estat una magnífica oportunitat per millorar la vida de la ciutadania de Barcelona, i per això continuen apostant per aquesta competició.

La Sra. Esteller posa de manifest que el seu grup sempre ha donat suport a la Barcelona World Race, i sempre han considerat que els esportistes tenen un gran mèrit. Remarca el valors que representa l'esport de la vela, que inclou l'esforç, la superació personal i el treball en equip; i entenen que la Fundació no els ha destacat prou com una eina de vinculació a la regata, un fet que ha perjudicat la seva projecció.

Altrament, opina que la competició ha de vincular-se molt més als valors de l'esport; alhora que posa en relleu que ha posicionat Barcelona en el terreny esportiu de la vela, i que cal establir un programa de viabilitat.

Diu que van valorar com un gran fracàs la suspensió de la Barcelona World Race, i recorda que fa anys que van expressar la seva preocupació pel model de regata i la consideració que calia introduir millores, entre les quals la vinculació de la regata als valors que ha esmentat, i comptar amb els esportistes com a experts en l'organització de l'esdeveniment.

Constata que arran de la primera i la segona edició de la Barcelona World Race es van ingressar uns dos-cents milions d'euros, una quantitat prou important que si s'hagués gestionat bé potser avui no haurien de parlar de la suspensió d'aquest esdeveniment.

Apunta la necessitat de fer un projecte viable per a la Barcelona World Race; valorar si l'entrada de la Volvo Ocean Race en la classe Imoca els perjudica o no; analitzar el calendari i la fortalesa de la ciutat, ja que la decepció i la desconfiança que ha generat la suspensió de la regata no els perjudiqui per a la celebració de l'edició del 2023. I remarca que tot això el govern ho han de fer pel mandat sorgit de la comissió de presentar un projecte sobre la viabilitat.

Afegeix que no descarten la inclusió en la regata de la Class 40, i que seria assimilable a la Ruta del Rom en què participen dues categories. Per tant, demanen al govern que valori aquesta possibilitat i avalui les possibilitats per al manteniment de la Barcelona World Race, i sobretot que en el calendari de la classe Imoca mantinguin una posició forta.

Posa en valor que els regatistes són els ambaixadors de la ciutat i la posicionen al món i, per tant, i que cal comptar amb la seva capacitat, que ha de tenir el suport d'aquest ajuntament.

La Sra. Rovira lamenta que el grup d'ERC obviï, en aquest cas, els veïns i les veïnes de la Barceloneta, i considera que aquest és un trist costum en aquest consistori quan es parla de grans esdeveniments, projectes de ciutat i d'infraestructures.

Posa de manifest que el barri de la Barceloneta ja ha perdut l'espigó, el Port Vell, i el capital ha tret les seves urpes per desposseir-lo d'allò que li pertany. Constata que en aquest cas fan referència al tram del port que resta per explotar i que novament es pretén fer sense comptar amb els veïns i veïnes del barri; i insta, si finalment s'aprova la proposició, que es faci un procés amb els veïns i veïnes.

Diu que troben interessant la idea de crear equipaments educatius que girin entorn del mar, i en aquest sentit confirma que sempre han estat favorables a la creació d'una gran escola del mar de caràcter públic i inclusiu, que transcendeixi l'àmbit de l'esport i de la competició, però sense descartar-lo.

Això no obstant, consideren que la proposició és de part i està feta per beneficiar uns interessos molt concrets i, per aquest motiu, avança que es posicionaran en contra.

El Sr. Ardanuy anuncia el seu vot a favor de la proposició. I destaca el fet que Barcelona és una ciutat oberta al mar, i que els esports nàutics formen part de la cultura i l'ADN de Barcelona. Per això, l'esport nàutic hi és fonamental, i a més de l'esport de base, també la competició a escala internacional, que inclou els vessants d'innovació i educació.

Per tant, insta el govern municipal a buscar una solució per evitar la suspensió de la Barcelona World Race.

El Sr. Asens agraeix al grup d'ERC de portar aquest debat al Plenari, que ja han tingut ocasió de tractar en comissió i, per tant, coneixen quina és la posició del govern.

Avança, doncs, que votaran a favor de la proposta, sobretot pel que fa als dos primers punts, ja que, quant als terminis que planteja el grup proponent, no s'hi poden comprometre, tot i que sí que tenen la voluntat que siguin al més aviat possible.

Recorda, com ha fet la regidora Fandos, l'existència d'un grup de treball d'experts que treballen la proposta que avui fa seva el grup d'ERC, i precisa que aquest ajuntament hi treballa especialment en tot allò que té a veure amb la reordenació del front marítim, un nou centre municipal d'esports nàutics, per acostar el mar i els esports nàutics a tota la ciutadania. Destaca que l'oferta és diversa, i configura un front marítim no només destinat a la pràctica esportiva sinó també científica, divulgativa, educativa i tecnològica que converteixi Barcelona en una ciutat que viu el mar des de diferents vessants.

Seguidament, replica l'observació de la Sra. Barceló quant a què Barcelona està mancada de grans esdeveniments esportius, esmenta el Mundial de Pilota d'enguany, el mundial d'handbol femení del 2021, Barcelona Open Tennis, World Tour Badminton, el World Padel Tour 2019, Extreme Sailing, prova de circuit mundial F50, que són els vaixells de la Copa Amèrica, la prova del campionat d'Europa Nacra 17 enguany amb la Federació Catalana de Vela.

Valora que la suspensió de la quarta edició de la Barcelona World Race és una bona oportunitat per ordenar l'oferta i per fer una nova proposta aprofitant el nou projecte del Port Olímpic.

La Sra. Fandos puntualitza que encara estan treballant en el World Tour Badminton i, per tant, que no es pot donar per fet.

Adreçant-se a la Sra. Rovira, li recomana que entri a la web de l'Institut de la Nàutica; i indica que arran de la relació amb la Barcelona World Race aquest ajuntament va crear aquest institut que inclou graus de FP en l'àmbit nàutic, adreçats especialment a alumnes de la Barceloneta.

La Sra. Barceló replica al Sr. Asens que molts dels esdeveniments que ha esmentat el govern municipal els va trobar damunt la taula provinents de mandats anteriors; i aprofita per preguntar què es trobaran damunt la taula en els futurs mandats. I afegeix la qüestió de tot allò que han deixat perdre per la manca de gestió, i creu que respondre-la seria un exercici de transparència.

La Sra. Ballarín celebra que es parli d'aquest assumpte, però diu que voldria que es fes amb un parell de condicionants: sense prejudicis i valorant adequadament tot allò que de positiu ha aportat la Barcelona World Race.

El Sr. Asens puntualitza que si s'ha perdut aquesta quarta edició de la Barcelona World Race ha estat per molts factors, però un d'evident té a veure amb la consideració de la regata com a esdeveniment d'excepcional interès públic en els pressupostos generals de l'Estat, sol·licitada inicialment el 2015, i que s'ha vist retardada a conseqüència de la pròrroga dels pressupostos generals de l'Estat al 2016, i la convocatòria d'eleccions posterior, que ha estat un element clau per no trobar patrocinadors.

El Sr. Bosch agraeix l'ampli suport dels grups municipals a la proposició.

Quant al llistat d'esdeveniments esportius previstos que ha esmentat comentat el Sr. Asens, entén que és prou minso, tenint en compte la trajectòria d'una ciutat on cada any hi havia un esdeveniment important a escala mundial o europea d'un esport. I considera que Barcelona pot aspirar a molt més.

En referència a la intervenció de la Sra. Ballarín, recorda que el seu grup va donar suport en comissió a la proposta que va hi van presentar.

Finalment, i en referència als arguments expressats per la Sra. Rovira, explica que la gent de tradició pescadora de la Barceloneta els han demanat que no deixin perdre l'esport de la nàutica, ja que és la manera que al barri continuï vinculat a la navegació, que es mantingui com un centre de referència i que generi ocupació, també a la Barceloneta.

Finalment, agraeix la contribució dels esportistes als quals han volgut donar veu amb aquesta proposició, entre els quals cita la Anna Corbella i Guillermo Altadill, que entre tots dos sumen sis voltes al món, i que són els qui han d'ajudar a determinar el format de la competició, però sempre en benefici de la ciutat.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb dos vots en contra – emesos per les Sres. Rovira i Reguant–, i trenta-vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal insta el Govern municipal a: 1. Que treballi conjuntament amb la FNOB, la Federació Catalana de Vela i els diferents clubs i actors vinculats al sector nàutic a la ciutat, per garantir un projecte tècnicament viable i d'alt valor esportiu que permeti donar continuïtat a la Barcelona World Race i generar retorns i guanys socials i econòmics a la ciutat. 2. Que cerqui les aliances necessàries amb la Federació Catalana de Vela, la FNOB i sector econòmic nàutic per desenvolupar un espai de formació, accessible a infants i joves en l'àmbit dels esports nàutics que es fonamenti en la creació d'oportunitats, de formació professional i d'innovació tecnològica pel sector nàutic i que es tradueixi en un retorn social i

econòmic d'alt valor en innovació i progrés per la ciutat al nou Port Olímpic i a les diferents instal·lacions del front marítim de Barcelona (Barcelona International Sailing Center, Centre Municipal de Vela Barcelona, clubs, ...). 3. Que es comprometí a presentar en 3 mesos, en aquest mateix consell plenari, una proposta concreta de calendari i viabilitat per la propera Barcelona World Race.

Del Grup Municipal de la CUP:

4. (M1519/9067) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda comprometre's a: 1.- La compra de la finca situada a la ronda de Sant Pau 46 per a garantir la continuïtat del Gimnàs Sant Pau. 2.- Destinar la finca a la construcció d'habitatge protegit respectant el gimnàs i la casa fàbrica preexistent. 3.- Fer una prova pilot per tal de provar noves fórmules per la construcció i gestió de l'habitatge públic.

La Sra. Reguant comença saludant els companys i companyes del Gimnàs Sant Pau que avui els acompanyen amb motiu de la presentació d'aquesta proposició.

Fa avinent que és un fet constatable que cada dia que passa el barri del Raval està patint una expulsió de veïnat que, malgrat haver-se iniciat fa més de tres dècades, està adquirint categoria de pandèmia els darrers anys. Afegeix que amb la inauguració recent del mercat de Sant Antoni remodelat i la superilla que l'envolta, així com amb el desplaçament del monocultiu turístic al Poble Sec, els barris fronterers comencen a patir la tendència al buidatge veïnal; i atesa la inexistència d'habitatge públic a preu assequible es produeix una mancança molt greu per oferir alguna mena de solució als veïnats.

Consideren que el Pla d'Habitatge vigent és centrifugador, que per norma general impulsa nou habitatge a les rodalies, accelerant el moviment de les classes populars cap a les perifèries, reservant el centre de la ciutat a les classes mitjanes i altes i a una massa de població flotant, el turisme, que fa un ús consumista i ociós de la ciutat.

Remarca que revertir aquesta situació amb promocions d'habitatge assequible al centre a fi que els veïnats de Sant Antoni, el Raval i el Poble Sec puguin romandre als seus barris de tota la vida, suposa mantenir un teixit social que conforma la personalitat d'aquests territoris.

Reconeix que amb el que avui proposen, i que confien que s'aprovi, no s'arregla cap dels problemes que acaba d'apuntar, però valoren que significa un primer pas en clau de solució, que es concreta en salvar un projecte com el Gimnàs Social Sant Pau, que acull vuit-cents usuaris i usuàries amb caràcter anual derivats de diferents moviments socials, de serveis socials municipals i educadors socials, i que gràcies a l'esport tenen un suport en la seva tasca d'integració social, de realització personal i de rehabilitació per formar part de la societat i del seu entorn.

Afegeix que també proposen una alternativa a la cessió en ús restringida a qui es pot permetre les xifres que representa l'abonament del capital inicial, i es fa una acció que, tot i que insuficient i molt localitzada en un edifici concret, contraresta els moviments de mercat desproveïts de cap principi moral i racional que els barris del Raval, Sant Antoni el Poble Sec estan vivint els darrers anys. Consideren, per tant, que es tracta d'una actuació en clau veïnal que respon als interessos dels habitants dels barris.

En conseqüència, manifesta que aprovant aquesta proposició referent al Gimnàs Social Sant Pau es fa una petita passa que pot esdevenir un model per a la ciutat.

La Sra. Homs també saluda als representants del Gimnàs Sant Pau i té un reconeixement per a totes les persones amb qui han tingut l'oportunitat de tractar a fi que aquesta sigui una aposta transversal.

Recorda que el Gimnàs Sant Pau té gairebé vuitanta anys d'història, i ha esdevingut un equipament de valor impagable al barri del Raval, amb una innegable funció social. Precisa que hi van cent nens i nenes gratuïtament derivats pels serveis socials; acull més de tres-cents infants del Casal del Raval durant l'estiu; i, en definitiva, ofereix un servei gratuït en les seves instal·lacions a prop de vuit-centes persones, entre les quals infants i joves, persones refugiades i en risc d'exclusió.

Per tant, valoren que la tasca que fa aquest equipament s'ha de salvaguardar, i per aquest motiu emplacen al govern municipal, a l'ajuntament de Barcelona, a adquirir la finca de la ronda Sant Pau 46.

Afegeix que reconeixen molt positivament l'esforç que han fet els representants del Gimnàs Sant Pau per arribar a un consens ampli i transversal. Fa referència, en aquest sentit, que en la comissió d'Urbanisme el novembre de 2016 tots els grups van sumar-se a la reivindicació de la necessitat de protegir aquest equipament, i ara es promou la compra per part d'aquest ajuntament de l'edifici que ocupa.

Això no obstant, diu que els sorprèn que la CUP hagi permès la transacció de la proposició, amb la introducció d'una modificació pactada amb el govern i que, una vegada més, involucra el govern de la Generalitat; en aquest sentit, confirma que el seu grup considera que qui té la potestat per fer possible aquesta actuació és l'administració municipal. Per tant, exigeixen al govern municipal que actuï com li pertoca.

Afegeix que tots són conscients, a més, de la limitació pressupostària de la Generalitat arran de l'aplicació del 155. Així doncs, constaten novament que, com ja els té acostumats, el govern municipal s'espolsa la responsabilitat i la trasllada a altres administracions, quan en realitat té el dret i la possibilitat de fer el que se li demana amb aquesta proposició.

Per tant, pregunta al govern si tal com reflecteix el text modificat de la proposició, en el sentit que si el Consorci d'Habitatge no pot comprar l'edifici de la ronda de Sant Pau, atès que es posa com a termini fins al desembre d'enguany, el govern municipal es compromet a adquirir-lo abans que acabi l'any.

El Sr. Blanco en nom del seu grup valora positivament aquesta iniciativa d'habitatge social, que el govern municipal hauria d'avaluar i considerar, impulsada per veïns i entitats socials de Raval i que ha estat promoguda pels gestors del Gimnàs Sant Pau.

Posa en valor la labor social que desenvolupa aquest equipament, des de la iniciativa privada sense ànim de lucre, oferint servei a vuit-centes persones, moltes de les quals hi tenen accés gratuït.

Entén que l'Ajuntament podria fer dues coses en aquest cas; d'una banda, podria donar una alternativa pública a l'equipament, i oferir el servei que actualment dóna el gimnàs a les famílies que ho necessiten; d'altra banda, si no és capaç d'oferir aquesta alternativa, consideren que l'equipament és insubstituïble per la tasca social que desenvolupa; així doncs, és indiscutible que hauria de garantir-ne la continuïtat. Precisa, però, que això no s'ha de fer de qualsevol manera ni a qualsevol preu; i, en primer lloc, s'hauria d'arribar a un acord just amb la propietat de la finca de la ronda Sant Pau i que el preu sigui raonable. Igualment, si finalment es materialitza l'acord de compra, entenen que la gestió del gimnàs hauria de passar a l'Ajuntament, en col·laboració amb les entitats del barri.

Entén que si es pogués conjugar un cost assumible i la gestió pública de l'equipament l'oportunitat no s'hauria de deixar escapar, ja que permetria resoldre dos problemes amb una sola operació, proporcionant un equipament necessari per al barri i habitatge públic, que faria front a la demanda de lloguer social, que probablement s'incrementarà en un futur proper arran de la transformació del mercat de Sant Antoni.

Apunta que determinar aquests dos aspectes que acaba d'esmentar és el que fa que el seu grup s'abstingui en aquesta proposició, tot i que valoren positivament que el govern hagi volgut transaccionar-la, i confia que n'estudiï la viabilitat, que treballi amb les entitats promotores de la iniciativa i que consideri seriosament arribar a un acord.

El Sr. Coronas saluda les persones del Gimnàs Sant Pau presents en aquest saló de plens.

Valora que és indiscutible l'obra social d'aquest equipament pel servei exclusiu que ofereix, atès que no n'hi ha d'un d'igual en tota la ciutat, a la població migrada del barri del Raval, a persones sense sostre, a gent gran, a persones trans –que disposen d'un vestidor propi–, a persones sense recursos. Posa en valor el fet que també ofereix horaris adaptats al Ramadà, i acull persones que no poden pagar, i els permet gaudir del servei durant dos mesos de carència; igualment, hi poden acudir persones sense papers i en situació irregular.

Comenta que fa cinc anys que els treballadors i treballadores del gimnàs, que lluiten des de fa vint-i-cinc anys per tirar endavant el projecte, van agafar les regnes de l'equipament i van recuperar l'empresa dels deutes que acumulava l'anterior propietari. Remarca que els darrers sis anys han treballat pel barri oferint oportunitats a qui no les té, i posant les eines per solucionar les demandes que reben.

Confirma que la lluita ha estat constant, i explica que el 9 de gener de 2017, amb el suport de tot el barri, van aconseguir aturar l'execució de l'ordre de desnonament; i en l'actualitat disset persones estan aguantant el gimnàs.

Assenyala que amb aquesta proposició es demana que l'Ajuntament compri l'edifici de la ronda Sant Pau perquè el gimnàs continuï com a actiu i patrimoni social del barri; però, destaca que la compra de la finca també soluciona altres problemes, com ara posar en valor la casa fàbrica i adquirir sòl privat per fer-hi habitatge públic.

Apunta que avui no està en discussió la fórmula sinó comprar la finca, i diu que tenen la sensació que al govern li incomoda aquest assumpte, cosa que no entenen atès que encaixa perfectament amb la seva ideologia i amb la seva manera d'entendre la ciutat. Per tant,

assegura que no comprenen per què a darrera hora proposen una transacció per implicar-hi el Consorci d'Habitatge i la Generalitat.

Per tant, a banda que compri qui ho hagi de fer, demanen el compromís que el projecte podrà seguir endavant.

El Sr. Mòdol manifesta el ple suport que el seu grup ha donat sempre a la funció social del Gimnàs Sant Pau i a favor que continuï la tasca ingent de les persones que el gestionen.

Tanmateix, apunta, com ha fet el Sr. Coronas, que els sorprèn la transacció proposada pel govern. Es pregunta, doncs, què els està proposant avui el grup de la CUP i per què no ho proposa el mateix govern; així com el significat de les diferents variants que han aparegut a darrera hora.

En conseqüència, avança que no es posicionaran fins que el govern els expliqui per què no veu clara aquesta operació i quins interrogants li suscita, atès que disposa de molta més informació que no pas els grups municipals i, en aquest sentit, que es deixi oberta la possibilitat de qui compra l'edifici i qui gestiona l'equipament.

Considera que és evident que tots estan a favor de la labor que fa el Gimnàs Sant Pau, però no és senzill decidir si estan a favor del text que els presenten, i voldrien que els expliquessin quina informació tenen, per què no veuen clara l'operació i quin compromís adquirirà aquest ajuntament si avui voten favorablement aquesta proposició.

El Sr. Mulleras posa en valor la tasca social i esportiva que ha fet i que fa el Gimnàs Sant Pau al Raval; una bona feina però també molt dura per poder sobreviure durant tots els anys que s'ha qüestionat la seva persistència al barri.

Observa que amb aquesta iniciativa es proposa comprar l'edifici de la ronda Sant Pau que acull el gimnàs, i recorda que aquesta era una de les qüestions proposades en la multiconsulta i, atès que finalment no es va fer, ara no saben si han de comprar-lo, i si prèviament ja estava decidida la compra, no entenen per què s'havia de consultar. Per tant, planteja aquesta qüestió en primer lloc.

Entenen que amb aquesta proposta es pretén comprar el continent per salvar el contingut, és a dir, el gimnàs i la seva tasca social i esportiva al barri del Raval. En aquest sentit, posen en qüestió que per salvar aquest equipament calgui adquirir tot l'edifici; així, afirma que estan convençuts que cal preservar la feina i la funció social que fa el Gimnàs Sant Pau, però dubten que calgui comprar l'edifici a qualsevol preu, fins i tot amb la transacció incorporada que implica que el compri la Generalitat, perquè consideren que si es tira en davant la compra, ho ha de fer l'Ajuntament.

Comenta que, segons s'ha publicat, el cost de l'edifici és de quinze milions d'euros, i consideren que l'Ajuntament pot continuar mantenint convenis pel que fa als lloguers, i ajudant el gimnàs sense necessitat de fer la compra; altrament, creuen que cal buscar altres possibilitats per a la preservació d'aquest equipament.

Per tot plegat, anuncia que faran una abstenció.

El Sr. Ardanuy destaca la necessitat de reforçar el paper social i la vertebració de barri que genera el Gimnàs Sant Pau, tant al Raval com al barri de Sant Antoni; i també posa en relleu la segona intenció d'aquesta iniciativa, que ultrapassa la preservació de l'activitat d'aquest equipament esportiu, i que també busca un projecte que generi habitatge amb una fórmula de col·laboració pública i social. Per tant, valora que es tracta d'un projecte col·lectiu que pretén desenvolupar un model de masoveria urbana interessant, i que ja ha reeixit en altres llocs.

Atesa aquesta dimensió local, considera que hi ha d'haver una implicació directa de l'Ajuntament, que és qui, en cas que s'opti per aquesta fórmula, ha de comprar l'edifici, motiu pel qual diu que no acaba d'entendre l'esmena incorporada a la proposta.

Finalment, assenyala que es posicionarà al final del segon torn d'intervencions.

La Sra. Pin avança que el govern emetrà un vot favorable, i confirma que esperaven els resultats de la prova pilot. Precisa que el compromís i part de la transacció tenen a veure amb la voluntat expressada pels representants del Gimnàs Sant Pau que es pogués executar abans del 31 de desembre d'enguany; per tant, aquest compromís és demanar la col·laboració de la Generalitat, que és qui té plenes competències, però que si no és possible, assumir-ho aquest ajuntament en solitari. Indica que cal tenir present que, d'una banda, la propietat s'avingui a vendre i, d'altra banda, que en el moment que van negociar que el gimnàs pogués prorrogar el contracte de lloguer, una operació en la qual també es va adquirir l'edifici de Reina Amàlia 10 per incloure-la al parc públic d'habitatge, es va establir per conveni un dret de tanteig i retracte per part d'aquesta administració i, per tant, si la propietat manifesta la voluntat de vendre, i s'aprova aquesta proposició, aquest ajuntament pot optar a la compra en primera instància; i remarca que és important que la Generalitat es coresponsabilitzi. En aquest sentit, recorda que en l'àmbit de l'habitatge actualment aquest ajuntament inverteix cent euros per habitant mentre la Generalitat només n'inverteix vint-i-tres.

Així doncs, considera que han d'exigir a aquella administració el compliment dels seus deures, malgrat que són conscients de les complicacions que implica l'aplicació del 155.

Finalment, expressa que votaran favorablement aquest punt en considerar que la tasca del Gimnàs Sant Pau ha de continuar; i precisa al Sr. Mulleras, que apuntava la possibilitat d'ubicar l'equipament en un altre espai, que ja ho han mirat, però no és fàcil. Per tant, conclou que l'equipament ha de continuar amb la seva funció social, i alhora han de poder ampliar el parc públic d'habitatge i experimentar amb altres formes de gestió de l'habitatge públic comunitari, tal com proposa el gimnàs.

La Sra. Reguant puntualitza que l'objectiu de la proposició era preservar el gimnàs, però també posar els elements necessaris per disposar d'habitatge públic al centre de la ciutat, en uns barris que cada vegada estan més patint més l'expulsió dels veïnats en benefici de la gentrificació, l'increment de l'activitat turística i d'unes polítiques que no han tingut en compte la vida dels residents. Així, posa el cas del barri de Sant Antoni, on tot i que ara tothom celebra la remodelació del mercat, fa anys que està patint l'expulsió del veïnat, com ja ha passat al Raval i en altres zones.

En conseqüència, diu que la combinació d'aquests dos elements els feia preservar la voluntat de potenciar aquest projecte del Gimnàs Sant Pau per la seva tasca social, però també pel que pot arribar a oferir a aquests barris quant a habitatge públic. Per tant, consideren que l'Ajuntament és el principal responsable, però també s'han de poder obrir a la participació d'altres administracions, i escoltant els responsables del gimnàs que tenen l'objectiu de preservar i potenciar el seu projecte; i confirma que per aquest motiu el seu grup va acceptar la transacció.

La Sra. Homs confirma que, una vegada escoltades les intervencions, votaran favorablement aquesta proposició. Això no obstant, diu que estaran atents perquè abans que finalitzi l'any l'edifici de la ronda Sant Pau sigui adquirit per l'Ajuntament.

El Sr. Coronas diu que té la certesa que la Sra. Pin té tota la voluntat de salvar el Gimnàs Sant Pau i que el projecte es pugui fer realitat; per tant, s'adreça a l'alcalde, del posicionament de la qual no n'està tan segur, i diu que no sap quin problema tenen amb aquesta qüestió i per què els posa nerviosos. Per tant, reclama a l'alcalde un compromís ferm.

El Sr. Mòdol constata que no els han aclarit els dubtes i les precaucions que calen; i tot i que l'explicació de la Sra. Pin ha deixat clara la voluntat de mantenir el projecte, reitera que no entenen per què la proposició l'ha presentada el grup de la CUP, i per què barreja tantes coses.

Ratifica que s'abstindran, i demana al govern que faci una proposta seriosa, que tiri endavant l'operació de compra, i quan disposi de l'edifici podran parlar de la gestió de l'habitatge, atès que ara només parlen de suposicions i fan un brindis al sol.

El Sr. Ardanuy avança que votarà favorablement la proposició.

La Sra. Pin confirma al Sr. Coronas que el compromís és del govern municipal; i al Sr. Mòdol li respon que la proposició la presenta el grup de la CUP a instància dels gestors del Gimnàs Sant Pau, i posteriorment han introduït la transacció en el sentit de coresponsabilitzar la Generalitat en la compra de l'edifici.

A la Sra. Homs, li recorda que durant l'anterior mandat ningú no es va preocupar d'aquest equipament, mentre que l'actual govern s'ha passat vuit mesos negociant la renovació del contracte del gimnàs per garantir la seva continuïtat.

En acabar el debat sobre aquesta proposició, el públic aplaudeix.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb dotze abstencions – emeses pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, els Srs. Collboni i Mòdol, i les Sres. Ballarín i Andrés, i també pels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller–, i vint-i-vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda comprometre's a: 1.- La compra per part de l'Ajuntament, o el Consorci de l'Habitatge o la Generalitat de la finca situada a la ronda de Sant Pau 46 per a garantir la continuïtat del Gimnàs Sant Pau dins de la

instrucció de preus de l'Ajuntament, si la propietat vol vendre i a fer la negociació abans del 31 de desembre. 2.- Destinar la finca a la construcció d'habitatge protegit respectant el gimnàs i la casa fàbrica preexistent. 3.- Fer una prova pilot per tal de provar noves fórmules per la construcció i gestió de l'habitatge públic.

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/9076) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. Expressar el seu ple suport als mestres catalans que estan essent perseguits per part de l'Estat Espanyol, per haver atès el neguit dels seus alumnes després dels fets succeïts el primer d'octubre en moltes escoles catalanes, així com agrair-los la seva professionalitat i dedicació constant a les seves tasques docents i educatives. 2. Donar suport a tots els funcionaris i càrrecs públics arbitràriament cessats i perseguits, especialment alcaldes i regidors, en virtut d'una aplicació injusta de l'article 155 de la Constitució Espanyola, feta amb un ànim de purga ideològica de l'administració de la Generalitat de Catalunya. 3. Agrair a tots els funcionaris i càrrecs públics de la Generalitat de Catalunya i les administracions locals el manteniment de la dignitat i el bon funcionament de l'administració pública catalana els mesos en que l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola ha anul·lat l'autogovern de Catalunya i les seves institucions històriques.

El Sr. Ciurana en primer lloc saluda als representants de l'Associació Servidors Públics de Catalunya que han acudit avui a aquest ple, als quals també felicita per la feina excel·lent que han estat fent al llarg d'aquests darrers mesos i pel l'elaboració del quart inventari de danys del 155, publicat el darrer 18 de maig.

Dit això, recorda que en la darrera sessió de Plenari van posar-se d'acord per rescabalar l'honor i la dignitat dels funcionaris i funcionàries represaliats just en acabar la Guerra Civil i amb l'arribada dels feixistes a Barcelona, com una manera de fer saber a totes aquelles persones treballadores de l'Ajuntament, a les seves famílies, que la ciutat, malgrat que tard, els restituïa els drets i la dignitat.

Fa avinent que avui proposen un acte semblant; en aquest sentit, precisa que segons l'inventari que acaba d'esmentar l'aplicació del 155 ha generat 7 persones a l'exili, 13 d'empresonades, 12 persones detingudes, 259 persones cessades, 24 organismes suprimits o dissolts, 4 organismes intervinguts, 108 iniciatives normatives decaigudes, 12 nomenaments de càrrecs per part del govern de l'Estat, 92 afectacions a la contractació, 15 activitats cancel·lades o suspeses, 25 línies de subvencions aturades i 9 pèrdues de grans oportunitats econòmiques, entre més.

Remarca que aquest conjunt de danys consten en els informes que presenta aquesta associació també té com a conseqüència la persecució de molts treballadors públics per part de l'unionisme més hooligan; en aquest sentit, recorda els i les mestres de Sant Andreu de la Barca assenyalats públicament simplement pel criteri educatiu de formar de cara al futur ciutadans i ciutadanes lliures i amb criteri. Afegeix que més enllà de les 259 persones cessades per purga ideològica, hi ha els 700 alcaldes i alcaldesses investigats en tot el país. I

subratlla que tot això s'ha fet amb l'intent per part del govern espanyol de donar una imatge de normalitat a l'aplicació del 155.

Diu que amb aquesta proposició volen expressar el reconeixement de l'ajuntament de Barcelona al conjunt de ciutadans servidors públics que, malgrat el 155, al llarg de tots aquests mesos han garantit el bon funcionament i la dignitat de les institucions de Catalunya. Precisa que aquest és el sentit de la proposta, que confia que tingui el suport d'aquesta cambra.

La Sra. Mejías diu al Sr. Ciurana que pot afegir al seu llistat una Constitució i un Estatut vulnerats, institucions d'autogovern liquidades, una fractura social sense precedents i un president de la Generalitat supremacista i xenòfob que insulta el conjunt dels catalans.

Dit això, parafraseja Alfonso Guerra, qui fa uns dies parlava de l'Espanya de la infàmia, i diu que aquesta proposició no és altra cosa que la Catalunya de la infàmia; una Catalunya en què abans es defensen uns professors que humilien, assenyalen i desemparen uns nens simplement per la professió dels seus pares; uns professors que deixen de banda qualsevol principi pedagògic i que permeten que una classe de primària es digui feixista i assassí a un nen; o que algun d'aquests professors es refereixi als pares d'alguns alumnes com a animals i bèsties que només saben donar garrotades. Inquireix al Sr. Ciurana si és aquesta la pedagogia que defensen, la Catalunya que volen i que defensen amb aquesta proposició. Es pregunta quina mena de dignitat és aquesta, quina mena de defensa dels drets de la infància són aquests.

Quant als funcionaris, diu que si de debò els importessin en el primer plenari que es va convocar haurien acordat pagar-los les pagues extraordinàries que els deuen, haurien reconegut que són els únics que s'han mantingut dins de la llei, han mantingut els serveis públics i han respectat la situació que partits com el del Sr. Ciurana havien criticat.

Observa que també parlen de cessaments i de purga ideològica; i recorda que va ser el Sr. Puigdemont qui, abans de fugir i deixar-los amb aquesta república imaginària, va donar la instrucció de cedir els càrrecs als que vinguessin a incorporar-se; els càrrecs que diu que van nomenar a dit i que cobràvem uns grans sous mentre, d'altra banda, retallaven els dels funcionaris, i les partides d'educació, sanitat, o dependència. Afirmar que si realment els importessin aquests funcionaris estarien parlant de com es poden millorar les condicions de la sanitat, de l'educació i de la dependència.

Per tant, els retreu que tornin a portar al Plenari una nova proposta amb la intenció de fracturar i provocar. I diu que ella es queda amb els funcionaris, que els han donat una gran lliçó i han demostrat que són el millor exemple de la Catalunya sana, que sap assumir les seves responsabilitats malgrat la situació que alguns han creat, i ben lluny de la Catalunya de la infàmia que els pretenen imposar.

La Sra. Benedí saluda als representants de l'Associació de Servidors Públics de Catalunya.

Seguidament, anuncia que votaran a favor de la proposició; alhora que expressa l'absolut suport del seu grup als i les mestres de Catalunya i a les comunitats educatives per la seva tasca, i aprofita per fer esment dels fets de l'IES Palau de Sant Andreu de la Barca.

Quant a la intervenció de la Sra. Mejías diu que no només els retrotrau al blanc i negre, sinó a l'antidemocràcia; i remarca que si algú provoca fractura són els que branden les porres i no pas els catalans i les catalanes de bé.

Constata que el 155 suposa veure com els representants d'un partit que a dia d'avui és el menys votat a Catalunya fixa els designis de tot país, i gosa alligonar els municipis sobre regulació i ús dels espais públics, assenyala professors i professores, mestres, funcionaris i càrrecs públics, desqualificant i retorçant les lleis per mer interès polític i partidista. Però remarca que més enllà de tot això, demostra desconeixement de la societat que pretenen governar il·legítimament. Constata que pretenen fer creure que a les escoles catalanes s'adoctrina, que els docents no són conscients de la realitat amb què batallen cada dia, i obvien la seva capacitat fer una anàlisi crítica i constructiva de la realitat, i dotar els alumnes amb les eines suficients per desenvolupar-se com a persones lliures i crítiques, cosa que a alguns grups d'aquesta cambra no els agrada gaire, a banda que ho considera com un error que ultrapassa el desconeixement sobre la realitat social.

Fa notar que certs grups tenen molt per la mà emprar l'escola com a eina per al debat polític; atacar la diversitat, posar en qüestió la pluralitat, alimentar la idea d'un conflicte lingüístic o d'un suposat adoctrinament en els centres escolars és una mostra habitual de la seva voluntat de dividir, assenyalar i convertir-los no només en una societat en blanc i negre, sinó antidemocràtica. En definitiva, conclou que es tracta de voler que la por i la l'autocensura coartin la llibertat, i la riquesa de la societat que és la seva diversitat.

Denuncia que fer carn de canó dels docents, les direccions dels centres i altres professionals de l'àmbit educatiu és ser deshonest, irresponsable i temerari amb la tasca inestimable de més de set mil persones que formen part del sistema educatiu; assenyalar-les i qüestionar la professionalitat dels qui dia a dia donen el millor d'ells mateixos per vocació i convenciment per contribuir amb les famílies amb l'educació i la formació dels seus fills i filles.

Vol fer extensiu l'agraïment a aquests professionals, tal com s'expressa en la proposició, a totes els servidors públics, funcionaris i funcionàries, laborals i càrrecs públics de les administracions pel seu compromís amb el manteniment d'uns serveis públics de qualitat; i agraeix també la dignitat i el bon funcionament de l'administració pública catalana davant de la injusta, il·legítima i vil aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola contra les institucions i l'autogovern de Catalunya.

Remarca que és gràcies a aquestes persones i a la gran majoria de la ciutadania del país que avui poden dir clarament que no se'n sortiran, i agraeix als i a les docents, especialment als de l'IES Palau i als de la Seu d'Urgell entre molts altres centres del país que cada dia treballen per l'educació dels infants i joves en l'esperit crític, lliure i democràtic.

La Sra. Andrés comença la seva intervenció agraint també la feina i la professionalitat dels i de les mestres de les escoles de Catalunya, i dels funcionaris i treballadors i treballadores públics que en aquests moments d'alta complexitat política estan a mans d'actuacions i intervencions partidistes d'uns i altres, que no fan altra cosa que confrontar i dificultar la seva feina.

Es referma en nom de seu grup amb el compromís amb l'escola catalana, i amb l'educació com a eina fonamental de cohesió i no pas de confrontació, amb la voluntat de no alimentar el conflicte ni polititzar més l'escola, ni tampoc la funció pública.

Reconeix la tasca i la professionalitat dels docents de Catalunya, la pluralitat de la comunitat educativa i del conjunt de la funció pública catalanes.

Dit això, observa que en la proposició s'hi barregen càrrecs públics amb funcionaris i funcionàries que tenen les seves opcions polítiques pròpies, cosa que s'ha de respectar. Per tant, al·lega que per aquesta barreja indiscriminada no poden donar suport a la proposició; i reitera que, per damunt de tot, allò que s'ha de respectar és el legítim de dret dels servidors i servidores de la funció pública i personal docent a tenir la seva opció política.

Repeteix, però, que reconeixen la tasca de totes aquestes persones que duen a terme la seva tasca en uns moments d'extrema dificultat, i en un marc d'ansia de politització constant per part d'uns i altres.

El Sr. Fernández Díaz esmenta algunes de les expressions que utilitza el grup Demòcrata en la seva proposició com persecució de la Fiscalia de persones per les seves idees, depuracions de funcionaris; i replica que en la democràcia espanyola no es persegueix ningú per les seves idees sinó pels seus actes. I suggereix que preguntin a la Sra. Neus Munté, la seva candidata a l'alcaldia, si en algun moment ha renunciat a ser independentista, i sí que va renunciar a continuar en un govern de la Generalitat sabedora que s'anava a infringir la llei i de les conseqüències que tindria en termes de factura econòmica, i de fractura social, la desobediència a les lleis i a les resolucions dels tribunals.

Remarca que la candidata del grup proponent és un gran exponent de per què la vicepresidenta de la Generalitat, o un Conseller d'Interior o d'Economia, van qüestionar que la deriva independentista al marge de la llei i contra els tribunals de justícia que els portaven a la fractura social i a la fallida econòmica de Catalunya, i van preferir dimitir dels seus càrrecs.

Qualifica de lamentable el que va succeir a l'IES de Sant Andreu de la Barca a tenor de les denúncies presentades; constata que es van assenyalar i humiliar alumnes per la professió dels seus pares, i remarca que és això el que està investigant la justícia que, d'altra banda, ja ha exonerat alguns dels professors contra els quals es van iniciar diligències penals. I puntualitza que les accions es van endegar per les denúncies de pares i familiars d'aquests alumnes, als quals, per exemple, se'ls preguntava si estaven contents amb el que feien els seus pares, o que al·lessin la mà els qui eren fills de guàrdies civils. Considera que hi va haver professors a l'IES Palau que van abusar de la seva condició, i que amb la seva actitud van enfrontar els companys de classe. I constata que això no va en perjudici que del bon nivell educatiu i professional a Catalunya, que el sistema no està sota sospita, però sí determinats comportaments.

Diu que és conscient que no es poden generalitzar aquests comportaments, però tampoc no es poden tancar els ulls davant d'adoctrinaments a les aules o mitjançant llibres de text, a les incitacions als menors per participar en manifestacions i vagues, o a posar-se samarretes amb l'estelada per celebrar el final de curs.

Afirma que és imprescindible garantir i exigir la neutralitat ideològica a les aules, perquè són per aprendre i educar en valors, mai per incitar a la divisió.

Finalment, adverteix que ser independentista no és una condició humana que permeti saltar-se la llei, desobeir els tribunals, increpar als discrepants, apropiar-se de la via pública o imposar el pensament únic independentista; i remarca que no existeix, ni tan sols per als independentistes, el privilegi de ser impune i superior a la resta pel mer fet de ser secessionista.

La Sra. Reguant avança que el seu grup votarà a favor de la proposició.

Dit això, vol deixar clar i constatar, tal com han tingut oportunitat de copsar aquest matí al Parlament, que hi ha qui cerca la confrontació i l'enfrontament amb qui expressi les seva solidaritat per demanar la llibertat dels presos polítics. Puntualitza que aquest mateix matí, al Parlament de Catalunya, hi ha hagut qui ha volgut utilitzar aquesta solidaritat per enfortir i potenciar la confrontació que són ells que provoquen. Observa que no és casualitat que això hagi passat la mateixa setmana de les agressions a Canet de Mar, la mateixa setmana en què s'ha apallissat gent per posar creus grogues en una platja i que al Parlament es retirin llaços grocs dels escons. Altrament, ho considera una clara voluntat de legitimar la violència feixista, que diuen condemnar però que en realitat acaben promovent.

Per tant, aprofita per condemnar qualsevol agressió als qui defensen la llibertat d'expressió. I constata que el que està succeint aquests darrers mesos amb la persecució de professorat de l'escola pública no és res més que la persecució dels valors de l'escola pública, el respecte, l'empatia, la diversitat i l'esperit crític; i creu que és aquest esperit crític allò que realment els preocupa, i volen negar l'existència d'aquest esperit en un sistema educatiu que sempre ha treballat per potenciar-lo i han acabat fent una instrumentalització política d'aquest sistema educatiu, utilitzant els alumnes malgrat que afirmen que els protegeixen.

I confirma que, a banda del suport a aquesta proposició, no estan disposats a permetre que avanci aquesta campanya que pretén desacreditar el model públic educatiu per qüestions polítiques; i que si aquest model ha tingut problemes ha estat pel menysteniment de les administracions i alguns governs de la Generalitat; i rebla que no permetran que sigui per una persecució i per un intent de negar allò que representa, entre més, potenciar l'esperit crític dels alumnes.

El Sr. Ardanuy anuncia que votarà favorablement aquesta proposició, que justifica per la intervenció matussera de l'Estat amb l'objectiu determinat d'acabar amb l'autogovern de Catalunya. I posa en valor l'orgull dels treballadors i treballadores públics del govern de Catalunya per mantenir la seva feina, la seva professionalitat i les seves conviccions contra qualsevol d'aquestes intervencions.

Observa que davant d'una situació com aquesta, en què unes forces polítiques monàrquiques i unionistes pretenen sistemàticament canviar el punt de vista dels fets, de posar l'accent en les persones que reben la pressió de tot un estat, i culpabilitzar-les, evitant dir les coses com són, i és que els funcionaris públics del país han estat intervinguts; però vol deixar clar que no se'n sortiran.

El Sr. Pisarello confirma que, tot i no compartir el llenguatge, ni el to ni les analogies excessives que ha fet el Sr. Ciurana, votaran a favor de la proposició en considerar que s'ha produït una aplicació de l'article 155 que no només és injusta sinó que, en bona mesura, és il·legal; i que en cap cas ha estat adreçada a preservar l'autogovern sinó a laminar-lo.

En conseqüència, afirma que donen suport a tots aquests servidors i servidores públics que han patit actuacions arbitràries d'aquesta aplicació del 155, i de manera molt especial als i a les mestres que han sofert atacs especialment durs.

Considera obvi que un mestre també és un ciutadà, i que quan actua com a tal i emet opinió política és legítim poder-ne discrepar i criticar-la, però allò que no es pot fer és el que va fer el Sr. Albert Rivera, candidat a la presidència del govern de l'Estat, i que és assenyalar aquests mestres, amb una actitud que qualifica d'irresponsable i clarament difamatòria. Puntualitza que amb aquesta acció es va vulnerar, d'entrada, el dret a la intimitat d'aquest professorat, la seva presumpció d'innocència i va banalitzar un assumpte tan greu com és un delictes d'odi. Considera que el Sr. Rivera hauria pogut demanar perdó, però no ho ha fet, sospita, perquè assenyalant els mestres allò que pretenia era assenyalar un model escolar construït en ciutats com Santa Coloma fa quaranta anys; un model que va tenir un paper clau per a la inclusió i la cohesió social, i que va significar una vacuna contra la confrontació, que és d'allò que s'alimenten tots els nacionalismes abrandats tal com estan veient actualment.

Remarca que l'escola catalana no va ser un factor d'inclusió i de cohesió per nodrir aquest nacionalisme abrandat, sinó tot el contrari, i que en ciutats com Santa Coloma de Gramenet va permetre cosir la societat.

Per tant, confirma que haurien volgut que la proposta hagués tingut un to més inclusiu, però que hi donaran suport perquè consideren que la defensa de l'escola catalana, inclusiva, cohesionadora i que reconeix la diversitat és fonamental per garantir la cohesió social i cívica.

La Sra. Andrés reitera que la millor defensa que consideren que es pot fer de l'escola catalana és no polititzar-la i no utilitzar-la com a arma de confrontació. Així doncs, repeteix que no creuen que hi hagi adoctrinament, ni que s'hagi de tractar un cas com un tot.

Remarca l'existència d'un pacte quant a l'educació, per preservar el model educatiu de Catalunya, i que res no ha passat per trencar-lo.

Com ja ha dit en la seva primera intervenció, assenyala que hi ha una part de la proposició que no entenen, i és la barreja entre funció pública i càrrecs públics, atès que aquests darrers cessen quan ho fan els seus superiors jeràrquics, com passa cada vegada que es produeix un canvi de govern. I precisa que no saben quins funcionaris han cessat en aplicació del 155; i, a canvi, sí que saben que van cessar-ne molts en èpoques anteriors com ara els set mil professors arran de les retallades, mil metges, mil infermeres i mil auxiliars, i tot plegat per retallades que afectaven greument la funció i el servei públic.

El Sr. Ciurana, en primer lloc, agraeix els vots favorables dels grups d'ERC, CUP i Barcelona en Comú, tot que recorda al Sr. Pisarello que hi havia la possibilitat de fer esmenes a les proposicions si considerava que no tenia un to prou inclusiu, i que això forma part de la pràctica habitual.

Esmenta que la Sra. Mejías ha citat com a referència Alfonso Guerra, i fa avinent que li ha fet pensar en la roda de premsa que va fer Pep Guardiola a l'estadi Bernabeu en una prèvia de la Champions, on va dir que l'adversari ja havia guanyat per pallissa; i així ho ha fet aquesta formació en el camp de la mentida, de la demagògia, del populisme i de l'assenyalament, i ben assegura que aquesta victòria ja els la regalen. Tanmateix, remarca que el terreny de joc de la política és a les urnes, i en aquest cas ja saben qui ha guanyat, tant en les eleccions imposades del 21 de desembre de 2017, com en un referèndum.

Observa, igualment, que el Sr. Fernández Díaz té moltes ganes de debatre amb la Sra. Munté, i li recomana que s'apressi a fer-ho, atès que podria succeir que el proper mandat el regidor ja no hi sigui, si han de fer cas de les enquestes. I aprofita per demanar-li que no els torni a dir novament que a Espanya no s'empresona ningú per les seves idees, i li recorda que Joaquim Forn, com a exemple molt proper, ha vist denegada la seva petició de llibertat abans d'ahir per haver escrit una carta que va ser llegida públicament el dia que feia mig any del seu empresonament. Pregunta si manté que això no és un empresonament per idees polítiques; i assegura que li sorprèn aquesta manca d'empatia amb les persones.

Finalment, diu que per un instant l'ha fet dubtar la intervenció de la representant del grup del PSC, ha cregut que, potser, l'equidistància havia canviat de bàndol; i considera que aquesta formació no ha gestionat correctament el període que estan vivint; i que d'aquella formació de Pere Navarro que defensava el dret a decidir i a l'autodeterminació, a aquest PSC d'ara que vota en contra de donar suport a uns mestres per simplement haver parlat a l'aula d'uns fets concrets hi ha una gran distància.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració Institucional amb dotze vots en contra –emesos pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, els Srs. Collboni i Mòdol, i les Sres. Ballarín i Andrés, i també pels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller–, i vint-i-vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal del PSC:

2. (M1519/9082) El Plenari del Consell Municipal acorda: - El Plenari de l'Ajuntament de Barcelona, condemna i reprova tot tipus d'actituds i comentaris divisius, excloents i de caire xenòfobs; contraris a la dignitat i respecte de les persones i que posen en risc els valors d'una societat plural i diversa, així com suposen una ofensa vers molts ciutadans i ciutadanes de Barcelona. - Refermar el compromís del Plenari de l'Ajuntament de Barcelona amb una ciutat oberta, diversa, plural i integradora. - Traslladar aquest acord al President del Parlament de Catalunya així com al nou president de la Generalitat de Catalunya. - Instar a l'alcalde de Barcelona a convocar, en el termini d'un mes, un Plenari extraordinari amb l'objectiu d'aprovar i traslladar al nou govern de la Generalitat un llistat amb el conjunt de compromisos pendents del Govern de Catalunya amb l'Ajuntament de Barcelona i el conjunt de la ciutat, en el marc de la comissió bilateral entre ambdues institucions.

El Sr. Collboni indica que aquesta proposició té a veure amb el debat que acaben de tenir ara mateix, i amb la reprovació que volen plantejar en el Plenari de les opinions, les piulades i els articles que va fer en el passat l'avui president de la Generalitat.

Justifica la presentació de la proposició, doncs, perquè consideren que cal instal·lar clarament un tallafocs a aquesta mena de declaracions de caràcter xenòfob i supremacista, i evitar un discurs de nacionalisme exclouent que, fins ara, a Catalunya no era hegemònic. I afegeix que també pretenen fer una crida al govern de la ciutat a fi que pressioni per restablir la normalitat institucional amb la Generalitat en allò que fa referència a l'agenda de Barcelona quant als serveis socials i inversions en transport públic, pendents des de fa massa temps.

Fa avinent que alguns grups municipals li han fet saber que els estranyava la presentació d'aquesta proposició, als quals recomana la lectura de l'article del catedràtic Anton Costas "El fin del consentimiento", publicat a La Vanguardia, en què explica amb claredat i de manera pedagògica per què, en aquest país, el consentiment que s'havia fet històricament en l'etapa pujolista, i ara amb l'independentisme en el seu vessant més nacionalista i exclouent, de la manera com s'havia de ser bon català, bon ciutadà de Catalunya, l'ús correcte de les llengües, de l'espai públic compartit, o quina ha de ser la funció dels mitjans públics de comunicació que paguen tots els catalans i les catalanes.

Remarca que, justament quan la fractura social que sens dubte ha produït el procés independentista a la societat catalana, cal algú que estigui al capdavant d'un govern, que ho ha de ser tots i totes, que recusi aquesta situació al país; altrament, al capdavant de la Generalitat hi posen un "fracturador" nat. Denuncia que això no només va en contra dels valors d'una Catalunya oberta, plural, respectuosa, que parla dues llengües i que n'està orgullosa, sinó que també va en contra dels valors mateixos de la societat oberta que representa la ciutat de Barcelona.

Reitera la necessitat de posar un tallafoc a discursos, que triomfen en alguns països europeus, de nacionalisme exclouent i que consideren que cal condemnar públicament.

Finalment, apunta també com a motiu que justifica la proposta el convenciment que cal reivindicar la dignitat de la institució de la presidència de la Generalitat; i, manllevant les paraules de Miquel Iceta al Parlament, manté que s'hauran de jutjar les polítiques que desenvolupi el Sr. Torra un cop estigui a la presidència, malgrat que com li va dir el Sr. Xavier Domènech encara no saben què pensa dels espanyols; i remarca que els catalans que se senten espanyols a Catalunya són més del 60%.

Puntualitza, per tant, que jutgen el Sr. Torra pels fets, atès que a dia d'avui no saben encara què pensa del que acaba de dir; constata que és un president que no ocupa el seu despatx, que no celebra una presa de possessió amb la dignitat que la institució requereix i, en definitiva, un president que ja ha dit que no pensa amb, com a mínim, la meitat dels catalans i les catalanes.

En conseqüència, considera que és moment de reivindicar els valors de la Barcelona oberta i plural, i del catalanisme integrador i cohesionador que ha fet possible en aquest moment un debat entorn de l'escola catalana. Posa en valor un catalanisme, que és evident que el Sr. Torra vol enterrar, que ha permès durant quaranta anys creixement, inclusió, avenç i consolidació de la llengua i la cultura catalanes.

Igualment, reclama la normalització de les relacions d'aquest ajuntament amb el govern de la Generalitat, en un context que reconeix que és molt difícil, i precisa que està parlant dels 46

milions d'euros de deute amb les escoles bressol públiques de Barcelona, de 40 milions pendents en inversions, del futur de les línies 9 i 10 de metro, del finançament dels equipaments culturals; en definitiva, manifesta que estan parlant de les obligacions que té el govern de la Generalitat amb Barcelona.

El Sr. Trias avança que respondrà la intervenció del Sr. Collboni des d'una profunda tristesa. Recorda que són set milions i mig de catalans i catalanes a dia d'avui, que viuen i treballen a Catalunya; en aquest sentit, remarca que en el partit en què ha estat molts anys, CiU, ara el PdeCAT, sempre s'ha defensat això per damunt de tot, entre altres motius i en primer lloc per convicció, però també són conscients de la dificultat de construir i fer avançar un país amb una demografia com la de Catalunya, que els darrers vint anys ha tornat a canviar d'una manera molt significativa. I alerta que encendre llumins en situacions com aquestes és molt perillós. Reconeix que hi ha formacions polítiques que busquen la confrontació només i que d'això en fan política i, per tant, són impossibles de convèncer; tanmateix, remarca que hi ha hagut partits, entitats, que han estat molt rellevants perquè Catalunya sigui un sol poble, entre els quals destaca el PSC, com ho han estat els sindicats CCOO i UGT.

En conseqüència, lamenta aquesta intervenció d'avui, i que entén que no s'adiu del tot amb la versió que els van fer arribar per escrit. Per tant, pregunta al Sr. Collboni on vol anar a parar, a quin partit representa, ja que de vegades, en sentir-lo parlar, li sembla que ho fa en nom de Ciutadans.

Assegura que cal un partit socialista fort, que aglutini gent a Catalunya; altrament, diu que creu sincerament que avui el regidor ha fet una intervenció pèssima i avança que votaran en contra de la proposició.

La Sra. Mejías diu que res no agradaria més al seu grup que els valors que ha atribuït el Sr. Collboni a la ciutat de Barcelona, oberta, diversa, plural i d'acollida, fossin els que s'estiguessin defensant per al conjunt dels catalans.

Dit això, replica al Sr. Trias, que els acusa de buscar la confrontació, que si no considera que és generar confrontació elegir un president de la Generalitat que ha escrit les coses que ha escrit, que ha insultat la majoria dels catalans, i ha manifestat obertament seu supremacisme, la seva xenofòbia i el seu racisme envers tots els qui no es considerin catalans. I qüestiona si és provocació o no que el president de la Generalitat, elegit després tot el que ha passat, no es compromet a complir la llei, ni la Constitució, ni a respectar al conjunt dels catalans, els set milions i mig de persones a què s'ha referit el Sr. Trias, i que afirmi que només li interessin els seus.

Adverteix que la del president de la Generalitat és una actitud de minoria, que no representa el conjunt dels catalans ni encara menys el conjunt dels barcelonins, que han demostrat reiteradament que volen continuar mantenint els valors que ha esmentat, a una societat oberta, diversa i plural, i així ho van demostrar el 21 de desembre de 2017, quan Ciutadans va guanyar les eleccions.

Confirma que aquests valors sempre han estat a l'ADN de la ciutat, on arriben a treballar persones d'arreu del món, i que es escollida per moltes persones per viure-hi. I diu que enfront de la Barcelona monocolor que els volen imposar, ells prefereixen la multicolor i la

multicultural, la terra d'acollida que sempre ha estat. Afegeix que volen continuar sent una societat avantguardista, cosmopolita, que mira sempre al futur i que no ha d'estar contínuament fent revisionisme històric.

Afirma que no estan disposats a assumir de cap manera el discurs divisionista i racista del president Torra, que no respecta la majoria de catalans; i enfront de la divisió, Ciutadans proposa més unió, més convivència. Afegeix que enfront dels privilegis que alguns intenten defensar, ells volen més igualtat i més llibertat, que són els valors que representa Barcelona i que volen representants per a tota Catalunya.

El Sr. Coronas comenta que aquesta setmana han fet arribar al seu grup la publicació "Paraules de presa de possessió i comiat de l'alcalde Pasqual Maragall" de la qual cita, quant a la presa de possessió, el fragment següent: "M'esforçaré a mostrar el més complet respecte mutu entre representants democràtics i entre institucions democràtiques. Hem de mirar d'aconseguir que siguin els arguments polítics, la contrastació de programes, la constatació de realitzacions i mancances, allò que marqui el debat polític" i afegia "la Generalitat de Catalunya trobarà en l'ajuntament de Barcelona un col·laborador lleial en la reconstrucció de Catalunya, el més lleial".

Diu que el troben a faltar, Pasqual Maragall, i de ben segur que també el grup del PSC; assegura que troben a faltar una veu com la seva en el socialisme català, que creu que els seria molt útil ara mateix, justament en els moments delicats. Altrament, lamenta que una veu com aquesta no hi sigui al PSC, i entén que possiblement això explica que molts dels qui s'identifiquen amb la manera de fer política de Pasqual Maragall avui dia ja no siguin al PSC, i bona part hagi anat a ERC.

Observa que el PSC fent seguidisme, igual que el PSOE, ha entrat en una deriva espanyolista i autoritària, liderada per Pedro Sánchez –per perdut a les enquestes–, que ara es dedica a competir en autoritarisme amb Ciutadans. Per tant, sospita que aquesta d'avui s'acabarà convertint en una intervenció dels tres tenors del 155.

Lamenta, doncs, l'insult directe qualificant de xenòfoba i racista una persona, amb la qual ja avança que no comparteix l'opinió expressada en alguns dels seus articles; però diu que no només és ell, sinó també SOS Racisme, qui considera que el discurs de Torra no es pot qualificar de racista. I remarca que això no invalida, tampoc, donar els cent dies de marge al president de la Generalitat.

Se suma a la decepció i a la petició expressada pel Sr. Trias, i està convençut que l'actual PSC no els portarà enlloc, no ajudarà a resoldre cap problema, ja que s'adhereix a la festa dels que volen dir que hi ha una fractura i, en comptes de col·laborar a sargir-la, l'engrandeixen tan com poden.

El Sr. Fernàndez Díaz observa que la proposició del grup del PSC consta de dues parts; una primera en què es reclama que el govern de la ciutat adreci al de Catalunya un llistat de compromisos pendents, i assenyala que en aquest mateix sentit el seu grup formula avui un prec a l'alcalde. Considera imprescindible que, en començar una nova etapa política i de govern, l'ajuntament de Barcelona defineixi una agenda de govern a la Generalitat per

aconseguir el finançament, les inversions i els serveis que pertoquen a la ciutat, com a capital de Catalunya, i que malauradament en moltes ocasions no han estat ateses.

Apunta que la segona part, i que resulta evident que el seu grup subscriu, és el rebuig al pensament que ha expressat al llarg del temps l'ara president del govern de la Generalitat, el Sr. Quim Torra, que devia pensar o bé que ningú no es recordaria dels seus escrits, o bé que mai no seria president de Catalunya. Tanmateix, constata l'existència de les hemeroteques, i de les piulades que, per molt que s'esborrin, en queda constància.

Posa de manifest que aquí s'expressava l'enyorança pels temps en què Catalunya era un sol poble, que subscriu i considera que tots la senten i que tenen el desig que sigui un sol poble; però la realitat és que el procés independentista ha fracturat com mai la societat catalana, i en aquests moments no poden parlar d'un sol poble sinó d'un de dividit per meitats i enfrontat en moltes ocasions.

Assenyala que, de certa manera, l'ara president de la Generalitat representa tot allò que va en sentit contrari del que convindria per a un equilibri necessari i un punt de trobada per construir junts, tots els catalans, el futur dels seus fill i néts. Altrament, remarca que el president de la Generalitat ha expressat en piulades i en articles el seu menysteniment a Espanya, als espanyols, que és el mateix que menysprear tots els catalans i catalanes que se senten orgullosament espanyols, i que entén que ni tan sols una part important dels independentistes poden compartir.

Seguidament, cita algunes de les opinions expressades en els articles del Sr. Torra, com ara que "no és natural parlar en espanyol a Catalunya"; o una piulada "los españoles solo saben expoliar, son aniquiladores, locos. La vergüenza es una palabra que no conocen los españoles"; i afegeix l'article titulat "La llengua i les bèsties", amb expressions tals com carronya o referències a l'ADN i la raça.

Considera evident que això justifica el suport a qualsevol expressió de rebuig per aquestes declaracions.

La Sra. Reguant fa referència al fet que darrerament tothom parla de racisme, i sembla que tothom sempre ha estat adalil de la lluita antiracista.

Dit això, posa en valor les paraules de SOS Racisme que ha reclamat que no es banalitzí més el racisme, que és una forma d'exclusió, segregació, discriminació o agressió a persones per motius d'origen ètnic o nacional, pel color de la pell, per creences religioses o pràctiques culturals, i que neix com a resultat de racialitzar col·lectius de persones. I afegeix que és una pràctica sistemàtica i rutinària, que es fa necessària per mantenir una estructura de poder i les lògiques del poder que sostenen la societat capitalista en què viuen.

Per tant, constata que el racisme és estructural, i és des d'aquesta perspectiva que s'ha de combatre; es manifesta en les relacions institucionals i quotidianes. Subratlla que, malauradament, el racisme no deixa de ser un element estructural de dominació.

Posa de manifest que el grup del PSC, que fa tota la setmana que anuncia que avui parlarà de racisme i d'antiracisme, avui tenia l'oportunitat d'haver demanat, i no ho ha fet, la derogació de la Llei d'estrangeria com a punt de partida de la discriminació per raó d'origen; o el dret de

vot per a persones estrangeres, negació que actualment exclou més del 15% de la població de Catalunya; el tancament dels CIE, que són una mostra flagrant de racisme institucional. Afegeix que també hauria pogut condemnar les ràtzies policials contra el top manta com una actitud racista; igualment, condemnar el Frontex i treballar perquè desapareguin aquesta mena de polítiques frontereres d'Europa, però el grup del PSC no ha fet res de tot això.

En conseqüència, reclama al grup proponent que deixi de banalitzar el racisme, que és un problema greu i estructural de la societat en què viuen, i requereix mesures profundes, i que no sigui banalitzat per usos partidistes.

El Sr. Ardanuy aprofita per referir-se a la proposició que ha presentat anteriorment el grup Demòcrata, i fa avinent al Sr. Ciurana que, per una qüestió de cortesia parlamentària, hi ha votat a favor, i recorda que ell pertany a un partit republicà i independentista, Demòcrates de Catalunya, atès que sempre té alguns oblits al respecte.

Pel que fa a la proposició que els ocupa, transmet un seguit de qüestions al Sr. Collboni, i esmenta declaracions com ara "españolizar a los niños catalanes", "a por ellos", "que nos dejen actuar", "s'ha de fer entrar en raó els catalans" -de la ministra de Sanitat, Dolors Montserrat-, i pregunta si les considera supremacistes o no.

El Sr. Pisarello remarca que la seva formació ha dit moltes vegades que defensa una Barcelona i una Catalunya que són, i han de ser, plurals, diverses, obertes i, sobretot, que en un context europeu en què creixen posicions molt perillosament essencialistes, aquests valors s'han de refermar més que mai.

En conseqüència, diu que estan d'acord a reprovar actituds i comentaris divisius i excloents, i que cal traslladar a la Generalitat la importància de l'agenda social de Barcelona. Indica que, per aquest motiu, han plantejat de manera molt oberta les seves discrepàncies, i fins i tot el rebuig, amb molts dels pensaments escrits i afirmacions de l'actual president de la Generalitat. I justifica que ho han fet en considerar que pertany a una tradició que no és la del catalanisme popular i progressista; que no és la de Pasqual Maragall, i dubta molt que sigui la de Xavier Trias, i evidentment no és la tradició majoritària de l'independentisme d'esquerres; afegeix que tampoc no és la de Joan Manuel Tresserras, o de Joan Tardà, i per això assegura que li costa entendre per què ERC no ha expressat avui una posició molt més favorable al que es plantejava aquí.

Així doncs, apunta que de la mateixa manera que Barcelona en Comú pensa no són ells sols el que necessita Catalunya, també consideren que tampoc són part de la solució aquells que "solo ven españolas".

Entén que les concepcions nacionalistes, integristes, essencialistes no els portaran a la solució que necessiten ara; altrament, considera que més que mai ara necessiten guanyar cohesió social i cívica, i que concretament a Barcelona això s'ha de fer reconeixent totes les barcelones plurals de què parlava Vázquez Montalbán; i remarca que això no és possible des del nacionalisme reescalfat que, a més, ha estat nul·lament sensible, per exemple, a les exigències del moviment feminista, i ho han constatat amb la composició del nou govern de la Generalitat, o amb afirmacions del Sr. Rivera.

Reconeix que les crítiques a això no es poden fer des de la banalització, no es pot reduir tot al racisme o a treure a relluir Le Pen sense cap rigor, i això pot portar al ridícul fins i tot, com en la intervenció cèlebre Sr. Pedro Sánchez sobre el tema, o com sovint li passa també al Sr. Rivera.

Afirma que, en aquest sentit, se senten molt més propers a les paraules de l'alcalde de Tarragona, el Sr. Ballesteros, i confien que aquesta proposició, tal com està plantejada, vagi en la línia. Considera que allò que ara necessiten són governs i oposicions que estiguin disposats a contribuir a la fraternitat i a defensar la pluralitat i la diversitat.

El Sr. Collboni diu, adreçant-se al Sr. Coronas, que el pitjor de la Catalunya lliure és la Catalunya pura. I li recorda que Pasqual Maragall va fer fora ERC del pacte de govern a la Generalitat, perquè el va traïr quan va intentar dur a terme el pacte del darrer Estatut d'Autonomia.

Al Sr. Trias li diu que comprèn que li preocupi que el grup del PSC, des del catalanisme polític, faci una proposta com aquesta; i li retreu que hagin contribuït a alimentar el nacionalisme espanyol. I afegeix que quan se'ls adverteix que estan trencant els fonaments d'allò que ha cohesionat Catalunya durant els darrers quaranta anys, el seu grup se sent ofès; però diu que també sap que hi ha molta gent al PdeCAT, com també hi ha molta gent a ERC, que no pensa això.

Els demana, doncs, que tinguin el coratge polític de defensar en públic allò que diuen en privat, i que facin, d'aquesta manera, una contribució a la convivència del país.

El Sr. Trias remarca que la situació que viuen és molt difícil, amb pèrdua de llibertats i de democràcia, que exigeix que els qui estan a favor de la llibertat i de la democràcia no es dediquin a llançar-se els plats pel cap, sinó a col·laborar per tirar el país endavant. Considera que aquesta és la base de la concòrdia, però hi ha gent que es dedica a trencar plats, com fa la formació del Sr. Collboni.

La Sra. Mejías pregunta al Sr. Trias si comparteix les paraules del Sr. Torra; observa que el Sr. Coronas ha dit que no les compartia, però no al Sr. Trias i afirma que li voldria sentir dir.

Fa notar que el Sr. Rivera dona molta feina al Sr. Pisarello, que fins i tot comenta els seus retuits, i entén que això és perquè el veu guanyador.

El Sr. Coronas puntualitza que el Sr. Maragall va fer fora ERC del govern de la Generalitat per discrepàncies polítiques, i que el PSC el va fer fora a ell per personalismes. I ara han fet fora el govern de les institucions catalanes, juntament amb els altres responsables del 155, per pur partidisme.

El Sr. Ardanuy posa de manifest que el Sr. Collboni no li ha respost la intervenció i les qüestions que hi ha plantejat, i els recomana una mica d'autocrítica. Finalment, anuncia que votarà en contra de la proposició.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració Institucional amb quinze vots en contra –emesos pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, els Srs. Bosch, Coronas i Puigcorbé i les Sres. Benedí i Capdevila, i també del Sr.

Ardanuy–, dues abstencions –emeses per les Sres. Rovira i Reguant–, i vint-i-tres vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal del PP:

3. (M1519/9070) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. Instar el President de la Generalitat a desistir de qualsevol pretensió de rehabilitar les lleis del referèndum d'autodeterminació, de transitorietat jurídica i fundacional de la República, i la declaració unilateral d'independència. 2. Desaprovar els missatges i articles realitzats pel President de la Generalitat per inapropiats, ofensius, xenòfobs i contraris als valors i principis democràtics.

El Sr. Fernández Díaz posa de manifest que hi ha qui els ha volgut fer creure que la república era la revolució dels somriures, i la independència la panacea que havia de resoldre els problemes dels catalans, i en què tots podrien formar part d'un àmbit de respecte, llibertat i pluralitat.

Constata, però, que el nomenament de Quim Torra com a president de la Generalitat ha revelat l'autèntica cara de l'independentisme, que avala infringir la llei, desobeir les resolucions dels tribunals i mantenir la fractura social; i assegura que això ho diu des de la convicció que hi ha altres visions en l'independentisme que no emparen aquesta mena de perfils personals i de nomenaments, i que algun dia es faran sentir.

Diu que la designació a dit de Quim Torra per l'expresident Puigdemont ha posat el dit a la nafra del que avui és el procés independentista: confrontació, divisió i fractura social; amb un president que, a més, exclou, insulta i ofèn Espanya i els espanyols i, per tant, també als catalans que se senten, alhora, espanyols.

Fa avinent que amb aquesta proposició volen manifestar que Catalunya necessita un president que integri i que respecti, i no pas un hooligan que, com ja ha dit, està convençut que hi ha molts independentistes no s'hi senten representats, pels seus comentaris, pels seus articles i per les seves expressions en un passat no massa llunyà.

Altrament, diu que Catalunya necessita centralitat i equilibri, i no pas com va dir el Sr. Torra construir un país des de la màxima radicalitat. I remarca que és justament en això que Barcelona sempre ha estat contrària al que representa l'ara president de la Generalitat, perquè sempre ha estat una ciutat oberta, integradora i convivencial.

Per tot plegat, confirma que el grup del PP considera que és imprescindible que el Plenari del Consell Municipal, aquest ajuntament de la capital de Catalunya, digui clarament que desaprova les manifestacions del Sr. Torra, òbviament refusables, supremacistes, xenòfobes i racistes.

El Sr. Ciurana reprèn l'observació del Sr. Fernández Díaz en el sentit que deia que els van fer creure que es feia la revolució dels somriures, i li fa avinent que entre la revolució dels somriures o la monarquia de les porres, es queda amb la primera. Fa referència, també, a què el regidor deia que estava que segur que molts independentistes no comparteixen el nomenament del Sr. Torra, i afirma que ell també està segur que hi ha molts unionistes que no comparteixen les agressions feixistes, malgrat que no se'ls sent la veu.

Continua dient que el Sr. Fernández Díaz s'ha referit a l'elecció a dit del Sr. Torra per part del Sr. Puigdemont, i puntualitza que no s'ha tractat d'això, sinó que ha estat una elecció per ordre judicial, atès que qui tenia la majoria al Parlament per ser president de la Generalitat era el Sr. Puigdemont.

Pregunta fins quan tenen intenció de fer veure que tot això no va amb ells, que no s'adonen del que realment passa; i acusa el PP i la resta de formacions del 155 de ser directament responsables de la major agressió a la representativitat democràtica d'un poble en els darrers anys a Europa. I els adverteix que la història els jutjarà per això, per haver perpetrat el gran frau democràtic que, en unes eleccions convocades amb les seves normes, de manera il·legal al seu parer, siguin incapaços de respectar la majoria dels vots del Parlament de Catalunya.

Conclou que aquesta és la realitat, i la resta històries.

La Sra. Mejías, adreçant-se al Sr. Fernández Díaz, li fa notar que el Sr. Torra ja ha advertit que treballarà per la república, que ja ha anunciat que recuperarà les lleis de transitorietat jurídica; ha manifestat obertament que no respectarà el conjunt dels catalans. Per tant, l'adverteix que no queda massa temps per continuar mirant cap a una altra banda.

Afirma que els qui es consideren demòcrates, no han d'esperar més arguments per posar solucions damunt la taula; i alerta al grup del PP, que si el seu partit dura algun temps més al govern de l'Estat, té molta responsabilitat al respecte, i que s'ho prengui com una prioritat.

Assegura que els demòcrates, davant d'aquesta situació de fractura social, de confrontació i de provocació permanent, d'advertiment clar que s'incompliran la Constitució i l'Estatut i de manteniment de la voluntat de liquidar les institucions democràtiques, han d'actuar per preservar, per aconseguir que es respectin els drets i les llibertats de tots els catalans. Insisteix que no poden continuar fent veure que no se n'adonen.

En conseqüència, demanaven al grup del PP que, des de la seva formació de govern, recorregués la delegació de vots dels consellers fugits, cosa que no va fer, perquè Torra no fos investit. I avança que Ciutadans també recorrerà el nomenament d'algú que s'ha manifestat obertament supremacista, i que ha insultat la majoria de catalans i, per tant, que no pot ser president de la Generalitat; altrament, hauria d'adquirir el compromís de respectar la Constitució, les lleis i al conjunt dels catalans, pensin com pensin.

Tanmateix, assegura que no veu el PP molt disposat a fer-ho, i diu que confia que en la intervenció de rèplica, el Sr. Fernández Díaz resolgui alguns d'aquests enigmes.

El Sr. Coronas manifesta que després de la criminalització que ha patit l'independentisme pel fet de voler votar i resoldre per la via política una qüestió política, ara el PP gosa titllar de racista i supremacista el president de la Generalitat, i no ho fa sol sinó acompanyat dels seus socis del 155, arran d'algunes piulades i articles del Sr. Torra. Igualment, també inicien una campanya a escala internacional per desprestigiar l'independentisme, que és el seu objectiu real.

En aquest sentit, diu que ERC considera que no han d'acceptar lliçons d'un partit que, com han pogut constatar ahir mateix arran del judici de la trama Gürtel, ha actuat com una

organització criminal, i que ha fet de la corrupció la seva manera de fer política; és a dir, han generat una autèntica indústria de la corrupció.

Afegeix que tampoc no accepten lliçons d'un partit que ha fet de la xenofòbia una pràctica habitual, especialment a Badalona, on el Sr. García Albiol va utilitzar la ciutat com un banc de proves, i només cal recordar el seu eslògan electoral "Limpiando Badalona"; i afegeix que no només a Badalona, sinó que a Barcelona proclamen que "El Raval no puede convertirse en un gueto islámico." o unes declaracions en què afirmaven que els immigrants porten malalties, en base a un estudi de salut.

Constata, en conseqüència, que el grup del PP només parla de xenofòbia quan surt Espanya pel mig; i en aquest sentit, diu que han de donar la raó a SOS Racisme en demanar que es deixi de banalitzar la xenofòbia, que també són les polítiques que s'apliquen intentant vetar el dret a la salut de les persones que no tenen una situació regularitzada, o una situació com la de la frontera sud de l'Estat, a Tarajal sense anar més lluny.

Quant a desistir de fer el que van dir que farien, diu al Sr. Fernández Díaz i a la Sra. Mejías, que no hi comptin, i que ho diu alt i clar; i, en aquest cas, recorda que ERC fa vuitanta-set anys que no desisteix ni renuncia a allò que creu. Tanmateix, apunta que cal adaptar l'estratègia per minimitzar el dany que han causat i que estan causant i que pretenen continuar causant, i es remet a les paraules d'amenaça. Assegura que, malgrat tot, recuperaran les institucions que els han usurpat i posaran en evidència per la via internacional la politització de la justícia.

Ratifica que no desistiran, perquè mentre tinguin prou suports i, a més, es vagin ampliant elecció rere elecció, no ho pensen fer per acontentar els qui els volen amb el cap cot.

El Sr. Collboni anuncia el vot favorable a la proposició per la raó essencial que aquest conflicte no tindrà resolució possible ni viable si no és dins del marc constitucional i estatutari. Remarca que aquest marc és fruit d'un pacte polític que es va trencar els dies 6 i 7 de setembre al Parlament de Catalunya, afavorit per la majoria independentista.

Constata que la situació política s'ha degradat i enconat, fonamentalment en la darrera etapa, perquè el Sr. Puigdemont no va tenir el coratge polític per fer allò que com a president dels catalans i les catalanes hauria d'haver fet: convocar eleccions. Diu que si ho hagués fet res del que està passant ara hauria succeït. En aquest sentit, lamenta no haver sentit cap autocrítica del sector independentista explicant per què no el van deixar convocar unes eleccions –i s'adreça als grups d'ERC, la CUP i PdeCAT–, quan s'ha publicat a bastament en nombrosos articles, llibres i opinions el que va passar aquells dies i per què han arribat fins on són.

Puntualitza, però, que aprovant aquesta proposició el seu grup no dóna un suport incondicional al PP, atès que són conscients que és coresponsable de la situació que hi ha a Catalunya, i per aquest motiu avui mateix han presentat una moció de censura en contra del Sr. Rajoy i del PP que confia que tiri endavant comptant amb el suport majoritari de les Corts espanyoles.

Afirma que fan política, doncs, i no es queden només amb la retòrica; s'arrisquen, prenen decisions, les que el PP no va prendre quan es podria haver evitat aquesta catàstrofe política i social a Catalunya.

La Sra. Reguant diu que no tenen res a dir al Sr. Fernández Díaz. I tan sols demana que no banalitzin el racisme; i que si és d'això que vol parlar, li recomana que es miri les seves mateixes polítiques i les dels seus companys de partit, i un cop ho hagi fet, poden parlar de racisme amb fonament de causa, analitzant polítiques realment racistes com les del Sr. García Albiol a Badalona.

El Sr. Ardanuy assenyala que el president de la Generalitat ha de ser fidel al mandat democràtic que ha rebut i al Parlament de Catalunya.

Seguidament, pregunta al Sr. Fernández Díaz, atès que no ha tingut èxit en l'anterior proposició, si comparteix les expressions "hay que españolizar a los niños catalanes", "que nos dejen actuar", "a por ellos" i "tenemos que hacer entrar en razón a los catalanes".

El Sr. Pisarello diu que llegint la proposta que ha presentat el grup del PP podria arribar a estar d'acord amb el seu plantejament, no pas amb la intervenció que ha fet el Sr. Fernández Díaz.

Precisa que Barcelona en Comú es defineix com una força republicana, que està pel dret dels catalans i les catalanes a defensar lliurement el seu futur, tot i que en un moment donat van ser crítics amb l'unilateralisme, que a parer de la seva formació no tenia prou suport, de la mateixa manera que membres de l'anterior govern municipal sabien que podia no tenir prou efectes pràctics i, alhora, malmetre la convivència cívica a Catalunya i, fins i tot, laminar part d'un autogovern que havia costat molt aconseguir.

Afegeix que tampoc no tenen coincidències amb un tipus de nacionalisme essencialista, com quan sent al Sr. Ciurana referir-se a l'unionisme com si Catalunya fos l'Ulster. Això no obstant, per haver votat favorablement aquesta proposició –recorda que van proposar una transacció–, en el sentit d'instar el govern central i al Senat a desactivar de manera immediata l'aplicació del 155, demanaven la convocatòria d'una taula de negociació entre els governs de l'Estat i de la Generalitat, que el grup del PP no va acceptar. I afegeix que una altra condició era que el PP hagués estat disposat a aplicar-se allò que es demana amb aquesta proposició.

Confirma que no havia sentit al Sr. Fernández Díaz cap declaració xenòfoba, i en aquests termes, en el Plenari, i desconeixia la faceta que ha mostrat avui el regidor Coronas, però sí que coneixia les declaracions enormement greus del Sr. García Albiol, que ha fet servir directament la xenofòbia contra veïns i veïnes musulmans de Badalona per aconseguir-ne l'alcaldia.

Valora, per tant, que existeix un punt d'hipocresia en la proposició que planteja avui el grup del PP i, en conseqüència, no hi poden donar suport de cap manera. I aprofita l'ocasió per enviar una abraçada solidària al govern de Badalona, que consideren que ha garantit efectivament la pluralitat i la diversitat de la ciutat; i també per dir al Sr. Collboni que ningú no entendria que mentre es presenta una moció de censura al Congrés de Diputats contra el

govern Rajoy, que comparteixen i celebren, d'altra banda, reforcin una persona com García Albiol a Badalona.

El Sr. Fernández Díaz diu que li fa la impressió que el Sr. Pisarello vota les proposicions en aquest Plenari condicionat per qui les presenta, cosa que li impedeix votar propostes quan les formula el grup del PP, tot i que pugui estar d'acord amb el contingut. Entén que és una opció, però assenyala que ell sempre ha defensat que en benefici de Barcelona s'ha d'estar per damunt de les sigles de partit i, per tant, el seu grup sempre votarà allò que consideri bo per a la ciutat, independentment de qui ho proposi.

Quant a la intervenció de la Sra. Mejías, diu que lamenta que Ciutadans estigui més pendent de derrotar el PP que l'independentisme; i ho considera encara més lamentable que ho faci un partit que s'erigeix com a adalid del 155, quan fa uns mesos, abans que el Senat n'aproves l'aplicació, hi estava en contra. Diu a la regidora que resulta molt fàcil donar lliçons als qui governen en moments tan complicats com aquests, en què està en joc la convivència amb el desafiament independentista.

En aquest sentit, fa referència que fa uns minuts han tingut ocasió de debatre una proposició sobre l'assetjament i l'assenyalament dels fills de guàrdies civils en un centre escolar de Sant Andreu de la Barca, on hi ha un govern de coalició del qual forma part Ciutadans i que és qui té responsabilitats en educació. I fa notar que mai no han fet ni una sola acció des del govern municipal d'aquesta població per defensar els fills dels guàrdies civils; tampoc no s'han personat en el jutjat com a ajuntament per emparar els seus drets.

En conseqüència, reclama que deixin de donar lliçons, i assegura que lamenta haver hagut de fer aquesta intervenció, perquè és dels qui creu que per derrotar l'independentisme han d'estar units i, per tant, lamenta molt que Ciutadans només estigui pendent de derrotar el PP on sigui.

Pel que fa a les crítiques d'ERC a la proposició, diu que no li estranya que defensi el Sr. Torra, ja que no s'ha d'oblidar que està fascinat pels germans Badia, per a molts sinònim del parafeixisme català, i que entenebreixen la trajectòria democràtica d'ERC. I diu al Sr. Coronas que quan vulgui poden parlar dels escamots d'ERC, de les seves desfilades i concentracions amb camises verdes, i que representen una part de la història que volen silenciar, i que va portar al Sr. Torra, en un acte del 2011, a dir que volia un president de la Generalitat intransigent, paramilitar i ferotge; confirma que, d'intransigent n'és, i confia que mai no arribi a ser paramilitar ni ferotge.

El Sr. Ciurana diu que arran d'aquesta intervenció del Sr. Fernández Díaz canvia la que tenia previst fer. Puntualitza que els germans Badia van ser víctimes del terrorisme, i diu que no vol pensar que el regidor fa distincions entre víctimes del terrorisme. Afegeix que és una anacronia comparar les situacions de fa vuitanta anys amb les d'ara. I aprofita per recordar al regidor qui va dir "el terrorismo no tiene causa, solo tiene consecuencias"; i li pregunta si li pot dir quants assassinats van cometre aquells escamots del nacionalisme català –i li confirma que cap ni un–, i si ho vol comparar amb els de la Falange o els de la FAI.

Diu que s'estalviarà d'esmentar declaracions de persones del PP, des del fundador Fraga al Sr. García Albiol, però sí que vol adreçar-se a la Sra. Mejías, que commina al PP dient que

“hay que actuar”, i recorda que les darreres vegades que van sentir “que nos dejen actuar” tots saben què va passar, i Ciutadans ho va legitimar.

Els demana, doncs, que deixin estar els abrandaments dialèctics per a una altra ocasió i que intentin trobar una sortida democràtica al conflicte que hi ha avui a Catalunya.

La Sra. Mejías diu que l’avorreix tant aquest revisionisme històric que no sap què constar al Sr. Ciurana, i assegura que li interessa ben poc el que van fer els germans Badia si no és per comparar-ho amb les declaracions del Sr. Torra.

Dit això, demana al Sr. Fernández Díaz que no s’enfadi, que ella no ha vingut aquí a parlar ni dels germans Badia ni de l’ajuntament de Sant Andreu de la Barca sinó de què pensa fer el PP, que està governant, en el cas que el Sr. Torra persisteixi en el seu intent de recuperar les lleis de transitorietat i entestat a declarar la república.

Diu que no tenen per què dir-los que han de fer, tret d’orientar-los, però insisteix a preguntar què pensen fer una vegada s’han negat a recórrer el vots delegats dels consellers fugats i el nomenament del Sr. Torra, i ha estat Ciutadans qui ho ha hagut de fer.

El Sr. Collboni reitera que cal trobar una solució; i adreçant-se al Sr. Ardanuy, diu que la solució no és dir “i tu més” i anar retraient consignes perquè no és on trobaran aquesta solució, i tan sols l’alimenta el nacionalisme de l’altra banda. Afirmar que aquesta solució ha d’estar dins de les lleis universalment reconegudes, i no perquè estiguin escrites en la Constitució, que són les que tindran reconeixement de qualsevol país democràtic homologable del món. Remarca que la solució que haurà de venir pel diàleg s’ha de produir en el marc de les lleis; i lamenta que, per estètica i per postureig, continuïn endavant dient que no ha passat res, quan la realitat és que no produeix altra cosa que enfrontament, fractura social, dificultats econòmiques, bloqueig polític.

Demana que no persisteixin en aquesta línia perquè és evident que no condueix enlloc.

El Sr. Ardanuy expressa el seu vot contrari.

El Sr. Pisarello anuncia que votaran en contra de la proposició.

El Sr. Fernández Díaz replica a la Sra. Mejías que els qui se senten catalans i espanyols a Catalunya han d’estar units, i lamenta que Ciutadans no perdi l’ocasió per posar l’accent a derrotar el PP que no pas l’independentisme.

Observa que la Sra. Mejías els acusa de no fer res quant a la investidura del Sr. Torra, i li recorda que el govern d’Espanya va recórrer la investidura del Sr. Puigdemont, fins i tot havent-hi un dictamen en contra del Consell d’Estat, i Ciudadanos va lamentar la decisió només per anar a la contra del PP.

Es rebutja aquesta proposició amb contingut de Declaració Institucional amb vint-i-vuit vots en contra –emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal-, pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, els Srs. Bosch, Coronas i Puigcorbé i les Sres. Benedí i Capdevila, les

Sres. Rovira i Reguant, i també pel Sr. Ardanuy-, i dotze vots a favor de la resta de membres del Consistori.

c) Precs

Del Grup Municipal de Cs:

1.(M1519/ 9080) Incorporar al web de transparència el llistat de subvencions i ajuts públics assignats a entitats que desenvolupen projectes a la ciutat indicant l'entitat que la rep i les persones que la formen, la quantitat assignada, el projecte a desenvolupar i els objectius que la justifiquen.

El Sr. Alonso comença la seva intervenció dient que la societat està cansada de la malaltia de la corrupció i de la manca d'ètica d'alguns polítics. Remarca que aquests darrers dies estan assistint a un espectacle de casos de corrupció, entre els quals l'entrada a la presó d'un expresident de la Generalitat valenciana, la sentència del cas Gürtel, que condemna, entre més, el govern del PP; i afegeix que ahir mateix tenien notícia dels escorcolls de la Diputació de Barcelona i de la detenció de polítics de CiU i JuntsxCat.

Afirma que el seu grup no pot ser espectador d'aquest estat de coses, que no es poden quedar de braços plegats; i adverteix que un dels perills més grans per a la democràcia és la corrupció.

Per tant, fa avinent que aquest prec té l'objectiu de millorar la transparència d'aquest ajuntament i garantir una gestió ètica, i concretament proposen d'incorporar a la web de transparència el llistat de subvencions i ajuts públics assignats a entitats que desenvolupen projectes a la ciutat, indicant totes les dades al respecte.

Justifica el prec perquè la informació que ara mateix hi ha a la web és insuficient, incompleta i no permet una gestió adequada. Per tant, diu que consideren una mesura necessària que el govern es posi a treballar a fi de millorar la transparència de les subvencions municipals.

El Sr. Asens avança que accepten el prec, i assenyala que bona part del que demana el grup de Ciutadans ja s'està fent, i és públic al portal de transparència d'ençà del 2015, quan es va posar en marxa l'Oficina de Transparència. Igualment, confirma que els ajuts són públics i hi apareix l'entitat a què es destinen, i també hi surt la quantitat, així com qui és l'òrgan gestor i el concepte pel qual s'atorga la subvenció. Precisa que, a més, les subvencions estan classificades per tipologies, de manera que es poden consultar les subvencions directes, així com també les atorgades mitjançant un conveni, les de convocatòria general o qualsevol altre ajut públic.

Això no obstant, reconeix, i per aquest motiu accepten el prec, que per donar compliment a allò que estableix la llei de transparència manca la posada en marxa de l'expedient electrònic, que probablement estarà en funcionament el darrer trimestre de 2018, cosa que permetrà visualitzar tots els documents associats a la subvenció, entre els quals els que s'apunten en el prec com ara la memòria justificativa de la subvenció i la declaració responsable de les retribucions dels seus òrgans de govern.

El Sr. Alonso agraeix l'acceptació del prec, i reitera que la informació que actualment es pot consultar és insuficient, ja que no permet la cerca per empresa, i tan sols hi ha llistats que la fan molt difícil alhora que no garanteixen la integritat de la informació; com tampoc no es pot saber amb absoluta certesa quina és la seva activitat.

Valora positivament, però, que aviat es pugui consultar l'expedient electrònic a fi d'esvaire els dubtes sobre la possible concessió de subvencions per afinitats polítiques, ara i en el futur.

Del Grup Municipal d'ERC:

2. (M1519/9065) Que l'Ajuntament promogui, conjuntament amb la Generalitat, totes aquelles iniciatives que contribueixin a reparar la vulneració de drets fonamentals que es perpetua des de fa dècades al Valle de los Caídos, com ara l'assessorament legal als barcelonins i barcelonines que hi tinguin familiars enterrats i vulguin iniciar el procediment judicial per a exhumar i recuperar les seves despulles, la recerca de dades dels nostre conciutadans que hi van ser inhumats o l'organització d'actes que expliquin i denunciïn la ignomínia que representa aquest monument per a les víctimes del franquisme i les seves famílies, entre d'altres.

El Sr. Puigcorbé posa de manifest que transcorreguts més de quaranta anys de la mort del dictador encara hi ha massa qüestions relatives a la Memòria Històrica que resten pendents a l'Estat espanyol; i apunta que una de les més rellevants pel seu simbolisme és la necessitat de donar un tractament democràtic al Valle de los Caídos, tant pel que fa a la recuperació de les restes humanes com per la resignificació democràtica del monument.

Indica que en els columbaris del Valle de los Caídos s'hi van enterrar més de 33.000 cossos procedents de diferents indrets de l'estat, entre els quals uns sis mil catalans, tant de militars franquistes com de soldats i afusellats republicans, la major part dels quals van ser inhumats sense el consentiment de les seves famílies, conculcant el dret fonamental de tenir un enterrament honorable.

En conseqüència, posa en relleu que no és estrany que cada vegada hi hagi més ciutadans i ciutadanes que reclamen poder exhumar i recuperar les restes dels seus familiars, amb l'objectiu de donar una sepultura digna de els despulles on desitgin els seus familiars.

Reconeix que les competències de la Generalitat pel que fa a l'obertura de fosses estan limitades per llei, però també que les institucions catalanes, inclòs aquest ajuntament, tenen obligacions ètiques i jurídiques en matèria de Memòria Històrica i de drets humans envers els seus ciutadans.

Per tant, justifica la presentació d'aquest prec, que llegeix, i que implica la promoció per part d'aquest ajuntament, juntament amb la Generalitat, de totes les iniciatives encaminades a reparar la vulneració de drets fonamentals que es perpetua de fa dècades al Valle de los Caídos; i, per tant, demanen la recerca de dades dels conciutadans que hi van ser inhumats, assessorament legal a les famílies que vulguin iniciar el procediment judicial per exhumar i recuperar les despulles, així com l'organització d'actes que expliquin i denunciïn la ignomínia que representa el monument per a les víctimes del franquisme i les seves famílies. I, afegeix,

la necessitat de proporcionar al departament de Memòria Històrica una dotació pressupostària per dur a terme totes les actuacions que acaba d'apuntar.

El Sr. Asens comparteix el diagnòstic que ha fet el regidor Puigcorbé. En aquest sentit, observa que hi ha qui s'indigna per unes creus grogues en una platja i, a canvi, no diu res d'una creu tan infame com la del Valle de los Caídos, que és una manifestació d'exaltació de la dictadura, i que representa la deshonra per a les seves víctimes, ja que no hi ha res més humiliant per als seus familiars que tenir els seus morts allà, sense identificar, sense dignificar i, a més, tenir-los amb el victimari, atès que hi són enterrats el dictador i el fundador de la Falange.

Considera, per tant, que el Valle de los Caídos és un escenari d'horror, un indret d'exaltació de la dictadura que va en contra de la Constitució, de la Llei de Memòria Històrica i, també, contra el dret canònic que prohibeix enterrar cadàvers en esglésies, a excepció del pontífex romà.

En conseqüència, reitera que subscriuen el raonament d'ERC, i avança que s'està treballant al Congrés de Diputats, on s'ha presentat una PNL en aquest sentit; i confirma que estan disposats a treballar amb la Generalitat en el que convingui. Afegeix que estan ajudant pel que fa a la Llei de fosses de la Generalitat a fer-ne una aplicació més acurada, ja que les entitats es queixen que hi ha una manca de creuament de les dades genètiques, així com l'incompliment de la Llei de transparència dels arxius. I confirma que estan treballant amb les víctimes per pressionar la Generalitat perquè compleixi els seus compromisos.

Puntualitza, però, que aquesta proposta té impediments molt evidents atès el blindatge jurídic en relació al Valle de los Caídos, que depèn del govern de l'Estat, i que ja saben què opina sobre la dictadura del general Franco i de les seves víctimes.

El Sr. Puigcorbé reconeix que el Sr. Asens és molt sensible i actiu quant a aquests assumptes, i demana de posar conjuntament fil a l'agulla i fer un servei als seus conciutadans, els familiars dels quals van patir la conculcació de drets.

Del Grup Municipal PSC:

3. (M1519/9083) Que l'alcalde de Barcelona expressi el compromís de Barcelona per participar i co-liderar una candidatura Pirineus-Barcelona, per a la consecució dels Jocs Olímpics d'Hivern d'acord amb la Taula Permanent per una candidatura olímpica d'hivern.

El Sr. Collboni formula el prec amb què el seu grup vol saber l'opinió de l'alcalde sobre la candidatura de Barcelona als Jocs Olímpics d'Hivern, i confirma que el seu grup n'és partidari. En aquest sentit, recorda que l'alcalde Hereu ho va plantejar en el seu dia, cosa que va crear un gran rebombori entre l'oposició municipal; i que en aquest mandat es va decidir per consens crear una comissió per estudiar els pros i els contres de la celebració d'un esdeveniment tan important i que va generar conclusions de tota mena, però que certament va servir per acostar posicions.

Observa que darrerament han aparegut informacions al respecte, i s'han adreçat al seu grup federacions esportives i persones dels comitès olímpics per preguntar-los què farà l'Ajuntament, ja que la Generalitat, tot i estar intervinguda, ha estat molt activa en aquesta

matèria i, fins i tot, ha anunciat que havien de ser els Jocs Olímpics d'Hivern de la reconciliació.

Per tant, assegura que els estranya força que l'Ajuntament, i l'alcalde, no s'hagi pronunciat, motiu pel qual formulen el prec.

La Sra. alcaldessa confirma que, com a alcaldessa, s'ateny al que va concloure la comissió d'estudi esmentada, que coincideix amb el regidor que va ser positiva perquè va acostar posicions i va aportar coneixement molt divers; esmenta, també, la taula de treball que en va sorgir per al seguiment de la candidatura, i que entre els diferents consensos a què es va arribar hi havia que la candidatura no era un projecte de ciutat sinó de país i que, per tant, l'havia de liderar la Generalitat. Indica, en aquest sentit, que esperen que es formi un nou govern per saber quin és el seu posicionament, malgrat que com ha apuntat el Sr. Collboni, recentment el secretari general de l'Esport ha fet algunes manifestacions en aquest sentit.

Remarca, doncs, que la comissió d'estudi i la taula de treball no només han acordat el lideratge de la candidatura, sinó també un seguit de característiques que hauria d'assumir la Generalitat, cosa que no sabran fins que hi hagi govern.

El Sr. Collboni diu que li decep aquesta resposta, ja que allò que demanen és la posició de l'alcalde com a líder de la ciutat que, eventualment, pot presentar una candidatura que portarà el nom de Barcelona arreu. Considera que delegar en el govern de la Generalitat el lideratge d'un esdeveniment d'aquesta magnitud és irresponsable.

Insisteix a demanar l'opinió personal de l'alcalde, atès que tots coneixen els treballs de la comissió; i li recorda que el secretari general de l'Esport i les federacions esportives estan a favor de tirar endavant la candidatura, per a la qual hi ha uns terminis que ja estan a les acaballes; i que la ciutat de Barcelona ha de fer una carta per postular-se –són les ciutats les que organitzen els Jocs Olímpics– i, per tant, és determinant allò que l'alcalde de Barcelona expliqui en aquesta carta, i que entén que farà de manera consensuada i compartida amb els grups municipals.

Alerta, però, que estan arribant fora de temps, que la carta ja s'hauria d'haver fet.

La Sra. alcaldessa considera que no hi ha cap mena de dubte que la ciutat i ella mateixa estan a favor de mantenir el vincle de Barcelona amb cites esportives importants. Tanmateix, creu que la ciutat no s'ha de llançar de cap a projectes que no estan clars ni consensuats, i que en aquest cas concret no és un projecte de ciutat sinó de país, ja que en ser uns jocs d'hivern, la gran majoria de les competicions es farien al Pirineu.

Puntualitza que la comissió d'estudi de la candidatura va concloure que hi havia d'haver un lideratge clar de la Generalitat, en el qual és evident que hi ha de col·laborar la ciutat, sempre que el projecte reuneixi un seguit de condicions, com ara les infraestructures que calen per a la candidatura, qui les ha de finançar, i si serien sostenibles, i remarca que de tot això se n'ha de parlar amb el nou govern de la Generalitat; i si tot això s'aconsegueix, es presentarà la candidatura en la convocatòria que pertoqui.

4. (M1519/9085) Que en el termini màxim d'un mes, el Govern Municipal presenti informes de Bombers de Barcelona i Protecció Civil sobre l'afectació per part de les activitats de venda

ambulant il·legal en l'ocupació dels accessos del metro i andanes i els seus efectes damunt les vies d'evacuació.

La Sra. Ballarín comenta que les persones habitualment usuàries del metro estan molt preocupades pels riscos que, en estacions cèntriques i molt concorregudes, suposen les mantes esteses a terra per a la venda de productes il·legals davant d'una hipotètica situació d'evacuació per incendi o altra incidència; i constata que si això es produís podria haver-hi afectacions molt greus per a les persones.

Afirma que al seu grup li preocupa molt aquesta situació i, per això, novament demanen amb aquest prec que el govern, en el termini d'un mes, presenti informes de Bombers i de Protecció Civil sobre la manera com afecta la presència de venda ambulants il·legals en els accessos i andanes del metro i els seus efectes en les vies d'evacuació.

Diu que els preocupa la inacció del govern en aquest sentit, i assegura que insistiran tant com calgui per obtenir una resposta. En aquest sentit, recorda que van presentar un prec en el mateix sentit que aquest en la comissió de Presidència el 14 de febrer passat que, inexplicablement, es va rebutjar. Per tant, afirma que no poden entendre que el govern no vulgui actuar i ni tan sols demanar els informes esmentats, així com tampoc no entenen altres enfocaments de Barcelona en Comú quant a l'ús de l'espai públic.

El Sr. Pisarello diu que no poden acceptar el prec perquè, com ja han explicat a bastament en comissió, l'Ifercat i Protecció Civil són els òrgans en primera instància que han de fer el que demana el grup del PSC, i perquè són plenament conscients, com la mateixa guàrdia urbana, de quins són els riscos i els eventuais problemes en el subsòl de la plaça de Catalunya. Precisa que per això ja s'han fet més de dues intervencions de la guàrdia urbana per setmana, que responen als criteris d'oportunitat, de proporcionalitat i de congruència, i que tenen com a objectiu resoldre conflictes i assegurar la integritat física de les persones.

I replica que tenen molt clar quin ús s'ha de fer de l'espai públic, i repeteix que la venda ambulants no autoritzada no està permesa a la ciutat, que la guàrdia urbana intervé per garantir aquest principi, però respectant alhora els criteris que ha citat abans i que han de regir l'actuació d'una policia professional.

La Sra. Ballarín insisteix que demanen uns informes de Bombers i de Protecció Civil, i recorda que la competència sobre ambdós és de l'alcalde; i observa que el criteri de l'oportunitat el govern l'interpreta d'una manera peculiar, i posa com a exemple el fet que abans que comencés el Mobile World Congress s'intervingués d'una manera clara i contundent, desallotjant els accessos i les andanes de les estacions de metro de la plaça Catalunya; però constata que això no succeeix habitualment si no és que hi ha un esdeveniment d'aquesta mena.

Adverteix que no entenen que s'obligui a presentar un informe molt detallat i tècnic de bombers i, altrament, que no es demani en els casos d'ocupació de l'espai públic que suposa la venda ambulants il·legal.

El Sr. Pisarello addueix que no acaba d'entendre quin és l'objectiu d'aquesta mena de prec que sol formular el grup del PSC, si es tracta d'enfrontar guàrdia urbana i bombers; i remarca

que aquesta qüestió ja ha estat resposta pel comissionat de Seguretat a bastament. I fa notar que el grup del PSC fa molt poc que estava totalment d'acord amb les intervencions que es feien en ocasions semblants a l'esmentada per la Sra. Ballarín.

Recomana a la regidora que consulti en la videoteca les intervencions de la Sra. Andrés en comissió l'octubre passat, en les quals afirmava que les actuacions li semblaven correctes atesa la complexitat del fenomen, i que no es podia enviar la guàrdia urbana a intervenir de qualsevol manera.

És a dir, confirma que el grup del PSC deia una cosa quan formava part del govern i una altra de contrària quan torna a ser un grup de l'oposició.

No s'accepta el prec.

Del Grup Municipal del PP:

5. (M1519/9071) Que el Govern presenti, en la propera sessió del Consell Municipal, una proposta d'actuacions a traslladar al Govern de la Generalitat en matèria d'inversions i de polítiques sectorials de les diferents Conselleries a favor de la ciutat de Barcelona.

El Sr. Fernández Díaz recorda que en la seva presa de possessió el nou president de la Generalitat va oferir reclamar diàleg al govern d'Espanya, cosa que assegura que ell personalment desitjaria; tanmateix, afegeix que allò que és imprescindible és el diàleg amb tots els catalans, no només amb els independentistes, i entre les institucions de Catalunya, començat per l'ajuntament de Barcelona. Observa que president Torra ja ha anat a Madrid i a Berlín, però sembla que no té temps per mantenir una trobada institucional amb l'alcalde de Barcelona, i que només implica crear la plaça de Sant Jaume.

Posa de manifest que aquest prec és recurrent cada vegada que hi ha un nou president de la Generalitat, i que és que es presenti en la propera sessió del Consell Municipal una proposta d'actuacions a presentar al govern de la Generalitat en matèria d'inversions i polítiques sectorials per a Barcelona.

La Sra. alcaldessa manifesta que la colpeix que d'ençà que és alcaldessa de Barcelona, fa tres anys, ja hagi conegut tres presidents de la Generalitat, i remarca que el darrer ho és arran de la intervenció del PP en la Generalitat. En conseqüència, entén que el fet que el grup del PP esperoni el govern de la ciutat a relacionar-se amb el govern de la Generalitat, quan és aquesta formació que l'ha interrompuda amb l'aplicació del 155, no deixa de ser paradoxal.

Això no obstant, confirma que sempre que hi ha un nou president a la Generalitat i un nou govern, que en aquest cas confia que es constitueixi al més aviat possible, s'hi adrecen en el sentit que ha expressat el regidor i, per tant, accepta el prec. Reconeix que la ciutat té molts assumptes pendents de reclamació al govern de la Generalitat i d'altres que aborden conjuntament, i per això, tal com han fet en les altres ocasions, demanaran la reunió de la comissió bilateral així que puguin plantejar-hi qüestions relatives al transport públic, habitatge, finançament de les escoles bressol, lluita contra el narcotràfic, o recaptació de la taxa turística, entre altres.

El Sr. Fernández Díaz agraeix l'acceptació del prec; i replica que el 155 es podria haver aixecat el gener si els independentistes s'haguessin posat d'acord entre ells per tirar endavant un nou govern de Catalunya, amb nomenaments en el marc de l'estricta compliment de la llei.

Valora positivament, però, l'acceptació de la seva proposta a fi que Barcelona pugui redefinir la seva agenda ja que, malauradament, són molts els assumptes pendents de la ciutat amb el govern de Catalunya, que no sempre està al servei de Barcelona com demostra el fet que en molts casos aquest ajuntament ha de suplir allò que no fa la Generalitat.

Afirma que no vol aquesta Barcelona subordinada a la Generalitat, com segurament tampoc no ho vol l'alcaldeessa i, per tant, en estricta compliment de les seves obligacions haurà de reclamar al govern de la Generalitat les inversions, finançaments i serveis que pertocuen a la ciutat. Precisa que les inversions de la Generalitat a Barcelona representen únicament el 15%, quan el PIB de la ciutat suposa el 31% del de tot Catalunya.

La Sra. alcaldeessa entén que estan d'acord que cal reclamar a la Generalitat allò que pertoca a Barcelona; però remarca que s'han de reclamar totes les responsabilitats a totes les institucions implicades, i recorda al regidor que l'Estat té molts assumptes pendents amb Barcelona pel que fa a infraestructures, finançament del transport públic –cas en què ha reduït molt la seva aportació–, o habitatge, àmbit en què ha reduït d'un 70% les aportacions.

Conclou, per tant, que l'Estat té molts assumptes pendents, i diu que confia que la moció de censura que s'ha presentat avui al Congrés de Diputats prosperi i que el PP deixi de governar a l'Estat, ja que considera que els aniria molt millor a tots plegats; i en cas que no prosperi, diu que espera que el regidor els ajudi a què l'Estat faci front a tot allò que deu a Barcelona.

d) Preguntes

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/9077) Quin captament té l'alcaldeessa de Barcelona respecte els casos d'ocupacions professionals de pisos per després llogar-los il·legalment que està vivint la ciutat de Barcelona i quines actuacions pensa dur a terme per aturar aquestes pràctiques?

El Sr. Martí formula una pregunta en referència a l'actuació del govern a fi d'acarar i donar respostes eficaces al problema gravíssim de les ocupacions que anomenen mafioses; i puntualitza que no estan parlant d'ocupacions fetes per persones o famílies vulnerables que necessiten un sostre, sinó d'un fenomen estès per tota la ciutat –ja fa més d'un any que en tenen notícia–, d'ocupació de pisos als quals es canvien els panys i que són llogats per les mateixes organitzacions de delinqüents, alguns dels quals com a narcopisos. Precisa que al mercat negre es paguen entre cinc-cents i dos mil euros per les claus d'un pis ocupat per aquestes màfies, i molts propietaris acaben oferint diners als ocupants per recuperar l'habitatge, cosa que incentiva la reiteració d'ocupacions.

Constata que aquesta situació no només perjudica propietaris o llogaters legals, sinó que genera problemes de seguretat molt greus.

Per tant, reitera la pregunta de què pensa fer el govern ara i en el futur per acabar amb la xacra de les ocupacions mafioses.

La Sra. alcaldessa comparteix la preocupació expressada pel regidor, i precisa que una cosa són les ocupacions per famílies vulnerables i una altra les ocupacions amb ànim de lucre i amb pràctiques il·legals, emparades per xarxes criminals i que generen molts problemes a la ciutat.

Remarca, però, que la competència estricta en aquests casos és dels mossos d'esquadra, atès que es tracta de la investigació de xarxes criminals; cosa que no treu que aquest ajuntament, i la guàrdia urbana, detectin els casos d'ocupacions d'aquesta mena, i es tracta de col·laborar com ja fan al Raval.

Per tant, precisa que el model d'actuació és de col·laboració de la guàrdia urbana amb mossos d'esquadra per fer investigacions i entrades a pisos; de manera que quan es té notícia d'una d'aquestes ocupacions en immobles privats es fa una denúncia a mossos d'esquadra; i en els casos que es tracta d'un immoble municipal tenen la competència plena per actuar, com per exemple a la finca del carrer de Sant Ramon 1.

El Sr. Martí agraeix la resposta, que valora com de manual. Precisa que tot allò que succeeix a Barcelona, ja sigui de competència d'una altra administració també és responsabilitat del govern de la ciutat i, per tant, demanen que a l'alcaldessa que intensifiqui les accions polítiques i la col·laboració amb l'administració competent, en aquest cas la Generalitat.

Adverteix que per fer-ho cal un bon to i lleialtat, i no creu que sigui una bona targeta de presentació per a aquesta col·laboració menystenir el president de la Generalitat, dient-li que és una mostra de conservadorisme nacionalista i minoritari.

Repeteix que el grup Demòcrata ofereix la seva col·laboració al govern municipal, de la mateixa manera que, amb bons resultats, ho han fet avui per a la lluita contra els narcopisos del Raval.

La Sra. alcaldessa respon que el govern de la ciutat ha demostrat sempre col·laboració i respecte institucional absolut amb els diversos governs de la Generalitat amb què ha tractat, cosa que no treu que puguin tenir discrepàncies polítiques importants que han de poder manifestar. I afegeix que si hi ha ofenses envers aquest govern, com es podria interpretar d'algunes paraules del president Torra, han de poder replicar i demanar explicacions.

Quant a la gestió de les ocupacions, reitera la importància de la col·laboració política amb la Generalitat i també de guàrdia urbana i mossos d'esquadra per les competències compartides que tenen, prioritzant els veïnats.

Manifesta, però, que no ajuda gens que el PdeCAT, en comptes de fer una llei específica per perseguir aquests actes criminals, hagi portat al Congrés una proposta de desnonament exprés, que ha estat aprovada juntament amb Ciutadans i el PP, que no distingeix entre petits i grans propietaris, i entre ocupacions criminals i les causades per famílies vulnerables. Alerta que això complica molt la situació, i subratlla la importància de distingir els tipus d'ocupació.

2. (M1519/9078) Quin és el capteniment del Govern Municipal en relació a la Biblioteca Central Urbana?

El Sr. Ciurana al·ludeix a la reunió que l'abril del 2017 es tení lloc entre l'aleshores tinent d'Alcaldia Sr. Collboni i el secretari d'Estat, que va suscitar un titular a El País que deia que Barcelona apartava la Biblioteca Provincial, i que l'Ajuntament prioritzava la recuperació dels fons de capitalitat per invertir en altres projectes.

Confirma que, transcorregut un any, a dia d'avui no hi ha ni biblioteca ni fons de capitalitat; i apunta que recentment el comissionat Subirats declarava que la Biblioteca Provincial de Barcelona podria començar a ser una realitat abans d'acabar el mandat; en conseqüència, pregunten quina és la posició del govern municipal al respecte, i si realment creu que es podrà començar la biblioteca abans de finalitzar el mandat.

El Sr. Asens posa de manifest que aquesta biblioteca és un dèficit històric de la ciutat que mai no s'ha deixat de reivindicar; per tant, confirma que el capteniment és el mateix que en l'època de Berta Sureda, de Jaume Collboni i ara de Joan Subirats.

Precisa que la Biblioteca Provincial és una de les carpetes que es va tractar en la reunió del 2 de març amb el Secretari d'Estat Fernando Benzo. Observa, però, que és aventurat fixar dates, atès que no existeix ni calendari ni pressupost, tot i que el govern municipal no ho deixa de reivindicar ja que Barcelona és l'única província de l'Estat que no disposa d'aquesta biblioteca. Afegeix que el Sr. Benzo no ha tingut la mateixa disponibilitat que el Sr. Lassalle, amb qui va mantenir una reunió el 2016 en la qual va demostrar una clara voluntat de tirar endavant la construcció de la biblioteca.

Confirma, tanmateix, que no deixaran d'insistir en la reivindicació; i fa notar que recentment el Sr. Fernández Díaz insistia en la responsabilitat d'entesa entre la Generalitat i l'Ajuntament, però el cert és que la falta de respecte permanent del govern de l'Estat envers les reivindicacions i els compromisos amb la ciutat és enorme, i aquest que els ocupa és un cas paradigmàtic. I remarca que la realitat és que ara mateix no hi ha una data ni una partida pressupostària per a la biblioteca.

El Sr. Ciurana pregunta si la biblioteca és una prioritat per al govern de la ciutat; i si ha variat la posició que tenia el Sr. Collboni.

Apunta que diversos grups van presentar una esmena als pressupostos generals de l'Estat en relació a la Biblioteca Provincial, que no va ser votada a favor per la majoria que va aprovar aquests pressupostos; en conseqüència, insisteix a preguntar quina és la posició proactiva d'aquest ajuntament, si està convençut de la necessitat de biblioteca o no; quines passes està fent, i si continua reivindicant els 38 milions d'euros en què s'havia pressupostat, amb projecte executiu aprovat, i constata que l'estudi d'arquitectura segueix pagant puntualment els 300 euros d'aval per mantenir viva l'adjudicació.

Insisteix que el govern ha de prendre una decisió política sense dubtar, perquè el govern de l'Estat no pot percebre que dubten sobre la bondat de la biblioteca; i afegeix que voldrien que l'alcaldeessa fes sentir la seva veu en el lideratge d'aquesta qüestió, i li retreu que la cultura no estigui entre les seves prioritats.

El Sr. Asens assegura que la biblioteca és una prioritat, però que no depèn del govern de la ciutat; confirma que tenen una posició proactiva i que la reivindiquen en totes les reunions amb el Secretari d'Estat i sempre que en tenen oportunitat treuen la carpeta.

Convida al regidor Ciurana a proposar alguna actuació més, si en té, però fa notar que manca la voluntat de l'altra part, que ha de posar-hi i els diners i fixar una data.

Del Grup Municipal de Cs:

3. (M1519/9081) Quines són les raons que justifiquen la retallada de la partida pressupostària destinada a la rehabilitació d'habitatges?

El Sr. Blanco recorda que fa un parell de setmanes que l'alcaldeessa va anunciar la campanya d'ajudes a la rehabilitació 2018, que considera que arriba tard, ja que l'any passat es va anunciar el mes de març, i la d'enguany encara no permet sol·licitar les ajudes. Constata, però, que l'alcaldeessa no va mencionar que la nova campanya té retallades molt remarcables respecte a l'anterior; que s'ha reduït dràsticament el pressupost de quatre milions d'euros, que suposa una retallada de gairebé el 9%.

Diu que no entenen els motius de la retallada, ja que aquestes ajudes serveixen a moltes famílies i comunitats de propietaris per mantenir els edificis, ajuden a reduir la pobresa energètica, a millorar la seguretat de les instal·lacions i la seguretat, i moltes famílies depenen d'aquestes ajudes per rehabilitar els seus habitatges. I afirma que encara ho entenen menys tenint en compte que el govern municipal havia anunciat que incrementaria considerablement els recursos adreçats a polítiques d'habitatge.

La Sra. alcaldeessa replica que no hi ha cap retallada pressupostària, i confirma que, altrament, aquest govern és el que ha invertit més en rehabilitació.

Precisa que la partida inicial del 2017 era de 31 milions d'euros i, posteriorment, mitjançant els romanents de l'any anterior i de nous recursos que hi va posar la Generalitat, es va ampliar. Quant a la convocatòria del 2018, assenjala que la xifra és de 42,5 milions d'euros, i apunta que probablement s'hi tornaran a incorporar romanents, i confia que també arribaran recursos de la Generalitat –que ha rebaixat molt la seva aportació– amb la posada en marxa del nou govern, atès que aquesta és una de les reivindicacions que portaran a la taula bilateral.

Puntualitza, igualment, que una cosa és la convocatòria i una altra la partida pressupostària que destina aquest ajuntament, que repeteix que és, amb diferència, l'administració que destina més diners a la rehabilitació. En aquest sentit, apunta que durant el mandat 2008-2011 la inversió va ser de 9 milions d'euros, en el del 2011-2015 de 49,3 milions d'euros, i en l'actual s'hauran invertit 89,3 milions d'euros, és a dir, s'ha doblat la inversió del darrer mandat, i multiplicat per deu la inversió del precedent.

El Sr. Blanco diu que les dades a què s'ha referit es van publicar a la premsa el març de l'any passat, i novament enguany, i confirmen que hi ha una reducció no només del pressupost global, sinó que en la informació proporcionada pel mateix govern municipal es pot apreciar que pràcticament totes les ajudes pateixen una davallada important, entre les quals esmenta les adreçades a l'estalvi energètic, patologies estructurals i accessibilitat, que es redueixen

entre un 20% i un 30%; i subratlla que les ajudes que pateixen una reducció més considerable són les destinades a les rehabilitacions de façanes i de patis, que es redueixen d'un 40%.

Conclou que el resultat de tot plegat és que les famílies hauran de pagar més enguany per obres de rehabilitació, entre les quals les reparacions de façanes o la instal·lació d'ascensors.

Valora aquestes retallades d'ajudes a la rehabilitació com una decisió equivocada i inoportuna; i considera que no només calen més ajudes sinó que cal subvencionar-les amb els percentatges del 2017, com ara el 50% per a patologies estructurals o ascensors.

La Sra. alcaldessa insisteix que la realitat és radicalment oposada al que diu el regidor; confirma que han incrementat com mai el pressupost de rehabilitació i les ajudes a les famílies, que arriben a qui més ho necessita ja que han posat en marxa programes nous perquè la rehabilitació arribi a les finques més vulnerables i en pitjor estat, en casos en què per manca de capacitat econòmica ni tan sols se sol·licitaven les ajudes. Indica que estan fent un acompanyament en la rehabilitació de les finques més vulnerables.

Insta el regidor Blanco, per tant, a parlar amb l'equip d'Habitatge perquè li expliqui els detalls dels números. I afegeix que, si tant interessien al grup de Ciutadans els pressupostos d'habitatge i de rehabilitació, haurien pogut negociar amb el govern del PP a Madrid, ja que els pressupostos generals de l'Estat retallen totalment les partides per a habitatge i rehabilitació i, en conseqüència, perjudiquen Barcelona.

I afegeix que també es podrien esmenar ara votant a favor de la moció de censura a fi que hi hagi un canvi de govern a l'Estat que prioritzi les polítiques d'habitatge i rehabilitació, entre més.

Del Grup Municipal d'ERC:

4. (M1519/9064) Quina és la situació actual del projecte de creació a Can Ricart d'una plataforma d'estudis artístics per part de la UB i quines són les mesures de l'Ajuntament per a evitar el deteriorament dels edificis de l'antic recinte industrial mentre aquest projecte no es du a terme?

El Sr. Puigcorbé posa de manifest que l'antic recinte fabril de Can Ricart, tot i trobar-se al cor del districte 22, suposa una història d'oportunitats perdudes. Així, apunta que un cop descartada el 2012 la ubicació en el recinte de la Casa de les Llengües per part de la Generalitat, l'Ajuntament i la UB van enllestir un acord el 2013 perquè Can Ricart esdevingués seu de la UB; i concretament el febrer de 2015 ambdues institucions van signar un conveni pel qual el consistori cedia per cinquanta anys a la universitat el recinte de l'antiga colònia tèxtil i la fàbrica veïna Can Jaumandreu.

Precisa que, arran del conveni, la UB es comprometia a rehabilitar els espais per crear-hi el Parc de les Humanitats i les Ciències Socials en un màxim de cinc anys; això no obstant, davant de l'elevat cost del projecte inicial, la UB va centrar els seus esforços en la rehabilitació de Can Jaumandreu i, finalment, el desembre de l'any passat, i a causa de les dificultats per aconseguir els quinze milions d'euros necessaris per desenvolupar el projecte

inicial, la UB va anunciar que havia decidit reorientar-lo a la creació d'un espai a Can Ricart per als ensenyaments artístics, que va comptar amb el vistiplau del govern de la ciutat.

Tanmateix, assenyala que la realitat a dia d'avui és una altra, ja que els edificis de Can Ricart han patit amb els anys un deteriorament considerable arran de la indolència de les institucions, de l'Ajuntament que n'és el propietari, i de la UB que en té la cessió, malgrat que el conjunt estigui catalogat per la Generalitat d'ençà del 2008 com a Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN).

Constata que a dia d'avui el recinte de l'antiga colònia fabril del Poblenou serveix d'aixopluc a persones sense llar, i continua proveint de matèria prima a diversos ferrovellers, pràctica que ha estat denunciada per l'associació veïnal de Can Ricart mitjançant la plataforma "Salvem Can Ricart".

Atès aquest estat de coses, formulen aquesta pregunta al govern municipal, que llegeix.

La Sra. alcaldessa confirma que el 2013 es va acordar atorgar el dret de superfície a la UB respecte a Can Ricart per desenvolupar-hi una plataforma cultural, que es va escripturar el febrer de 2015; per tant, indica que formalment la UB està dins de termini, que expira el 2020, complint les condicions establertes i al corrent de pagament.

Precisa que el nou equip de govern de la UB va anunciar a mitjan 2017 que estava treballant en un projecte d'ensenyaments artístics per a Can Ricart, que podria encaixar en el projecte del campus d'Humanitats, tot i que es va demanar major concreció. Tanmateix, explica que atès que la UB no va presentar el projecte i per la proximitat d'exhaurir el termini per posar en marxa l'esmentada plataforma cultural, el govern municipal ha requerit novament la universitat perquè concreti la situació del projecte i el calendari previst. Comenta que han mantingut diversos contactes amb representants de la UB els darrers mesos a fi de conèixer com avança el projecte, i ja hi ha prevista una reunió amb el vicerector molt aviat.

Quant a l'estat de conservació dels edificis, indica que les situacions són diverses; així, hi ha naus que són de propietat municipal i que estan gestionades per serveis municipals, una de les quals, en bones condicions, està cedida a Hangar i gestionada per l'ICUB; una altra que acull un casal de joves i està gestionada pel Districte, per a la qual s'ha encarregat un projecte de consolidació estructural i reforma exterior de la part en què encara no s'havia actuat, de manera que quan s'executi totes les naus de propietat municipal estaran en perfecte estat. Pel que fa a les naus cedides a la UB, indica que en el seu dia es van fer els treballs necessaris per garantir la seguretat, i a dia d'avui no hi ha problemes estrictes de conservació; i assenyala que quan es defineixi el projecte de la plataforma cultural es faran les obres de rehabilitació adients.

Precisa que al recinte també hi ha naus de propietat privada, i que en aquest cas s'ha fet un requeriment als titulars i una actuació d'urgència per protegir les façanes i per retirar elements que amenaçaven desprendre's; afegeix que els particulars han encarregat el projecte de restauració i consolidació estructural, i una vegada s'hagin executat les obres esmentades, totes les naus tindran un bon estat de conservació.

El Sr. Puigcorbé agraeix la resposta de l'alcaldessa.

Del Grup Municipal del PP:

5. (M1519/9072) Considera el Govern que està aplicant estrictament l'ordenança municipal de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de la ciutat i, en particular, pel que fa a la venda ambulat il·legal (top manta)?

El Sr. Fernàndez Díaz posa de manifest que el seu grup fa temps que, en referència a les polítiques per garantir la convivència a l'espai públic, planteja principalment dues preocupacions al govern municipal; d'una banda, la pretensió, que sembla que ja ha estat superada, d'aprovar una nova ordenança de civisme, que ell qualificava "de gamberrisme", i que de ben segur decaurà el 4 de juny per manca de tramitació. Considera que, d'haver-se aprovat, aquesta ordenança hauria agreujat la manca de respecte i les infraccions de la norma de convivència. Apunta que una segona preocupació del seu grup al respecte és que no s'aplica l'actual ordenança municipal de civisme, i pregunta al govern si considera, altrament, que ho fa estrictament.

El Sr. Pisarello puntualitza que l'enunciat de la pregunta es refereix concretament a la venda ambulat il·legal, i indica que en aquest cas la tasca de la guàrdia urbana és notòria; ho va ser el 2017, un any força complicat arran dels atemptats de l'agost i els fets de l'octubre, i no obstant això, l'ordenança s'està aplicant.

Així doncs, confirma que la guàrdia urbana intervé sempre aplicant els principis de congruència, de proporcionalitat i d'oportunitat; i ho està fent conjuntament amb altres cossos de seguretat com els mossos d'esquadra i la policia portuària. Afegeix que no només està aplicant l'ordenança en l'àmbit de la venda ambulat il·legal, sinó que també intervé en les xarxes de distribució.

Observa, per tant, que troba sentit a la pregunta, ja que l'ordenança s'està aplicant.

El Sr. Fernàndez Díaz afirma que li donarà sentit amb algunes dades de l'ordenança en general, i en particular pel que fa a la venda ambulat.

Indica que en el darrer exercici es va imposar un 20% menys de multes per infracció de l'ordenança de convivència ciutadana, que és un 25% menys quant als imports liquidats; és a dir, no només es posen menys multes sinó que es manté un percentatge molt elevat d'infraccions imposades pendents de cobrament, més de dotze milions d'euros; i demana al Sr. Pisarello que ho compari amb els 50 milions d'euros que aquest ajuntament va cobrar per multes de trànsit, una recaptació que any rere any ultrapassa les estimacions.

Afegeix que el 2017 s'han cancel·lat drets per infracció de l'ordenança per valor de més de cinquanta milions d'euros corresponents als exercicis 2011 a 2016.

Seguidament, apunta pel que fa al top manta que s'ha imposat un 20% menys de sancions, que en els casos de decomís és un 14% menys, de manera que es confirma que el govern municipal continua mantenint una actitud de permissivitat amb col·lectius com els maners, d'impunitat dels qui no respecten la convivència, alhora que una evident manca de suport a la guàrdia urbana. I li retreu que tot plegat comporti cada vegada més incivisme, i que no respectar la convivència a la ciutat surti gratis.

El Sr. Pisarello recomana al regidor la lectura de "La invención de Morel" d'Adolfo Bioy Casares, que va d'una màquina en una illa que repeteix sempre la mateixa pel·lícula, ad eternum; i assegura que aquesta és la impressió que té cada vegada que el grup del PP intervé sobre aquest assumpte.

Inquireix al Sr. Fernández Díaz si certament té intenció que li reciti el llistat de decomisos fets; i observa que existeix un problema de fons, i és que probablement no tot es resol a còpia de multes, ni creient que la guàrdia urbana pot ser la policia dels venedors ambulants, ja que ni ho vol ni pot. I reitera que entre les causes perquè això no sigui així hi ha que el govern del PP s'ha encarregat de posar un munt d'obstacles per poder ampliar la plantilla d'agents.

Reconeix que abans el regidor Fernández Díaz podia fer de pont amb Madrid per aconseguir coses, però ara això s'està acabant perquè al PP li queda molt poc temps al govern, cosa que celebraran perquè significarà un canvi molt important per a tothom.

Del Grup Municipal de la CUP:

6. (M1519/9068) Quines mesures pensa tirar endavant el Govern municipal per tal de mostrar la solidaritat de la ciutat de Barcelona amb el poble palestí?

La Sra. Reguant fa avinent que el dia la Nakbah, el 15 de maig, va coincidir amb les massacres més grans –de fet la perpetuació d'una massacre– dels darrers temps materialitzades per l'Estat d'Israel i els EUA contra la població palestina, amb més de seixanta persones assassinades i més de dues-mil de ferides. Indica que fruit de tot això presenten avui una Declaració Institucional, però més enllà d'aquesta declaració de la qual en sorgeixi un mínim compromís de Barcelona, pregunten quines mesures vol impulsar el govern de la ciutat per mostrar de manera clara i decidida la solidaritat amb el poble palestí.

La Sra. Pérez agraeix la pregunta i l'interès per un cas que fa setmanes que debaten. Remarca que ara hi ha una escalada de la massacre del poble palestí arran d'un conflicte que ve de lluny; i fa avinent que, com a ajuntament de Barcelona, van convocar un minut de silenci, i l'alcaldeessa va fer unes declaracions per donar suport a les demandes d'entitats com Amnistia Internacional, per requerir l'embargament d'armes per garantir els drets humans a la zona de Gaza.

Entén que aquesta Declaració pot semblar poca cosa, però remarca que l'ajuntament de Barcelona és un dels primers que es posiciona al respecte, i que elevarà a l'Estat espanyol la proposta d'embargament d'armes. Afegeix que estan estudiant un augment de pressupost davant l'acció del govern d'EUA de desmantellament dels fons de l'Agència de Nacions Unides per als Refugiats Palestins (UNRWA), que es destinaria a la reconstrucció d'habitatges a la franja de Gaza, al suport psicosocial a les escoles de la zona, i també a la sensibilització de la situació de Palestina, i avança que el 6 de juny es farà una exposició a Nou Barris, que per l'octubre serà a Sant Andreu. Afegeix que tenen cooperació amb Nablús i amb Gaza, i informa que fa deu dies va mantenir una reunió amb l'equip de govern de Betlem per treballar aspectes d'infraestructura d'aigua i sanejament i projectes urbans, que volen tenir enllestit aquest proper juliol; esmenta també el programa d'intercanvi de tècnics municipals amb Cisjordània, alhora que estan treballant i finançant projectes mitjançant ONG de suport al

poble palestí en l'àmbit alimentari, d'infraestructures, i defensa de drets polítics. Afegeix que tenen intenció de continuar donant suport a diversos actes per visibilitzar la solidaritat de Barcelona, entre els quals esmenta la flotilla de Gaza, la presentació del llibre de Salah Jamal sobre la Nakba, el premi Esperança, o la trobada internacional de sindicats; i remarca un dels assumptes que van tractar amb la regidora de la CUP, que és avançar en la implementació de mecanismes per evitar la complicitat mitjançant la compra pública tal com van manifestar en una declaració.

La Sra. Reguant considera que cal anar més enllà, ja que aquest ajuntament ha demostrat històricament una mínima solidaritat amb el poble palestí; això no obstant, recorda debat no resolt sobre l'agermanament triple entre Barcelona, Gaza i Tel Aviv i si té sentit mantenir-lo o no, i confirma que el seu grup considera que no, ja que és l'Estat d'Israel qui massakra el poble de Gaza.

Malgrat que considera que les accions que ha esmentat la regidora són remarcables, creu que aquest ajuntament ha de mostrar d'una manera fefaent aquesta solidaritat, i proposa de fer cas al moviment de solidaritat amb el poble palestí i muntar una xarxa de ciutat solidària amb Gaza liderada pel govern de la ciutat, i que es faci una reunió d'alcaldes i alcaldesses de ciutats europees a Gaza denunciant el bloqueig de l'estat d'Israel i mostrant de manera clara i decidida que es fa costat a un poble massacrada durant massa temps, i que no té oportunitat de tirar endavant per les polítiques de la comunitat internacional i de l'estat d'Israel.

7. (M1519/9069) Per què repetidament, des l'Ajuntament (Guàrdia Urbana) és persegueix a veïnes que lluiten per la Llibertat d'Expressió i defensen la República, mentre els feixistes actuen amb total impunitat? Formulem aquesta pregunta per què després de multar a tres persones a Gràcia el mes de febrer, van tornar a multar a dues persones el 7 d'abril per fer un mural per recordar l'1 d'octubre i fer una feina que hauria de fer l'Ajuntament: netejar els vidres i la façana del Casal d'Avis del carrer Siracusa.

La Sra. Rovira indica que formulen una pregunta arran d'uns fets ocorreguts a Gràcia per un acte de llibertat d'expressió del veïnat, al qual volen afegir uns altres fets que han succeït a la Barceloneta.

Pel que fa als actes de Gràcia, explica que el 7 d'abril es van organitzar, especialment a les escoles on es van defensar les urnes de l'1 d'octubre, un seguit d'activitats veïnals, entre les quals la neteja de la façana i dels vidres plens de grafit del casal d'avis del carrer Siracusa, i per fer un mural per recordar l'1 d'octubre. Fa avinent que cap al migdia va passar pel lloc la guàrdia urbana i, després de fer una consulta per ràdio, va posar dues multes a dues veïnes en base a la llei orgànica de Protecció Ciutadana.

Arran d'aquest fet es va demanar de parlar amb els consellers de Districte, que no van voler donar cap resposta, i se'ls va comunicar que la intenció del veïnat era d'acabar la feina que havia començat. Assenyala que la resposta de l'Ajuntament va arribar el 8 de maig, quan la brigada municipal va netejar els murals, però no els grafit dels vidres i la façana del casal d'avis, actuació que valoren que tenia una intencionalitat molt concreta.

Afegeix que aquesta mateixa setmana han tingut notícia de la denegació del permís a una associació de la Barceloneta que treballa per la llibertat per posar unes creus grogues a la platja per denunciar l'existència de presos i preses polítics.

En conseqüència, justifica que formulen aquesta pregunta per saber quina és la política d'aquest ajuntament, també la de la guàrdia urbana, en perseguir veïns i veïnes que lluiten per la llibertat d'expressió, i que defensen la república en el marc de l'espai públic.

El Sr. Asens precisa que la regidora planteja tres situacions diferents, i observa que el cas de la Barceloneta no apareix en la pregunta que va registrar aquest grup, i que no té coneixement d'aquest cas.

Quant a les multes imposades, diu que atès que no es concreta dia, hora ni lloc, no les han pogut localitzar.

Tanmateix, en referència a les accions del 7 d'abril, assenyala que són discordants amb les explicacions que els ha donat el Districte que, en primer lloc, confirma que el mural no estava autoritzat, i afirma que si s'hagués demanat permís no hi hauria hagut cap problema a concedir-lo. En aquest sentit, fa notar que hi ha diversos murals reivindicatius realitzats amb tots els permisos tant a Gràcia com en altres barris de la ciutat, com el mateix mural reivindicatiu de l'1 d'octubre a Vallcarca.

Indica que en el cas concret que planteja la regidora es va produir una denúncia d'un particular; i manifesta que, tot i que no comparteixen el contingut de la Llei de Seguretat Ciutadana ni de l'ordenança actual, mentre estiguin en vigor la guàrdia urbana està obligada a aplicar-la, i és el que va fer en aquest cas, com en d'altres.

En aquest sentit, anima el grup de la CUP a treballar per intentar canviar aquest marc legal, tant l'estatal com el municipal; i aprofita per recordar que el govern ha fet una proposta de nova ordenança de civisme amb l'objectiu que, entre altres, es flexibilitzi la regularització de les autoritzacions per als murals d'entitats, que s'eliminin les sancions per cartells i pancartes en exercici de la llibertat d'expressió, tot i que entén que ja coneixen el resultat d'aquesta proposta.

La Sra. Rovira agraeix la resposta.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

MOCIÓ

Única. Prendre coneixement de la renúncia al càrrec de regidora d'aquest Ajuntament presentada per la Ima. Sra. Ángeles Esteller Ruedas.

La Sra. Esteller manifesta que avui és un dia molt especial per a ella, ja que el 25 de maig de fa quinze anys va ser elegida regidora d'aquest ajuntament.

Explica que va arribar a l'ajuntament de Barcelona provinent del Parlament de Catalunya, i el primer que li va dir el seu company Alberto Fernández Díaz va ser que Barcelona era apassionant, que farien política de carrer, de dia a dia; que viurien els problemes de la

ciutadania de prop i que buscarien de resoldre'ls des de primera línia. Li agraeix que li encomanés la passió per Barcelona, que ha anat augmentant dia a dia en tots aquests anys.

Diu que en aquest consistori ha passat la part més important de la seva vida política, i assegura que està molt orgullosa de la feina que ha fet amb la resta de regidors del seu grup en la defensa d'una Barcelona oberta, plural, cosmopolita i prestigiada a fi que generi les millors oportunitats als barcelonins, i que millorin les condicions de vida.

Manifesta que ha defensat per a Barcelona els valors i els principis de referència en què creu, la llibertat, la tolerància, la responsabilitat i la lleialtat, tan necessaris en els moments convulsos que estan vivint.

Remarca que la seva tasca ha estat al llarg de quatre mandats, amb quatre alcaldes diferents, el Sr. Clos, el Sr. Hereu, el Sr. Trias i ara la Sra. Colau, ha compartit consistori amb regidors d'aquest mandat i amb altres, i assegura que de tots en guarda un bon record i estima; però, sobretot, vol fer el reconeixement dels regidors del seu grup, que durant tots anys han estat junts: Alberto i Javier, també amb Cornet, Glòria, Belén, Eduardo, Míriam, Òscar i Alberto Villagrasa.

Posa en valor tota la feina que han fet junts, i el fet que hi comparteix la vocació de servei, fortes conviccions, principis i valors que sempre han defensat, fins i tot en moments difícils en què havien de dur escorta per defensar-los. Els agraeix a tots la protecció i la professionalitat; i remarca que els regidors del PP han estat molt units, han superat moltes dificultats, se senten catalans i profundament espanyols, han defensat la unitat d'Espanya i els símbols d'Espanya sense complexos, i han actuat quan han considerat que han estat vulnerats els drets individuals, tal com van fer quan es va aprovar el reglament lingüístic i van considerar que es vulneraven els drets d'aquells que es volien adreçar a l'Ajuntament en castellà; i també han defensat la bandera d'Espanya quan es va voler imposar la independentista i, per tant, que no els representava a tots.

Recorda que en començar l'actual mandat es va treure d'aquest saló de plens el bust del rei, i aprofita per reivindicar novament la seva restitució.

Constata que ha viscut grans moments de la vida de la ciutat, la seva contínua transformació; recorda que van col·laborar molt, en un moment en què eren decisius, amb el govern de l'alcalde Trias per tirar endavant grans projectes de ciutat que van transformar Barcelona. Afirmar que van viure moments molt gratificants, però també un de molt dramàtic arran de l'atemptat gihadista del 17 d'agost passat.

Posa en relleu que tota aquesta gran feina l'ha poguda fer gràcies a la col·laboració del seu magnífic equip, que formen regidors, assessors, equips de premsa, secretàries, i consellers de Districte, que són la seva prolongació, i sense els quals seria impossible fer aquesta feina, a tots els quals agraeix la seva bona col·laboració.

Seguidament, adreça unes paraules als seus companys de grup, i recorda a Javier Mulleras quan parlaven de la possibilitat que fos regidor de l'Ajuntament, valorant tot el que podia aportar, i reconeix que la seva tasca ha superat totes les expectatives, i assegura que serà a partir d'ara un excel·lent portaveu de grup. I a Alberto Fernández Díaz, líder i president del

grup del PP, li agraeix que li hagi ensenyat tot el que sap en política, a defensar les conviccions sense complexos, a tractar els adversaris com a persones al marge de les idees i a respectar-los, a treballar per la ciutat per damunt de les sigles de partit; i constata que això és així per la passió que sent el regidor per Barcelona, que coneix com ningú, i afirma que per a ella seria el millor alcalde que mai podria tenir la ciutat.

Recorda que Alberto Fernández Díaz li va donar l'oportunitat de començar en la política a Nuevas Generaciones, i amb ell ha treballat en el partit, van ser diputats al Parlament, i regidors en aquest ajuntament, i continuaran treballant junts; i reitera l'agraïment per la confiança que ha dipositat en ella i les oportunitats que li ha donat; però diu que, sobretot, allò que més valora és la seva amistat i que mai no li ha fallat.

Acaba la seva intervenció dient que aquest no és un comiat, ja que malgrat que avui deixi de ser regidora continuarà treballant en el grup municipal com fins ara, d'una altra manera, perquè el seu compromís per Barcelona supera la condició de regidora, atès que mai no se'n deixa de ser. Així doncs, remarca que la seva marxa permet l'entrada al grup del PP de Javier Villagrasa, que treballarà molt també a peu de carrer, i que permetrà que ella ho pugui fer entre Barcelona i Madrid, al Congrés de Diputats, pels interessos de Barcelona.

Finalment, agraeix als serveis del consistori, que personalitza amb el Secretari General i en l'equip de la Secretaria, en els departaments amb què ha tingut una magnífica relació i valora molt la seva professionalitat, i que sempre els han facilitat la feina. Igualment, expressa el seu agraïment als companys dels grups municipals, i valora la bona relació de cordialitat que sempre han mantingut, i assegura que per sobre de les sigles respecta profundament les persones, i tots, des de les seves respectives idees, treballen per allò que consideren millor per a Barcelona. Per tant, anima a preservar aquesta unió i amistat per sobre de tot, i fa avinent que poden comptar amb ella.

La Sra. alcaldessa recorda que es van veure fa molt poc amb la Sra. Esteller al Congrés de Diputats per parlar de la regulació dels lloguers, i confia que ho podran continuar fent ben aviat, ja que és una assumpte urgent per Barcelona. Per tant, valora positivament poder tenir els qui han estat regidors i regidores d'aquest ajuntament com a interlocutors en el Congrés, i que poden fer d'enllaç per defensar la ciutat.

S'aprova la moció en debat per unanimitat, la urgència de la qual va ser apreciada per la Junta de Portaveus.

DECLARACIONS INSTITUCIONALS

1. Atès que el conflicte àrab-israelià és un dels conflictes més enquistats i antics que viu la Mediterrània, i que té repercussions globals. Un conflicte atiat ara mateix per declaracions com les del President dels Estats Units, Donald Trump que el proppassat dia 6 de desembre, reconeixia en solitari a la ciutat de Jerusalem capital d'Israel. Val a dir que es tracta d'una declaració contrària al Dret Internacional i les decisions de les Nacions Unides, i que suposa una nova agressió als anhels de pau i justícia que tots els pobles del Mediterrani desitgem a la regió.

Al llarg dels últims 11 anys, la població civil de la Franja de Gaza ha patit les greus conseqüències del bloqueig d'Israel, a més de tres guerres. L'economia de Gaza s'ha reduït extremadament, i en aquests moments la població depèn gairebé totalment de l'ajuda internacional a través de la UNRWA. Gaza té un dels índex d'atur més alts del món, més del 44%. Quatre anys després de l'agressió de 2014 encara hi ha més de 22.000 persones sense llar.

La declaració de Donald Trump, coincideix amb una nova onada de repressió del Govern Israelità. La recent retirada del finançament per part dels Estats Units a UNRWA, la missió de Nacions Unides que té cura dels més de 5 milions de refugiats palestins repartits entre Cisjordània, Gaza, Jordània, Líban i Síria, suposa una disminució d'un terç del total del pressupost, i posa en risc la supervivència i accés a serveis bàsics d'aquests refugiats, infants en la seva majoria, i augmenta la tensió i la inestabilitat a tots els països de la regió, especialment al Líban i a Jordània.

El mateix dia en què Trump premia Netanyahu amb la nova ambaixada dels EUA a Jerusalem els soldats israelians maten 58 palestins, set d'ells menors, i en fereixen 2.400. A la frontera de Gaza els militars israelians han reprimat amb foc real la Marxa del Retorn que va començar el 30 de març amb la commemoració del "Dia de la terra". Unes mobilitzacions per reclamar el dret del retorn dels cinc milions de refugiats, per tornar a posar l'oblidada qüestió palestina a l'agenda internacional i denunciar la greu crisi humanitària que travessa Gaza a causa del bloqueig a què es s'ha vist sotmesa des de 2007. Unes mobilitzacions concebudes com a resistència no violenta i on des del 30 de març ja s'havien assassinat a 45 a palestins

Convé assenyalar que el bloqueig provoca conseqüències negatives pels drets humans de més d'un milió i mig de persones a la franja de Gaza. Així mateix, també provoca, per exemple, que la ciutat de Gaza, agermanada amb Barcelona, tingui un Ajuntament que està reduint molts serveis municipals davant la manca de recursos financers i energètics.

Per tot això, el Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

1. Expressar la condemna més ferma vers la violència comesa per les forces armades israelianes contra la població palestina desarmada i que es manifesta prop del mur de Gaza. Una violència que el darrer dilluns 14 de maig va provocar dotzenes de morts (58 segons algunes fonts) i milers de ferits.
2. Donar suport a la resolució del Consell de Drets Humans de Nacions Unides del darrer 23 de març, a la demanda d'Amnistia Internacional i del consell de cooperació de Barcelona cap als Estats per a que aquests imposin un embargament integral a la venda d'armament a Israel -en compliment amb el codi de conducta de la UE sobre exportació d'armament-, garantint així la defensa dels drets humans i del dret internacional humanitari. I instem al govern Espanyol a garantir aquest embargament.
3. Demanar a Israel i Egipte que permetin i regulin l'entrada i sortida de bens i subministres necessaris per a garantir els serveis bàsics, així com de persones, especialment d'aquelles que necessiten tractaments mèdics no accessibles a la Franja i que posen en risc la seva vida.

4. Reafirmar el nostre rebuig a la decisió del president Donald J.Trump sobre la nova localització de l'Ambaixada dels Estats Units a Israel per contravenir la Resolució 478 del Consell de Seguretat de Nacions Unides.

5. Augmentar el suport a UNRWA.

6. Instar a la reactivació d'un espai de diàleg internacional per abordar el conflicte entre Israel i Palestina, tal com indiquen les diverses resolucions de la ONU i el Parlament Europeu i oferir la ciutat de Barcelona i les seves institucions a tal efecte.

7. Instar als organismes internacionals (ONU i UE) perquè exhortin a les autoritats israelianes a acomplir la Convenció de Drets dels Nens i les Nenes, ratificada per Israel al 1991, en relació als 400 menors retinguts sense càrrecs en les presons de l'exèrcit d'Israel.

8. Enviar a les autoritats de l'Estat espanyol, Unió Europea i de l'Estat d'Israel i a l'oficina d'UNRWA Espanya els acords de la proposició.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Pérez, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i del Sr. Ardanuy, excepte el dels grups de Ciutadans i del Partit Popular.

2. El Govern de l'Estat espanyol ha presentat recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 9/2017 del Parlament de Catalunya que regula la universalització de l'atenció sanitària amb càrrec a fons públics per mitjà del Servei Català de Salut.

Aquest recurs suposa una nova mostra de deslleialtat institucional del Govern de l'Estat que contínuament utilitza els tribunals per a qüestionar i no respectar la voluntat de les catalanes i els catalans representats en el Parlament de Catalunya. De fet, el Parlament de Catalunya el que fa quan legisla, tan amb la Llei 21/2010 com amb la citada del 2017, és complir fil per randa el que disposa l'article 23 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: "Totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat i gratuïtat als serveis sanitaris de responsabilitat pública, en els termes que estableixin les lleis".

Alhora, el recurs és un atac directe al model sanitari català. Els valors que la nostra societat ha volgut transmetre en la gestió del Sistema Nacional de Salut, incorporen la universalització de l'atenció sanitària, sense matisos. El dret a la protecció de la salut de totes les persones està recollit i emparat a la Declaració Universal dels Drets Humans i a d'altres resolucions i normes de dret internacional que han estat subscrietes per l'Estat espanyol i que clarament el posen en evidència pel fet de recórrer al Tribunal Constitucional.

L'aprovació de la Llei 2/2017 va deixar enrere el Reial Decret llei 16/2012 que va suposar un atac competencial així com la introducció d'unes limitacions en l'accés a la sanitat que no compartim.

Des dels ajuntaments del nostre país treballem per tal que el model del Sistema Nacional de Salut es correspongui a una societat diversa, inclusiva i que vetlla per garantir l'accés, la gratuïtat i la universalitat de l'atenció sanitària als col·lectius més vulnerables.

El Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

Primer. Mostrar el rebuig del nostre ajuntament a la presentació, per part del Govern espanyol, d'un recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 9/2017 del Parlament de Catalunya que regula la universalització de l'atenció sanitària amb càrrec a fons públics per mitjà del Servei Català de la Salut.

Segon. Denunciar la permanent deslleialtat institucional del Govern de l'Estat a través de la utilització constant del sistema judicial en contra de la voluntat de la ciutadania de Catalunya, expressada a través dels nostres legítims representants al Parlament de Catalunya.

Tercer. Defensar el model sanitari català i especialment la universalització i la gratuïtat que garanteix l'accés als col·lectius més vulnerables, tal i com es recull a múltiples declaracions, resolucions i normes de dret internacional subscrits per l'Estat espanyol.

Quart. Mostrar el compromís del nostre Ajuntament en una defensa activa d'aquest model davant els partits que de manera continuada qüestionen els valors d'una societat oberta, diversa i inclusiva.

Cinquè. Donar suport i subscriure el manifest titulat "Salut, un dret de tothom" impulsat per professionals sanitaris a través de la Plataforma pel dret universal a la salut.

Sisè. Donar trasllat d'aquesta Declaració Institucional al Govern de l'Estat espanyol, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, al Departament de Salut, al CatSalut i a les entitats municipalistes del nostre país (ACM i FMC).

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Benedí, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i del Sr. Ardanuy, excepte el dels grups de Ciutadans i del Partit Popular.

3. Atès que el passat 4 de maig de 2018, la banda terrorista ETA va anunciar la seva dissolució, sense en cap cas, demanar perdó a totes les seves víctimes ni tampoc aclarir aquells crims que encara avui estan per resoldre.

Atès que ETA ha evidenciat per fi que tota la seva història ha estat un fracàs, doncs no ha aconseguit cap dels objectius polítics que es va marcar en la seva llarga trajectòria criminal.

Atès que durant els 50 anys d'història d'aquesta banda criminal, s'han produït 853 assassinats (entre aquests, 23 menors d'edat), més de 2.500 ferits i 10.000 extorsionats, 86 segrestos (10 dels quals van acabar amb la mort del segrestat), i han estat més de 100.000 els exiliats, els quals van haver d'abandonar Euskadi i Navarra per por a perdre la vida. A Catalunya ETA va matar 55 persones i va deixar centenars de ferits.

Atès que entre les víctimes d'ETA hi ha jutges, membres de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat i de l'Exèrcit, empresaris, polítics, periodistes, civils, realitzant atemptats indiscriminats contra la població, com el que es va produir el 19 de juny de 1987 a l'Hipercor de l'Avinguda Meridiana de Barcelona que va causar 21 morts (4 d'ells menors) i 45 ferits, o el de la Casa quarter de la Guàrdia Civil a Vic, el 29 de maig de 1991, ocasionant 10 morts (5 d'ells menors) i 44 ferits, la majoria d'ells civils.

Atès que encara avui hi ha prop de 300 crims, més de la tercera part de les 853 vides que ha segat la banda terrorista en el seu mig segle de terror, que encara no s'han pogut resoldre, segons l'últim informe que va elaborar la fiscalia de l'Audiència Nacional el gener del 2017.

Per això, i d'acord amb el que estableixen els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.1 del Reglament Orgànic Municipal de l'Ajuntament de Barcelona, presentem al Plenari del Consell Municipal la següent Declaració Institucional:

El Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

Primer. Mostrar la seva satisfacció per la desaparició d'ETA, la seva dissolució unilateral, efectiva i definitiva.

Segon. Constatar que l'acció terrorista d'ETA ha causat dolor i pèrdues irreparables a milers i milers de persones, víctimes d'una violència injustificada i injustificable, i en aquest sentit, manifestar el suport i el reconeixement a les víctimes d'aquesta banda criminal durant els 50 anys de la seva negra història, i assumir el compromís de mantenir viu el record de les víctimes del terrorisme.

Tercer. Mostrar el reconeixement als aparells judicials, polítics i policials (estatals, autonòmics i municipals) que, en el marc del respecte absolut de la llei han combatut a ETA i han contribuït a la seva derrota. Així mateix, reconeixem la tasca, sovint callada i poc agraïda, que des de la societat civil s'ha portat a terme i que han estat clau en la seva derrota.

Quart. Mostrar el nostre agraïment i suport a totes les organitzacions que durant anys han defensat la dignitat de les víctimes del terrorisme; han mantingut viva la seva memòria i han reivindicat justícia per a cada un dels casos.

Cinquè. Instar als cossos policials i als Tribunals de Justícia a seguir investigant aquells crims perpetrats per ETA que encara avui estan sense resoldre a fi de que cap en quedi impune.

Sisè. Constatar el fracàs dels que han pretès amb violència, sembrant el terror, trencar la nostra convivència. ETA mai hauria d'haver existit, ningú pot prendre les armes per atacar a altres persones en la suposada defensa d'una idea o d'un projecte.

Setè. Sumar-se a la iniciativa de mostrar el llaç blau, com a símbol de la lluita contra ETA i de compromís permanent amb les víctimes del terrorisme; per la seva dignitat, memòria, veritat i justícia.

Vuitè. Apel·lar a la necessitat de mantenir la unitat de tots els demòcrates davant els assassins i els seus còmplices.

Novè.- Demanar al Govern d'Espanya que expressi l'agraïment de la ciutadania a França i a la resta de països de la Unió Europea pel seu compromís i col·laboració, que ens ha permès derrotar ETA.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Fernández Díaz, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i del Sr. Ardanuy, excepte el dels grups d'Esquerra Republicana de Catalunya i de la CUP-Capgirem Barcelona.

No havent-hi altres assumptes per a tractar, la Presidència aixeca la sessió a les setze hores i deu minuts.